№ 111 (2611) ■ Субота, 23 червня 2001 року ■ Ціна договірна

Голос України

Газета Верховної Ради України

Сьогодні до Києва прибуває глава Держави Ватикан, глава Католицької церкви Папа Іван Павло II. Україна стане 123-ю країною, яку відвідає 81-річний Понтифік

(Присвячені візиту матеріали читайте на 7-й і 9-й стор.).

ЦЬОГО ДНЯ

■ 1852 р. Помер Карл Брюллов, видатний російський художник. Брав активну участь у викупі з кріпацтва свого учня Тараса Шевченка. ■ 1889 р. В Одесі народилася майбутня поетеса Анна Ахматова (Горенко). ■ 1905 р. Не стало українського та російського письменника, історика Данила Мордовця (Мордовцева). ■ 1917 р. Ухвалено І Універсал Центральної Ради, який проголошував автономію України. ■ 1931 р. Народився кінорежисер Григорій Кохан («Ярослав Мудрий», «Народжена революцією» та ін.).

Символ примирення з власною історією

Рішення Верховної Ради України про скасування смертної кари «стало символом примирення нації з власною історією, поваги держави до своїх громадян, зміцнення демократичних традицій молодої європейської країни». На цьому наголосив Голова Верховної Ради України Іван Плющ, виступаючи вчора у Страсбурзі на Світовому конгресі проти смертної кари, повідомило Інформаційне управління ВР.

Іван Плющ підкреслив, що Україна виконала взяті на себе міжнародно-правові зобов'язання щодо скасування смертної кари, ратифікувавши 22 лютого 2000 року Протокол №6 до Європейської конвенції з прав людини та ухваливши у квітні цього року новий Кримінальний кодекс. (Новий кодекс набере чинності 1 вересня 2001 року. — І. У.).

(Закінчення на 2-й стор.).

Основний Закон — не розмінна монета

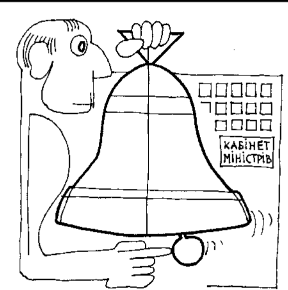
«Конституція України не повинна перетворитися на розмінну монету, об'єкт лобістських посягань і особистих амбіцій», — заявив Президент України Леонід Кучма на конференції «Українська Конституція — основа модернізації та демократичного суспільства» у Харківській юридичній академії. На думку глави держави, удосконалювати Основний Закон треба «зважено і неквапними кроками». За його словами, Конституція стала компромісом і дала можливість зберегти стабільність у суспільстві, однак зробила складним процес застосування конституційних норм.

Як повідомляє «Інтерфакс-Україна», Президент розкритикував народних депутатів за наміри змістити керівництво парламенту: «Депутатам треба працювати, а не ставити до порядку денного це питання». Л. Кучма також висловився за продовження роботи комісії з внесення змін до Конституції за підсумками всеукраїнського референдуму 16 квітня 2000 року. Глава держави звернув увагу на парадокс: з одного боку, відчувається небажання імплементувати підсумки референдуму, а з другого — депутати вносять законопроекти, які «спрямовані на зміну конституційного ладу в Україні».

ПАМ'ЯТАТИ. ЗАБУТИ НЕ МОЖНА

В День пам'яті і скорботи жертв Великої Вітчизняної війни Україна згадала своїх героїв, які загинули в боротьбі з німецько-фашистськими загарбниками. 22 червня 60 років тому розпочалася несправедлива, загарбницька війна фашистської Німеччини проти Радянського Союзу. Україна опинилася в епіцентрі бойових дій. Із 7 мільйонів, яких було призвано захищати країну зі зброєю в руках, кожний другий загинув на фронті. 3,5 млн. наших співгромадян стали жертвами фашистського геноциду, більш як 2 млн. українців було відправлено на примусові роботи. Понад 700 міст і селищ, 28 тисяч сіл загарбники стерли з лиця української землі.

Страшні роки Великої Вітчизняної входять до життєвої програми молодого покоління українців як історико-патріотичні бувальщини. Їх забувати не можна.

На знімку: юні кияни і ветерани війни біля пам'ятника генералові Ватутіну.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Це потрібно живим...

Ранкове і денне засідання 22 червня

Свою роботу Верховна Рада розпочала спеціальним засіданням у зв'язку з 60-річчям від дня початку Великої Вітчизняної війни. Коротко промовою засідання відкрив перший заступник Голови ВР Віктор Медведчук. Він закликав, щоб нинішні та наступні покоління нашого народу пам'ятали про подвиги захисників Вітчизни, не забували, кому вони зобов'язані своїм життям.

(Закінчення на 2-й стор.).

Вшановуємо пам'ять полеглих

Виступ першого заступника Голови Верховної Ради Віктора Медведчука на спеціальному засіданні Верховної Ради України 22 червня 2001 р.

Сьогодні ми схиляємо голови перед світлою пам'яттю тих, хто 60 років тому, 22 червня 1941 року, вступив у смертельну боротьбу з гітлерівськими загарбниками. Велика Вітчизняна війна стала головним фронтом Другої світової війни і справила вирішальний вплив на весь її хід.

(Закінчення на 2-й стор.).

Читаймо «Голос» разом

Не втрачати гостроти пера

На мій розсуд, головний козир часопису — послідовний захист людей, відстоювання прав знедолених, обдурених бюрократами. Не буде перебільшенням, коли скажу: нині в нашій державі «Голос України» — мабуть, єдина газета, яка є надійним оберегом тих, кого ми називаємо пересічними українцями.

Сумлінна робота з листами читачів, журналістські розгляди скарг теж додають їй честі. Нехай вам вистачить снаги і далі працювати в цьому животрепетному руслі!

Я не раз виступав зі своїми роздумами на шпальтах «Голосу України». І, щиро кажучи, не сподівався, що мої матеріали матимуть такий широкий читацький відгук. Тепер знаю, чому їх помітили люди: в них була гострота, правдивий тон, критичний погляд на вирази нашого суспільства. Думаю й надалі співпрацювати з газетою.

Принагідно хочу побажати вам не втрачати гостроти пера, не збиватися на манівці буденності.

Віктор КОРОЛЬ, народний депутат України.

Тенденції

Є вже і приватний аеропорт

У Краматорську Донецької області місцеве підприємство «Діорит» створило на базі колись діючого військового летовища перший в країні приватний аеропорт.

Підприємці відремонтували та реконструювали льотний майданчик, оновлено командно-диспетчерський пункт і перон для стоянки літаків. Нині ведуться переговори про оренду кількох лайнерів з тим, щоб відкрити регулярні рейси на Київ, Одесу, Сімферополь і Севастополь, **повідомляє Укрінформ.**

P. S. У Києві відкрито пам'ятний знак воїнам, загиблим у Велику Вітчизняну

Символ примирення з власною історією

(Початок на 1-й стор.).

Звертаючись до учасників зібрання, І. Плющ сказав, що незабаром Україна відзначить 10-ту річницю здобуття незалежності. Всі ці роки, наголосив він, головною ідеєю, що об'єднувала українське суспільство, були «глибокі трасформаційні процеси, спрямовані на необоротний демократичний розвиток суспільства». Саме тому, наголосив Голова Верховної Ради, «одним із зовнішньополітичних пріоритетів України став вступ до Ради Європи — організації, яка особливо дбає про правовий захист і гарантії прав людини та основних свобод, як наріжного каменя побудови сучасної системи суспільних взаємовідносин» на континенті й у всьому світі.

І. Плющ нагадав, що 60 років тому для нашого народу почалася Велика Вітчизняна війна, яка зробила «нічого не вартим людське життя», сплюндрувала права людини. Він підкреслив, що каральні загони окупантів і радянські трибунали знищили 8 мільйонів українців. Утім, сказав Голова Верховної Ради, «найстрашніше, коли життя відбирають не в хаосі війни, а буквою закону». І. Плющ зазначив, що «Європа перша це усвідомила, утворивши простір, вільний від смертної кари». Він назвав «неоціненним» внесок Ради Європи, усіх національних парламентів та урядів, які «пішли на цей непопулярний крок», що був підтриманий і Україною.

Звертаючись до учасників Світового конгресу проти смертної кари, Голова Верховної Ради України підкреслив, що наша держава сповнена прагнення сприяти цілковитій забороні смертної кари в Європі, а отже, «всіх без винятку «законних» підстав для позбавлення життя». Він закликав світову спільноту тримати в центрі уваги й проблему евтаназії, наголосивши на неприпустимості її узаконення.

У своєму виступі І. Плющ зазначив, що Україна «без вагань приєднується до Страсбурзького заклику ввести мораторій на застосування смертних вироків». На переконання Голови Верховної Ради, цей мораторій може стати «першим кроком» до цілковитої заборони смертної кари.

Вшановуємо пам'ять полеглих

(Початок на 1-й стор.).

Сьогодні ми вшановуємо пам'ять полеглих, одночасно віддаючи належне живим, учасникам тепер уже далекої війни, які своїм ратним подвигом, своєю самовідданою працею забезпечили Велику Перемогу.

На час нападу на колишній СРСР Німеччиною вже були підкорені Польща, Франція, окуповані Данія, Голландія, Бельгія, Люксембург, Норвегія, ряд Балканських країн.

Перейшовши кордони Радянського Союзу, ворог зустрівся з масовим героїзмом, стійкістю народу, об'єднаного, згуртованого однією метою: дати відсіч агресору, захистити свою землю, свою Батьківщину.

Зразком масового героїзму, стійкості стали оборона Бреста, Смоленська, Одеси, Севастополя, Києва, Москви, Ленінграда.

Дорогою ціною обійшлась нам найжорстокіша війна XX століття.

З семи мільйонів, які були призвані на Україні, кожний другий загинув на фронті, 3,5 мільйона цивільного населення стали жертвами гітлерівського геноциду. Фашистами було зруйновано 417 міст та населених пунктів, 28 тисяч сіл, 16150 промислових підприємств, пограбовані всі колгоспи, на каторжні роботи вивезено до Німеччини більше 2 мільйонів громадян України.

Пам'ять про ці жертви, а разом про ратний і трудовий подвиг народу, зобов'язує всіх нас пройнятися усвідомленням того, що коли б ми не об'єдналися, не згуртувалися, не одержали б Перемогу над фашизмом, покоління, що прийшли в життя після війни, взагалі б не народилися, не було б не лише України як суверенної держави, а й української нації як етносу.

Ті, що полягли в роки Вітчизняної війни, мають назавжди стати міцним ланцюгом, який пов'язує минуле з сучасним і майбутнім.

Святий обов'язок нашої пам'яті, великий заповіт Перемоги — передати майбутнім поколінням усю правду про війну та її героїв, правду, на яку не вплинули ні час, ні сьогоднішні суспільно-політичні реалії.

Не мертвим, а живим потрібно, щоб не погасла Пам'ять про минуле, щоб стояли обеліски та храми, споруджені на славу воїнам-патріотам, щоб завжди були живі квіти на могилах героїв.

Це потрібно живим, щоб не зачерствіли їхні серця, щоб завжди благоговійно тремтів у них вогонь синівської подяки. Бо саме з полеглих героїв повинні будуть робити життя в майбутньому захисники і будівники України.

Сьогодні поруч з нами живуть ветерани. Турбота про них, постійна увага — не примха, а життєва необхідність, і вона потрібна не завтра, а сьогодні. Це святий обов'язок і справа честі держави, суспільства загалом і кожного громадянина зокрема! Саме цього вимагає від нас Закон України «Про увічнення Перемоги у Великій Вітчизняній війні 1941—1945 років».

Пам'ять доручила всім прийдешнім поколінням, нащадкам Слави солдатів Великої Вітчизняної, безцінний дар —науку любити і захищати Батьківщину.

Це і велика відповідальність за спокій та свободу своєї Вітчизни.

Ми звертаємося до народу України, до політичних партій, громадських організацій: зробити добро, посприяти святій справі — увічнення пам'яті загиблих в роки Великої Вітчизняної війни! Саме Пам'ять повинна служити фундаментом патріотичного виховання сьогоднішнього та майбутнього поколінь, яким розвивати, зміцнювати економіку і оборону України!

Парламентська хроніка

Це потрібно живим...

Ранкове і денне засідання 22 червня

(Початок на 1-й стор.).

Потім слово для доповіді було надано генерал-майору у відставці народному депутатові Валентину Анастасієву. Він вказав на витоки і причини другої світової війни. Доповідач закликав відновити правду про Велику Вітчизняну війну, очистивши її від фальсифікації на грунті політиканства. Це, наголосив доповідач, потрібно для торжества історичної правди. Це потрібно не мертвим, додав він, а живим.

Співдоповідач — голова Ради організації ветеранів України, генерал армії у відставці Іван Герасимов — вказав, що ветерани війни потребують більшої турботи з боку держави.

Голова Комісії у справах колишніх партизанів Великої Вітчизняної війни 1941—1945 років при Верховній Раді України Василь Коньков розповів про той величезний внесок, який зробили партизани і підпільники у справу перемоги над лютим ворогом. Їх подвиг заслуговує на вічну пам'ять і вічну шану.

Емоційно насиченою була доповідь міністра оборони України генерала армії Олександра Кузьмука. Він наголосив, що нинішня українська армія має бути гідною наступницею подвигу учасників Великої Вітчизняної війни, і запевнив, що українські військовики здатні надійно захистити рубежі держави і спокій народу.

Голова Державного комітету у справах ветеранів Сергій Червонописький вказав, що турбота держави про ветеранів повинна бути не епізодичною, як тепер, а постійною і достатньою для забезпечення їм умов життя, гідних солдатів Перемоги. Сьогодні ж бачимо наступ на пільги, що ставить ветеранів на межу фізичного виживання. Такій практиці треба покласти край, мобілізувавши ресурси держави так, як це було у роки Великої Вітчизняної війни.

Цю тезу продовжив народний депутат Борис Андресюк. Очолюваний ним профільний комітет розробив кілька законопроектів, спрямованих на поліпшення матеріального забезпечення ветеранів війни, військової служби та військовослужбовців. Це добре, однак заходи, передбачені законопроектами, не завжди реалізують на практиці.

Член Комітету Верховної Ради у справах ветеранів та інвалідів війни Георгій Буйко нагадав, які законопроекти, спрямовані на соціальний захист ветеранів, розроблено народними депутатами. Однак ця робота не набула системного характеру на державному рівні.

Відповідно до указу Президента, о 12 годині по всій Україні відбулася хвилина Скорботи. Народні депутати, учасники спеціального засідання, хвилиною мовчання вшанували пам'ять героїв Великої Вітчизняної війни. Верховна Рада прийняла звернення у з'вязку з 60-річчям від дня початку ВВВ.

Після перерви сесія обговорила проект Житлового кодексу України. Його доповів голова Державного комітету будівництва, архітектури та житлової політики Валерій Череп. Співдоповідач від профільного комітету Денис Костржевський вказав, що проект потребує істотного доопрацювання. Зокрема, одним із пріоритетів держави має стати питання житлового будівництва. Непокоїть також забезпечення житлом тих, хто роками чекає черги (їх понад 6 млн. сімей). Насамперед — це молоді сім'ї, безквартирні офіцери (яких в Україні 12 тисяч); молоді спеціалісти, ветерани та хворі.

Іван ДМИТРЕНКО.
Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Нові засади судової реформи

Вечірнє засідання 21 червня

На вечірньому засіданні народні депутати повернулися до законопроектів про судоустрій, прийняття рішень з яких до перерви було зупинено на вимогу лівих фракцій. Комуністи, зокрема, мотивували це тим, що законотворчі документи пізно розповсюдили, і не всі з ними встигли як слід ознайомитися.

Спочатку парламентарії прийняли постанови про увільнення та безстрокове обрання суддів в окремих областях України, а потім майже до кінця роботи сесії місце на трибуні зайняв перший заступник голови Комітету ВР з питань правової політики Ігор Коліушко, який доповідав з цілої низки законопроектів, що стосувалися судоустрою і які конче необхідно було розглянути. Адже Перехідні положення Конституції, за якими діють нинішні суди, закінчуються 28 червня.

Проекти законів розглядали у другому читанні, але парламентарії, обговорюючи поправки, не враховані профільним комітетом, в основному їх відхиляли і голосували за прийняття законів у цілому.

Більшість поправок вносили ліві фракції, і їх відхилення дало привід представникові фракції КПУ заявити, що ситуація в парламенті зрозуміла: «бунтівники» знову об'єдналися з «олігархами», реанімуючи в такий спосіб парламентську більшість.

У цілому прийнято закони «Про органи суддівського самоврядування»; «Про кваліфікаційні комісії, кваліфікаційну атестацію і дисциплінарну відповідальність суддів судів України»; «Про арбітражний суд», «Про статус суддів».

Народні депутати прийняли також у цілому закони про внесення змін до Кримінально-процесуального кодексу України; про внесення змін до Цивільно-процесуального кодексу України (доповідав заступник голови Комітету ВР з питань правової політики Віктор Шишкін) та закон про внесення змін до законів України «Про оперативно-розшукову діяльність», «Про амністію», «Про попереднє ув'язнення», «Про адміністративний нагляд над особами, звільненими з місць позбавлення волі» (доповідав голова підкомітету Комітету ВР з питань законодавчого забезпечення правоохоронної діяльності Сергій Іванов).

Найбільше заперечень з боку лівих фракцій було до законопроекту про внесення змін до Закону України «Про прокуратуру» (доповідав голова Комітету ВР з питань законодавчого забезпечення правоохоронної діяльності Іван Білас), але й цей важливий закон народні депутати 267 голосами прийняли у цілому.

Отже, за словами голови Верховного Суду України Віталія Бойка, який брав участь у пленарному засіданні, парламентарії все зробили, щоб судова система могла працювати на нових засадах у правовому полі відповідно до вимог Конституції.

На сесії проголосовано в першому читанні ще цілу низку невідкладних законопроектів.

Анатолій КАРАСЬ.

ЗАКОНОДАВЕЦЬ

Непрописаних — не штрафувати

НОВА НОРМА. Верховна Рада України ухвалила Закон України «Про внесення змін до Кодексу України про адміністративні правопорушення».

ЦЕ ОЗНАЧАЄ, що відтепер Кодекс України про адміністративні правопорушення (далі — КУпАП) позбавлено багатьох юридичних архаїзмів (йдеться, наприклад, про вживану дотепер термінологію на кшталт «радянські закони», «соціалістичний правопорядок», «колгоспи», «Рада Міністрів СРСР», «законодавство Радянського Союзу і Української РСР» тощо).

Виключивши зі ст. 21 КУпАП термін «товариські суди», закон констатував, що відтепер такі суди, навіть за умови їх існування, не матимуть можливості розглядати адміністративні справи, як це було в не такі вже й далекі для нас часи. Це саме стосується і сумнозвісних комісій з боротьби з пияцтвом, що свого часу (особливо в середині 80-х років, під час горбачовсько-лігачовського наступу на «зеленого змія») створювалися при виконкомах рад, а також на кожному підприємстві, в установі й організації і наділялися правом розглядати матеріали щодо осіб, які розпивали спиртні напої у громадських місцях, виготовляли самогон або купували його тощо. До прийняття цього закону згадка про ці комісії залишалася в КУпАП, що формально давало можливість за великого бажання в нових соціально-політичних умовах відродити антиалкогольний рух у кращих його радянських традиціях. Водночас право на розгляд у певних випадках матеріалів справ про адміністративні правопорушення залишено за громадськими організаціями та трудовими колективами.

Скасовано адміністративну відповідальність за низку діянь, які вочевидь не можна відносити до суспільно небезпечних, а саме: здійснення громадянами будівництва літніх садових будиночків без погодженого проекту або з відхиленням норм (ст. 97-1); скуповування в державних або кооперативних магазинах хліба та інших харчових продуктів для згодовування худобі і птиці (ст. 158); порушення громадянами порядку придбання будівельних матеріалів (ст. 160-1); незаконні скуповування, продаж і переробку шкурок хутрових звірів (ст. 163); порушення громадського порядку —чіпляння до іноземних громадян з метою придбання речей (ст. 181-2) та деякі інші діяння.

З полегшенням можуть зітхнути так звані порушники паспортного режиму — ті, хто з тих чи тих причин проживав без прописки, а також ті, хто допускав таке проживання будь-кого (включаючи рідних і близьких) у себе в квартирі чи будинку. За таке порушення вони ризикували бути оштрафованими на 50 гривень (а років з десять назад за злісне таке порушення — й потрапити за грати). ***Відтепер в Україні проживання без прописки не тягне за собою юридичну відповідальність. А ось за проживання без паспорта або за недійсним паспортом, а також без реєстрації адміністративна відповідальність зберігається***.

Значна частина внесених цим законом змін безпосередньо стосується посилення правового захисту прав людини. Так, якщо раніше, предмет, що став знаряддям вчинення або безпосереднім об'єктом адміністративного правопорушення, могли конфіскувати за рішенням будь-якого органу, який розглядав відповідну адміністративну справу, то віднині (як і має бути у правовій державі) — лише за рішенням суду. Якщо донедавна КУпАП передбачав адміністративну відповідальність за ухилення особою від відшкодування майнової шкоди, заподіяної вчиненим нею злочином лише підприємствам, установам і організаціям, то новий закон передбачив таку відповідальність і за ухилення від відшкодування майнової шкоди у таких випадках і громадянам.

Розширено правові можливості оскарження адміністративного затримання, огляду і вилучення речей і документів — цим законом у КУпАП втілено конституційне право громадян звертатися з таких питань до суду, а не лише до прокурора та вищої посадової особи (органу), як це було донедавна закріплено у ст. 267 КУпАП.

ЗВЕРТАЄМО УВАГУ ще на одне важливе положення нового закону. Внесеними змінами в адміністративному законі закріплено право громадян користуватися послугами не лише адвоката, а й іншого фахівця, який за законом має право на надання правової допомоги особисто чи за дорученням юридичної особи. І такий фахівець нарівні з адвокатом (відтепер вони будуть іменуватися захисниками) має право брати участь у розгляді справи.

ДЛЯ ДОВІДКИ: закон прийнято 5 квітня 2001 року, він набрав чинності 15 травня 2001 року. З повним його текстом можна ознайомитися в «Голосі України» від 15 травня ц. р.

Микола МЕЛЬНИК, кандидат юридичних наук.

Ведучі рубрики нагадують норму ст. 68 Конституції України:

«Незнання законів не звільняє від юридичної відповідальності»

Анатолій БЕНЬ, оглядач «Голосу України».

З полегшенням можуть зітхнути так звані порушники паспортного режиму

Пам'ять далекої війни

Верховна Рада України прийняла постанову про порядок проведення спеціального засідання парламенту 22 червня 2001 року — в день 60-річчя початку Великої Вітчизняної війни 1941—45 років. Доповідачем визначено члена Комітету ВР у справах пенсіонерів, ветеранів та інвалідів, ветерана війни, генерал-майора у відставці Валентина Анастасієва. Слово з парламентської трибуни надано голові ради Організації ветеранів України Івану Герасимову, голові Комісії у справах колишніх партизанів Великої Вітчизняної війни при Верховній Раді Василю Конькову, міністрові оборони Олександру Кузьмуку, голові Державного комітету у справах ветеранів Сергію Червонопиському та іншим.

Згідно з постановою ВР, за підсумками засідання Верховна Рада прийняла звернення до українського народу. О 12-й годині відбулася хвилина скорботи та пам'яті. Українське радіо вело пряму трансляцію. Під час перерви в кулуарах відкрилася виставка видань історико-меморіального серіалу «Книга Пам'яті України».

Матеріали спеціального засідання парламенту буде видано окремою брошурою.

Перехід до масштабних дій

26 червня у Верховній Раді України пройде міжнародна науково-практична конференція «Парламентаризм в Україні: теорія і практика». Цей захід започаткує у парламенті урочистості з нагоди 10-річчя незалежності України.

Заступник Голови Верховної Ради України Степан ГАВРИШ висловив переконання, що конференція «надасть серйозного поштовху для створення гармонійного українського правового поля з метою розбудови України як європейської, правової, демократичної, соціальної держави». На думку С. Гавриша, за 10 років парламент незалежної України «перетворився із суто політичної інституції на професійний законодавчий орган», який, створивши правове поле для проведення першочергових реформ, сьогодні «перейшов до масштабних дій». Наступним завданням С. Гавриш назвав «перехід до системного законотворення», гармонізацію українського правового поля з європейським.

Обійдемося без чергової серії превентивних арештів

Парламентський Комітет з питань боротьби з організованою злочинністю та корупцією негативно поставився до пропозиції голови Служби безпеки України Володимира Радченка про поновлення дії Закону України «Про запобіжне затримання особи» на період з 15 червня по 15 серпня цього року.

І марно намагався довести доцільність повернення до старого присутній на засіданні комітету генерал-лейтенант СБУ Володимир Пристайко, пересипаючи свої аргументи специфічними термінами, як-от: відпрацювання механізмів, превентивні заходи, недопустимість порушень, запобігання корупції тощо, й посилаючись на неординарність події — приїзд Папи Римського (мовляв, для його ж таки безпеки). Один з найголовніших аргументів генерала СБУ полягав у тому, що, на його думку, в нашій державі з 1995 року, часу припинення дії деяких норм, виникли законадавчі «білі плями» у профілактиці злочинності.

Голова комітету Юрій Кармазін влучно охарактеризував ситуацію: «Труп оживляти не можна». Й реакція членів комітету була однозначна: відмовити в задоволенні цього клопотання, як антиконституційного. Крім того, депутати рекомендували голові СБУ генералові Радченку відкликати його і не збурювати громадськість. Адже як казали народні обранці, під виглядом турботи про цю «профілактику» в державі запроваджуються, по суті, елементи надзвичайного стану, що є кричущим порушенням прав людини.

Зоя ЗАГОРОДНЯ.

Інвестиції — у справу

 Вітчизняний стиль

Сигаретний цех Прилуцької тютюнової фабрики.

Згідно зі статистикою, сьогодні майже 90% українських споживачів віддають перевагу вітчизняній продукції. Це стосується й ринку тютюнових виробів.

Останнім часом український курець більше симпатизує продукції наших тютюнових фабрик. Причина проста — на прилавках з'явилися сигарети гарної якості за невеликою ціною. Одним з великих постачальників товару такого класу є Прилуцька тютюнова фабрика. Це вітчизняний виробник, який випускає конкурентоспроможну продукцію, що відповідає світовим стандартам якості. Таке визнання фабрика здобула після того, як отримала статус першого в країні спільного підприємства з іноземними інвестиціями, — «Тютюнова компанія «ВАТ—Прилуки». A British American Tobacco була першим іноземним інвестором, який 1993 року вклав капітал у тютюнову галузь України. На сьогодні в модернізацію Прилуцької тютюнової фабрики інвестовано 30 млн. доларів.

Як зазначалося на зустрічі Прем'єр-міністра України Анатолія Кінаха з закордонними інвесторами, інвестиції — це нові технології, які збільшать конкурентоспроможність наших підприємств. Одним з таких, якому інвестиції допомогли вийти на рівень світових стандартів, стала Прилуцька тютюнова фабрика. Лабораторія якості компанії пройшла акредитацію в системі УкрСЕПРО і є однією з небагатьох лабораторій в Україні, які здійснюють комплексний контроль за якістю сировини і готової продукції. Фірмова продукція фабрики «Прилуки особливі» стала маркою номер 1 серед вітчизняних сигарет, а якщо орієнтуватися на загальноєвропейський рівень продаж, то ці тютюнові вироби посідають стабільне друге місце за обсягами реалізації серед локальних марок.

Ольга ВІТЕР.

 Реалії

Працювати на дядька ніхто не хоче

Торік за розпорядженням місцевої влади Хмельницького на підприємствах, в організаціях і установах було заброньовано 3,9 тисячі робочих місць. Знайти роботу випускникам шкіл та особам без стажу і досвіду вельми складно. Та вже цього року працівники обласного центру зайнятості працевлаштували понад дві тисячі осіб віком від 18 до 28 років.

Понад тисячу юнаків і дівчат за сприяння центру мають можливість безплатно навчатися в технологічному університеті «Поділля» за спеціальностями: бухгалтерський облік і аудит, практичний психолог, менеджмент.

При центрі зайнятості працюють курси з підготовки бармена, перукаря, пекаря-кондитера — всього з восьми спеціальностей. Однак не всі бажають вчитися, бо роботу за фахом знайти непросто. А працювати за мізерну платню ніхто не хоче.

Валентина МУДРИК, студентка Інституту журналістики КНДУ.

На дахах — новенький шифер

Практично відремонтовано усе житло в районах Житомирщини, що постраждали від смерчу.

Майже дві тисячі чоловік з різних районів та організацій області ліквідовували в складних умовах наслідки стихійного лиха.

Голова Брусилівської райдержадміністрації Василь Шпакович висловлює, зокрема, особливу подяку Київському міському голові Олександру Омельченку за надання 30 тисяч листів шиферу.

Два десятки будинків визнано такими, що не підлягають відновленню. Міністр з питань надзвичайних ситуацій Василь Дурдинець і голова облдержадміністрації Володимир Лушкін запевнили їхніх господарів, що до осінньої негоди вони справлять новосілля.

Олексій КАВУН.

Житомирська область.

! У номер

Київ

Трагікомічна версія

Розслідування «справи Гонгадзе» є «обурливим, цинічним і гротескним», заявив на прес-конференції у Києві генеральний секретар міжнародної правозахисної організації «Репортери без кордонів» Робер Менар. Він переконаний: «в історію з убивцями, яких потім самих було вбито», ніхто не вірить, і нова слідча версія «стала б приводом для сміху, якби не була такою сумною». Робер Менар висловив сподівання, що з наближенням слухань «українського» питання в Парламентській асамблеї Ради Європи, призначених на вересень, розслідування у справі зниклого журналіста просуватиметься. Виступаючи за додаткову експертизу таращанського тіла, «Репортери без кордонів» запропонували власну кандидатуру експерта, який може приїхати із Франції уже наприкінці червня.

Як повідомив на прес-конференції адвокат Андрій Федур, Генпрокурор України звернувся до Ради Європи з проханням створити міжнародну слідчу комісію у справі Гонгадзе і допомогти провести додаткову експертизу.

Головне — не поспішати

Напередодні 5-річчя прийняття Конституції голова Вищої ради юстиції України Сергій Ківалов провів прес-конференцію «Конституція України і судово-правова реформа», на якій під час аналізу норми Конституції було підкреслено поспішність її прийняття. Це призвело до порушення внутрішньої логіки Основного Закону, зокрема в частині поділу повноважень між гілками влади, та спонукало до проведення 16 квітня 2000 року всеукраїнського референдуму. Щодо судової реформи, яка мала завершитися цього року, на конференції зазначалося, що вона почалася лише у 1999—2000 роках. У результаті довгоочікуваної реформи Україна матиме 4 ланки судів: перша — місцеві суди (на основі районних), друга — апеляційні суди (на базі обласних), третя — вищі спеціалізовані суди (в результаті Вищий арбітражний суд буде переіменовано у Господарчий та створено Адміністративний суд) та четверта ланка — Верховний Суд України.

З наближенням закінчення п'ятирічного строку Перехідних положень Конституції ми знову проводимо реформи у прискореному темпі. Показовим прикладом є результати роботи Верховної Ради України 21 червня. Хоча поспішати у таких важливих справах, як судова реформа, навряд чи потрібно.

Кіровоград

Давно не куштували знам'янських сирів...

Після кількарічної перерви поновив роботу Знам'янський молокозавод. Уже до кінця цього місяця на ньому буде налагоджено випуск вершкового масла, виготовлятимуть тверді сири, якими ще зовсім недавно підприємство славилося на всю Україну.

Нині тут працюють 60 робітників, у подальшому кількість робочих місць збільшуватиметься. Керівники підприємства переконані, що завдяки оновленому устаткуванню і традиційним технологіям продукція молокозаводу буде конкурентоспроможною не лише в Україні, а й за її межами, повідомляє *наш власний кореспондент Олег БОНДАР.*

Фотофакт

У виставковому залі Спілки художників України у Херсоні відкрилася персональна виставка робіт заслуженого художника України Марії Шнайдер. Глядачам представлено численні полотна й гобелени майстрині. З цієї нагоди Марію Несторівну вітали друзі, колеги, подяку та подарунок за вагомий внесок в українське мистецтво вручили художниці херсонські демократи. А від корпункту «Голосу України» свій сюрприз — передплата на газету.

***На знімку:** Марію Шнайдер вітають голова обласної організації ДемПУ Тарас Добуш (ліворуч) та народний художник України Володимир Чуприна.*

Фото Алли БРУСИЛОВОЇ.

Заява

депутатської групи «Регіони України» з приводу Закону України «Про вибори народних депутатів України» (законопроект № 2182-2)

Шановні колеги, народні депутати України!

Депутатська група «Регіони України» уповноважила мене зробити заяву про те, що ми підтримуємо позицію Президента щодо збереження попередньої виборчої пропорції 50:50.

Ми вважаємо, що в нинішніх умовах у нашій країні, перш ніж перейти до пропорційної системи виборів у парламент, має відбутися природний відбір найвпливовіших і зрозумілих для виборців партій. Мабуть, їх має бути не більш як 10. Про дво- чи трипартійну систему можна лише мріяти. Нині їх 109. Поки що вони фактично є «столичними політичними клубами» — лише 2—3% виборців є їхніми членами. До того ж Верховна Рада досі не прийняла повноцінні закони «Про політичні партії» та «Про парламентську опозицію», не регламентувала механізм відкликання народного депутата України.

Далі, якщо цей закон набуде чинності (до речі, його так і не приведено у відповідність з Конституцією, чинним законодавством, та й прийнято з грубим порушенням Регламенту Верховної Ради України), то округи збільшаться в 3—4 рази і становитимуть 250—300 км, де проживає майже 300 тисяч виборців. Депутат фізично не зможе вислухати всіх бажаючих, вникнути, розібратися і вирішити поставлені проблеми. Чи варто казати, що через великі прийоми виборців, у депутатів просто не залишиться часу на вирішення питань регіональної політики та участь у законодавчих процесах. Депутат-мажоритарник втратить зв'язок з органами місцевого самоврядування.

Ми пропонуємо прибічникам пропорційної системи представляти свої ідеології, програми та партійні інтереси в одномандатних виборчих округах. Нехай партії висувають конкретних кандидатів, і якщо народ їх обере, вони захищатимуть інтереси виборців у Верховній Раді на основі ідеології своїх партій.

Ще один важливий момент. Депутатська група «Регіони України» вважає, що розрив між добробутом столиці та регіонів досяг загрозливих масштабів. Левова частка коштів надається на утримання Києва, а регіони фінансуються за залишковим принципом. Рівень добробуту в регіонах треба привести у відповідність зі столичним, а потім і з європейським. Тому в жодному разі не можна ліквідовувати мажоритарну систему виборів або скорочувати кількість одномандатних округів.

Якщо казати про нашу позицію, то до складу депутатської групи «Регіони України» входять депутати, обрані на основі і пропорційної, і мажоритарної систем. Кожен із них звітуватиме за те, що він зробив для своїх виборців, за свої конкретні справи, а не ставити собі в заслугу те, за які закони голосувала наша фракція.

Чи зможе депутат, який прийшов до ВР за партійними списками, після прийняття нового закону відповісти: скільки прийомів виборців в окрузі він провів? Які конкретні проблеми розв'язав? Які з передвиборних обіцянок виконав тощо? Навряд чи.

Отож ми вважаємо: якщо Президент України скористається своїм конституційним правом накладання вето на цей закон, то це буде правильне політичне рішення за нинішніх умов України.

Володимир РИБАК,
керівник депутатської групи «Регіони України».

Заява

депутатської фракції комуністів у Верховній Раді України з приводу намагання правлячого режиму ліквідувати акціонерний агропромисловий банк «Україна»

В інтересах олігархів, за рахунок народу

Своєю недалекоглядною і незграбною політикою правлячий в Україні антинародний кримінально-олігархічний режим практично розвалив вітчизняну економіку, розтринькав у процесі грошової приватизації загальнодержавну власність (наочний приклад — «приватизація» ВАТ «Донбасобленерго», «Луганськобленерго», «Росава») і посадив державу на ін'єкції іноземних благодійників, а значить — у боргову яму. При цьому режим розуміє, що без фінансових вливань іноземних донорів країну чекає чергова фінансова криза, хаос, і тому ладен виконувати будь-які вимоги Міжнародного валютного фонду.

Черговим кроком агонізуючого режиму на слизькому шляху покірності і підлабузництва стало намагання ліквідувати камінь спотикання між МВФ і Україною — акціонерний агропромисловий банк «Україна», який ще зовсім недавно процвітав і мав у фінансово-кредитних колах високу репутацію. Його послугами користувалися майже 1,8 млн. вкладників — фізичних осіб, понад 200 тисяч сільськогосподарських та інших підприємств, бюджетних організацій, розташованих на всій території України. Сьогодні цей банк поставлено на коліна. Збитки його за останні три роки склали 353,6 млн. грн., а протягом січня-квітня цього року збільшилися ще на 37,2 млн. гривень. Виникають питання: чому так сталося? Хто в цьому винен? Що робити?

На наш погляд, однією з головних причин такого стану став протекціонізм можновладців при видачі кредитів під час останніх парламентських і президентських виборів. Високі посадові особи, включаючи і чергових тимчасових прем'єр-міністрів, роз'їжджаючи по регіонах, роздавали від імені банку «Україна» наліво й направо кредити під 15—20 відсотків річних, тоді як в інших банках процентна ставка становила 40—50 відсотків. На сьогодні заборгованість по цих кредитах становить понад 1 млрд. гривень. Проте повертати їх і платити за користування ними ніхто навіть не думає, як і притягувати до відповідальності тих, хто не повертає кредити і хто лобіював їх надання. І Національний банк України на чолі з В. Стельмахом не поспішає оприлюднити прізвища тих, хто отримував ці кредити, тому що багато хто з них сидить у залі Верховної Ради.

Приблизні підрахунки свідчать, що в результаті можливої ліквідації банку «Україна» постраждає майже 8,5 млн. громадян, або 19 відсотків населення країни, 200 тисяч підприємств збанкрутують і викинуть на вулицю своїх працівників. Крім того, без роботи залишаться 16 тис. працівників банку, які поповнять і так найбільшу в Європі армію безробітних. Зрозуміло, все це ускладнить і без того напружене соціально-економічне становище в Україні, негативно вплине на її авторитет та імідж у світі.

У цій ситуації Національний банк не знайшов нічого кращого, як запропонувати урядові викупити проблемні кредити з одночасним випуском облігацій внутрішньої державної позики з подальшою передачею їх в установи Державного Ощадного банку. Таким чином, видані кредити передбачається погасити за рахунок виснаженого державного бюджету (тобто народу), а борги перед вкладниками погасити за рахунок самих же вкладників. Як бачимо, рішення досить просте: в інтересах олігархів і за рахунок народу. Іншими словами, рятування потопаючих — справа рук самих потопаючих. Для чого ж тоді при Національному банку створений Фонд гарантування вкладів фізичних осіб?

Такого лукавого, цинічного й відкритого нахабства давно не було! Цим самим правлячий режим ще раз засвідчив, що заради збереження своєї влади і джерел збагачення він ладен знехтувати законами й морально-етичними нормами. Спекулюючи на інтересах держави, він цю державу здає оптом і в роздріб міжнародним та вітчизняним фінансовим кланам.

Депутатська фракція комуністів у Верховній Раді України рішуче засуджує цю авантюристичну аферу кримінально-олігархічного режиму.

Звертаємося до народу України з закликом рішуче протестувати проти антинародних й антидержавних дій «державних» мужів, які набивали і набивають кишені за його рахунок, а державні справи вирішують у власних інтересах і в інтересах своїх західних покровителів та донорів. Закликаємо народних депутатів підтримати цю заяву, стати на захист знедолених співвітчизників, не дати можливості злочинній, корумпованій верхівці в черговий раз їх пограбувати.

Пропонуємо Верховній Раді створити спеціальну тимчасову комісію і провести комплексну перевірку дотримання банком «Україна» у 1998—2000 роках грошово-кредитної дисципліни, визначеної Законом «Про банки і банківську діяльність», а також нормативними актами Національного банку та статутом банку «Україна», і про результати перевірки доповісти Верховній Раді України до 1 жовтня 2001 року.

Петро СИМОНЕНКО,
керівник фракції.

За що б'ють у Теофіполі

Власність

Кажуть, що робітники ВАТ «Теофіпольський цукровий завод» здивувалися, коли генеральний директор і він же голова правління Михайло Співак розпорядився видавати заробітну плату не натуроплатою, як було багато років поспіль, а живими грішми. Найбільш поінформовані члени правління знали, що це не випадково. Треба було аврально зміцнити віру робітників у те, що начальство за них — горою.

У кайданах, коло цукру...

Кількома днями до цього на заводі сталася маленька кадрова революція. Інакше кажучи, Михайла Співака «попросили» з посади голови правління через «перевищення ним своїх повноважень і незадовільну оцінку роботи...» Підстав для того задосить.

Фактично з моменту останніх акціонерних зборів у серпні минулого року правління, в якому більшість членів одного солідного співвласника інвестиційно-виробничої компанії (ІВК) «Агроцукор», не узгоджувало жодного свого рішення зі спостережною радою, де більшість членів є представниками іншого солідного співвласника — групи компаній «Укррос». Навіть після того, як останній купив контрольний пакет акцій у 52 відсотки, причому часто викладаючи за пакети одразу по кілька номіналів. І навіть попри те, що зі спостережною радою (згідно зі статутними вимогами) мають узгоджуватися: як і з якою метою витрачається зароблений прибуток, кого зміщують з посад і на яких умовах підписують контракти з новими працівниками та чимало інших питань діяльності товариства. Голова спостережної ради Олексій Ковальчук упевнений: якби генеральний директор Михайло Співак зважав на інтереси усіх великих акціонерів, підприємство не мало б таких проблем. Мова — про очевидне падіння виробництва цукру, більш як мільйонну бюджетну недоплату, яка оскаржується нині в суді, багатомільйонну кредиторську заборгованість перед комерційними структурами і про що в Теофіполі воліють мовчати. Щоправда, не усі.

Розташоване по сусідству приватне підприємство «Полква» торік відмовилося возити цукрові буряки на Теофіпольський завод. З'ясувалося, на знак протесту проти зловживань його керівників. Господарство очолює колишній голова спостережної ради цукрозаводу, депутат облради Василь Петринюк, котрий сказав, як відрубав: «Не возитиму буряки крадіям — і квит!».

Виявилося, що ще під час посівної минулого року він звертав увагу голови облради М. Приступи на те, що через оборудки з буряками, цукром, мелясою і пальним сільгоспвиробникам Теофіпольського та Білогірського районів завдано неабияких збитків. І згодом перевірка контролерів підтвердила, що нестачі цукрових буряків у 1998 році сягали більш як двох тисяч тонн, втрата цукру — більш як 750 тонн, а збитки списували на 65 відсотків з виробників і на 35 — з цукрового заводу. До того ж подвійні втрати лягали на плечі найбільшого акціонера та інвестора в особі групи компаній «Укррос». За словами Василя Петринюка, відтоді як більшість господарств схилялися саме до співпраці з ними, а не з правлінням, яке закликало під свої прапори ІВК «Агроцукор», будь-які спроби «Укрросу» контролювати ситуацію на заводі наражалися на рішучий протест з боку Михайла Співака. Тримати навіть такого могутнього співвласника у своєго роду кайданах допомагало одразу кілька чинників. Передусім психологія колективу: для того, щоб зробити його пролетаріатом, досить було сказати, що вас купують столичні комерсанти. І навіть законодавство: будь-які незручні збори акціонерів не відбудуться без кворуму в 60 відсотків голосів, тож правління упродовж 1999—2000 років дуже вміло цим користувалося, приховуючи всілякі звіти ревізійних комісій та ігноруючи ухвали спостережної ради.

На майдані, коло цукру

Але спостережні ради для того й створюються, щоб їх не ігнорували. Тим паче що їхні права охороняються і статутом, і законодавством. А отже, спостережна рада висловила таки генеральному директорові Михайлові Співаку недовіру, призначивши тимчасово (до чергових зборів акціонерів) виконуючого обов'язки генерального директора. Реакція правління була миттєвою: воно винесло рішення вважати недійсним ухвалу спостережної ради і повідомила... про виплату заробітної плати.

Біля прохідної члена спостережної ради заводу Василя Коршака, який мав розтлумачити людям кадрове рішення, з його слів, зустрів войовниче налаштований натовп, очолюваний членом правління і водночас причетною особою до ІВК «Агроцукор» Вадимом Лейві. Майдан кричав «Ганьба», «Геть капіталістів» і ще багато такого, що становило реальну загрозу життю і здоров'ю Василя Коршака.

Через годину, коли швидка допомога зі струсом мозку і багатьма травмами везла його — професійного льотчика, підполковника військової авіації з 20-річним стажем —до лікарні, він був упевнений, що перший удар завдав член правління заводу Вадим Лейві. Те саме він скаже і в одній з київських лікарень, де йому рятують травмований зір. Але то вже — справа слідчих органів, куди він звернувся зі спеціальною заявою.

Власність, як гарматне м'ясо

Цікаво інше. Невеличка Хмельницька область переобтяжена конфліктами, пов'язаними з переділом власності. Про один з них, на м'ясокомбінаті обласного центру, газета писала 26 травня і 6 червня цього року. І там, і тут незграбні спроби погамувати ці конфлікти набувають вже кримінального забарвлення, як це сталося в Теофіполі.

Засудивши відмову приватних підприємств здавати буряки на Теофіпольський завод, ніби ті збираються їх вивозити в офшорну зону, заступник глави облдержадміністрації з економіки Олександр Ступарик погрожує сільгоспвиробникам штрафними санкціями, проштовхує пропозицію позбавити їх бюджетних пільг, які стосуються компенсації банківських кредитів та інше.

Я зв'язався з представником компанії «Брустер» Юрієм Ткачуком, якому здалося, що автор публікацій про події на м'ясокомбінаті вороже ставиться до офшорних зон. І зовсім не вороже. Але й особливої приязні, зізнаюсь, не почуваю. Пан Ткачук нагадав про те, що вже вирішено. Про невиконання договірних зобов'язань і, отже, майнову відповідальність компанії «Хмельницькм'ясо» за рішенням суду на 173 тисячі 250 доларів, про природне бажання тепер повернути вкладені гроші. Він підкреслив, що лише на огорожу м'ясокомбінату було витрачено більш як 92 тисячі гривень. Ось так: щоб здобути владу, можна брати пошту, вокзал і телеграф, а можна — очисні споруди і огорожу. При цьому фактичний власник очисних споруд не заперечив того факту, що, виступаючи посередником на переговорах його компанії щодо купівлі—продажу очисних споруд, розмову про вартість і ціни вів Олександр Ступарик, а не хтось інший. Чи не тому, що він краще за будь-кого знає, за що б'ють у Теофіполі?

У публікаціях на животрепетну тему про розподіл власності на Хмельниччині автор більше запитував, ніж стверджував. Бо він сподівається на відповіді від представників органів влади обласного центру. Крапку він не ставить.

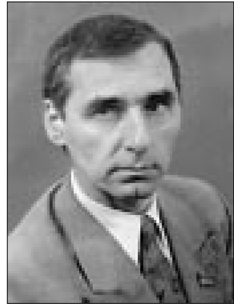
Далі буде.

Сергій ВЛАД.

Кому користь від майнових паїв

Депутат в окрузі

На моє переконання, причиною неприйняття Верховною Радою і якоюсь мірою у суспільстві Земельного кодексу є не так запропоновані в його проекті приватизаційні норми, як масові факти обману селян. Маю на увазі маніпулювання новоявлених власників орендованими земельними частками і майновими паями. Одержую сотні гострих сигналів від моїх виборців-полтавців. Їм не виплачують навіть тих мізерних дивідендів, які обіцяли. А нерідко розраховуються некондиційним зернофуражем. На Полтавщині лише 50 відсотків орендодавців одержали те, що їм належало.

Колишні колгоспники на першому етапі реформування села щиро перейнялися бажанням стати справжніми власниками двох-чотирьох гектарів землі і частки з нажитого спільно з односельцями майна. Але вони не сподівалися, що на них чекає такий масовий обман.

Якщо, опікшись на одному орендареві, селянин може свою земельну частку передати іншому приватному власнику (хоч це дуже непросто), то ще гірша ситуація із майновими паями. Після грудневого указу Президента безконтрольно, здебільшого у шкурницьких інтересах, цим правом користуються правонаступники колгоспів. А це, зокрема, на моїй Полтавщині — колишні голови колгоспів. 85 відсотків з них довели свого часу колективні господарства до банкрутства, а тепер знову прагнуть керувати. Тільки уже не живими душами, а господарювати на їхній землі.

На руках колишніх колгоспників, як ми знаємо — лише папірці з визначеною сумою вартості наділеного їм майна.

Під час роботи у виборчому окрузі напередодні селяни повідали мені про численні факти гендлювання майновими паями. Складається тривожна тенденція. Через рік-півтора у розрахункових книжках власників паїв залишаться одні нулі. Виборці мені передали копію такої книжки під номером 139. Книжка видана приватним сільгосппідприємством «Арго-об'єднання «Зоря» Полтавського району Полтавської області. На ім'я Кажан Марії Омелянівни. Видана у квітні 1997 року. Того самого року власниця паю померла. А її право успадкувала донька Ніна Конотоп. І яким було її здивування, коли в бухгалтерії «Арго-об'єднання «Зоря» їй повідомили, що з попередньої ставки паю в сумі 3360 гривень залишилося лише 895 гривень. Решту, кажуть, списано: на амортизацію, неврожаї, послуги тощо.

Як з`ясувалося, Іван Кочерга, колишній голова колгоспу, керівник цієї новітньої «Зорі» надавав послуги... покійній.

Схоже розповів мені і селянин, глава багатодітної родини (восьмеро дітей) у селі Литинівка Решетилівського району. Своєю конячиною він обробляв свій же город — орав, сіяв. А хазяїн приватного господарства «Демидівське» В. Городянин відніс усе те на свій рахунок, точніше — відмінусував з паю цієї сім'ї суму за неначе виконані ним, Городянином, роботи.

Подібні шахрайські маніпуляції з майновими паями не можуть не тривожити. Пограбувавши, по суті, колективне майно, новоявлений власник боїться відпустити тих орендодавців, яких обманув і які вирішили передати землю в руки іншого, дбайливішого і чеснішого господаря. Боїться, бо разом із землею люди вимагають передати і майнові паї. А їх в натурі вже немає... Оприлюднюючи цю тему, конче потрібно звернути на неї увагу фахівців Міністерства агропромислової політики та Генеральної прокуратури.

Варто лише детально проаналізувати такі факти, щоб притягти зловмисників до відповідальності. Це застереже інших від зловживань, а пересічних власників землі та майнових паїв закличе до пильності.

Олександр КУЛИК,
народний депутат України.

«А ми не продавали, грошей не брали»

Обережно: шахрайство

Наче готові виселятися

Киянин Василь Дерлеменко набрав зазначений в оголошенні номер. За кілька хвилин домовився з представницею брокерської контори про зустріч біля будинку, в якому мав намір придбати попередньо оглянуту квартиру. Не надав значення, що квартиру показувала не господарка, а її сестра. Вона так представилася. Покупця вразив технічний стан помешкання. Було очевидним: потрібен ремонт і далеко не косметичний. «Сестра» не заперечувала і запевнила, що господарка погодиться на зменшення ціни на півтори тисячі доларів. Вузли і пакунки, що лежали на підлозі, давали підстави Василю Григоровичу вірити: квартиру продавці звільнять негайно у призначений день.

Наступний крок покупця був начебто виважений. Вирішив відмовитися від послуг брокерської контори. Дорогі в неї послуги оформлення купівлі-продажу. Та й довіри більше у нього до державної нотаріальної служби. Проте у восьмій нотаріальній конторі Києва виникла наступна засторога, на яку він також не зреагував. З документами на квартиру прибула не власниця квартири, а її син Анатолій Максименко. Показав доручення на право здійснення процедури продажу. Нотаріус поставила йому кілька запитань, відповіді на які могли б засвідчити його дієздатність. Вони не викликали жодних сумнівів. Документи на квартиру також були в порядку.

Усе йшло як по маслу. Вже на вулиці Анатолій вручив Дерлеменку техпаспорт і ключ від квартири. Це був ще один крок продавців до повної довіри їм. Василь Григорович повірив, що ключ саме від тієї квартири, яку щойно купив. Відразу домовилися піти ввечері разом до ЖЕКу — подати документи на виписку і прописку.

Та у призначений час біля будинку Анатолій не з'явився. За 15—20 хвилин Василь Григорович піднявся до вже своєї квартири. Дістав ключа. Двері слухняно відчинилися. Але... Злива нецензурщини, образ звалилася на нього. Любов Соколова, вже не господарка квартири, без упину повторювала одне й те саме: «Ти пройдисвіт, тобі ніхто нічого не продавав і ніхто грошей у тебе не брав, забирайся геть!»

Шлях один — до міліції

Уже на вулиці прийшло рятівне: «Може, вони гроші не поділили, тому вона так і лютує?» Але що ж тепер робити, куди йти? Куди іще в таких випадках звертатися по допомогу, як не до міліції? Задумливо побрів до дільничного.

За викликом міліціонера туди невдовзі прибули Соколова та її син. Утім, коли вони зайшли, Василя Григоровича чомусь попросили вийти з кімнати. А за кілька хвилин йому повідомили: «Погані ваші справи. Вони вас «кинули». Але міліція нічим допомогти не може». Перша реакція — гнів, обурення: як це? У мене ж документи, все як належить!?

Вихід один — добитися справедливості здатен лише суд. Та покупець не одразу звернувся до суду. Жевріла надія — все владнається. Вирішив почекати днів десять, а потім поцікавитися, чи не подали продавці часом документи на виписку.

Треба ж так вірити в людську порядність!

Однак Соколова та її син документи не подали ні через 10, ні через 20 днів. І лише тоді Дерлеменко пішов до адвоката і поніс заяву до суду.

Спочатку суд сказав своє начебто справедливе слово

Чотири рази переносили засідання Ватутінського райсуду — відповідачі не з'являлися на них. Проти позову заперечували, настійливо стверджуючи відоме: грошей за квартиру не брали. І нове. Доручення не дійсне, термін його дії, мовляв, уже закінчився. А крім того, син недієздатний і перебуває на обліку в психодиспансері. А позивач, мовляв, підсилав до них якихось дівчат, щоб ті викрали документи і т. д. і т. ін. Їм пояснювали: ви маєте право на зустрічний позов про визнання угоди недійсною. Не звернулися.

На запит суду психодиспансер повідомив: Анатолій Максименко перебував на обліку до 1991 року. А чи здоровий він нині — як хочете, так і розумійте.

У березні ц. р. судове засідання все-таки відбулося. Без відповідачів. Суд визнав дійсними і доручення, і договір купівлі-продажу. Було взято до уваги ще один документ — розписку, власноручно підписану А. Максименком. Про те, що після укладання угоди він одержав гроші від покупця.

Суд зобов'язав райвідділ паспортної, реєстраційної та міграційної роботи виписати А. Максименка та Л. Соколову із зазначеної квартири й усунути таким чином перешкоди В. Дерлеменку в користуванні його власністю. Відділ державної виконавчої служби районного управління юстиції запропонував продавцям добровільно виселитися до 27 квітня. І попередив: якщо цього не зроблять, 3 травня об 11-й годині їх буде виселено примусово.

Однак не сталося ні першого, ні другого. Суд чомусь відкликав своє рішення. Відповідачі начебто звернулися кудись із заявою про продовження їм касаційного терміну...

Незагадкові розгадки або авторські припущення

Загадок у цій справі чимало. Дещо з того, що могло б зупинити покупця, вже називалося. На багато запитань немає переконливих відповідей. Ну скажіть, який висновок можна зробити з такої ситуації?

Автор, власне, і не ставить за мету пояснити всі факти і всі ситуації. Але припускає, що «секрет» забудькуватості відповідачів, небажання їх подавати зустрічну заяву про визнання договору купівлі-продажу недійсним, мабуть, ось у чому.

Вартість квартири згідно з договором купівлі-продажу в чотири рази менша за суму, зазначену в розписці. А що це означає, неважко здогадатися. І чи не задля цього і була затіяна Соколовою і Максименком купівля-продаж квартири. Відмовляючись узагалі від здійсненої процедури, відповідачі разом з тим, за словами В. Дерлеменка, вочевидь, погодилися б на гірший для них варіант — розірвати договір купівлі-продажу і повернути позивачеві зазначену в ньому суму. Та ось розписка їм заважає. Тут В. Дерлеменко виявив передбачливість і обережність. А відповідачі чомусь недооцінили значення цього папірця з достовірним підписом А. Максименка.

Мимоволі постає і таке запитання: а чи перша це у відповідачів процедура купівлі-продажу? Може, справді їм до цього траплялися простачки? А цей, бачите, з вищою освітою, директор приватного підприємства, виявився найобачнішим? Проте власником чого він врешті-решт може стати: квартири чи грошей? І чи стане взагалі? Ці запитання не для жарту.

І ще одне надокучливе припущення. А чи не «приваблює» часом ота різниця між паперовою вартістю і фактично отриманою продавцями сумою грошей деяких учасників цієї невигаданої історії? Підкреслюю, це лише припущення.

Справді-бо, яких тільки брудних технологій не породив процес купівлі-продажу квартир?

Яків ГАЛЬЧЕНКО.

Київ.

«Вони вас «кинули». Але міліція нічим допомогти не може»

У номер

Шахта «Петровська» на сторічній межі.

Шахта «Петровська» — життя спочатку

Одне з найстаріших підприємств Донбасу — шахта «Петровська» — у вересні готується зустріти свій сторічний ювілей. Ровесниця століття, вона за свою тривалу історію пережила і радість перемог, і гіркоту трагедій, але завжди з надією дивилася в майбутнє.

Чимало славетних імен пов'язано з її долею. Свого часу її відвідували А. Засядько і М. Хрущов, Г. Петровський і В. Щербицький, письменники, поети, вчені. На початку п'ятдесятих, у добу відродження та підйому Донбасу тут знімався відомий фільм про донецьких шахтарів, пісні з якого й досі пам'ятає та співає кожен донбасівець.

Головною цінністю на шахті завжди були люди. За стаханівську працю весь колектив шахти 1939 року було нагороджено орденом Трудового Червоного Прапора. Шахта дала країні героїв праці Д. Тельнова і П. Глухова, більш як 100 осіб у різний час було відзначено урядовими нагородами.

Життя шахти «Петровська» триває й сьогодні. Запасів коксівного вугілля тут вистачить на добрих півстоліття, але розвиткові шахти заважає тягар проблем, що накопичилися останніми роками. Річ у тім, що свого часу внаслідок руйнівної для галузі політики «укрупнення» та приєднання малопотужних шахт до перспективних, колектив «Петровської» став правонаслідником 12 раніше закритих сусідніх шахт — з усіма наслідками, що випливають, тобто з переданням документів за регресними позовами та виписуванням безплатного побутового палива пенсіонерам.

У результаті цього на 1478 працюючих припадає 1500 інвалідів та регресників. Фактично це означає, що «на лопаті» в кожного підземного працівника «сидить» по два інваліди. Тільки заборгованість у регресах перевищує 5 млн. грн., а за одноразовою допомогою — понад 3 млн. грн. Усе це тягарем лягає на колектив шахти і є постійним джерелом соціального невдоволення.

Чи треба казати, що і в шахтарських селищах, де мешкають пенсіонери та інваліди праці з родинами, ситуація теж вкрай гаряча. Не отримуючи достатньо коштів на лікування та медикаменти, тільки за останні три роки померло 270 інвалідів і регресників. Окрім того, за шахтою числяться 64 сім'ї, що отримують допомогу у зв'язку з втратою годувальника і 27 інвалідів першої групи. Звідки шахті взяти такі гроші, коли на це з бюджету на нинішній рік виділено лише 1,06 млн. гривень?

Величезні проблеми нагромадилися і щодо забезпечення побутовим паливом більш як 3 тис. пенсіонерів шахт, які було закрито раніше. Фахівці підрахували, що на погашення цих потреб колектив «Петровської» має пропрацювати понад два місяці цілком безплатно. Але вихід із цього глухого кута є, і він очевидний: необхідно передати борги за регресами та одноразовими допомогами у нещодавно створений фонд соціального страхування. Звичайно, розв'язувати питання треба на державному рівні, адже подібна ситуація, тільки різною мірою, склалася на більшості шахт галузі. А що стосується забезпечення пенсіонерів з закритих шахт побутовим паливом, то їх слід передати в компанію «Укрвуглереструктуризація», яка й займається цими питаннями.

Однак такі прості та очевидні кожному шахтареві речі упираються в глуху стіну мовчання на державному рівні. Не один рік профспілки шахти «лобіюють» це питання в уряді і в Верховній Раді. Незважаючи на те, що є в нас «свій» депутат від округу — А. Писаренко, віддачі від нього щодо цього, як однак, від усього депутатського корпусу Донбасу, ми не відчуваємо.

І все ж так просто від цих питань не відмахнутися. Колектив шахти «Петровська» сподівається, певен, що з приходом в уряд енергійних керівників-виробничників А. Кінаха та міністра палива та енергетики С. Сташевського ці проблеми буде розв'язано швидко і позитивно. А відповіддю на це буде високопродуктивна праця наших гірників до 100-річчя шахти «Петровська».

Анатолій РЕДЬКА,
голова профспілкового комітету ПРУП шахти «Петровська»;
Ігор БРАГА,
голова ради НПГ шахти «Петровська».

Візьму злидні в торбину... та й подамся на чужину

Рабсила

3. Сироти за живої матері

Щорічно Державний кордон України з Республікою Польща перетинає понад три мільйони українських громадян . Одні — у справах великого бізнесу, другі — транзитно до Європи, треті — на дешеві ринки за «шмотками», четвертих жене з України голод і безробіття. Про деякі аспекти проблем отієї четвертої категорії автор вже частково писав у попередніх двох листах. Сьогодні хотілося б повести мову про не менш болюче і трагічне — умови і причини рабської праці. Законної і нелегальної.

Тіні смертей... на державнім мундирі

Орися сиділа в зажурі в кабінеті завідувача консульського відділу Посольства України в РП Сергія Сидюка. Вже не плакала. За добу всі сльози стекли. Тільки душа ридала, бідкалася...

За добу з тридцятип'ятирічної гарної молодички Орися перетворилася... на страждену бабусю. Голова пухла не тільки від болю наглої втрати. Як, яким коштом довезти рідне тіло аж з-під Балтійського моря у Галичину?! Позичених грошей вистачило лише до Варшави. А до Щецина дорога удвічі довша!.. Жінка сиділа і мовчала. А очі благали, кричали: скоріше, скоріше мене туди відправте! Як так могло статися... за один день вмерти...

Горе жінки, трагічний випадок із співвітчизником змусили з'ясувати обставини загадкової смерті.

Микола Мельник — один зі жменьки українців (близько трьох тисяч), що офіційно прибули із Західної України на роботу до Польщі, — знайшов собі роботу аж у прибалтійському Щецині, у шляховій ремонтній бригаді. Незважаючи на побутові незручності (помешкання нагадувало щось середнє між хлівом і нашим армійським бараком), тридцятидев'ятирічний наймит був задоволений: польський пан обіцяв платити по півтора долара за годину. Не кожному так таланить з роботою!

Та перший робочий день для нього став фатальним. Поруч з ним саме був тоді робітник Вальдек, який став свідком трагедії і розказав про неї.

— З незвички до темпу роботи Микола захотів води. І замість неї необачно випив хімічного розчину для склеювання плитки. Ми викликали швидку допомогу, але вона не була обладнана для реанімації...

Так, міркувалося, не кожна «швидка» може взятися за реанімацію, але ж для цього є лікарні.

— Саме лікарні — їх у нас три, — пояснювала керівник швидкої допомоги Мирослава Мацієвська, — категорично відмовилися приймати хворого іноземця.

— Чому? Тільки через те, що він не мав медичної страховки?

— Не знаю,— відповіла доктор Мацієвська. — Питайте про це керівників лікарень.

Та в лікарнях належної відповіді так і не отримав. А в міністерстві охорони здоров'я різонули правдою у вічі:

— У ваших лікарнях також людей не лікують безкоштовно. А в нас ситуація не надто краща, аби демонструвати Україні приклад опіки. Тим паче що українців у Польщі — десятки тисяч. А можливо, і сотні. Бо ж цих нелегалів ще ніхто не може полічити. Та все-таки головне не в кількості. Справа у тім, що, по-перше, на міждержавному рівні Україна не уклала з нами угоди про медичне обслуговування її громадян. Мало того, навіть не оплачує ті окремі медичні послуги, що іноді таки надаються з гуманності. По-друге, незрозуміло, чому в Україні ніхто не роз'яснює виїжджаючим за кордон, що вони без медичної страховки наражають себе на небезпеку залишитися без медичної допомоги. По-третє, якщо ще не укладена міждержавна угода, немає страховки, то людина мусить на перші дні до зарплати мати свої «страхові» кошти — не менш як 200 — 300 злотих. А цього нема. Отже, лікарі, знаючи про неплатоспроможність і хворого, і його держави, відмовляються надавати послуги...

Проте попри всі згадані складнощі легальний працівник може врятуватися за допомоги господаря, оскільки той не боїться влади. А от нелегала підстерігає небезпека на кожному кроці. Перше: без офіційного дозволу на працю, без медичної страховки людина не може звернутися по найменшу допомогу. А коли «засвітишся» в офіційній установі, нелегала підстерігає негайна депортація, а господаря — штрафні санкції. Друге: часто економія на медикаментах і, відповідно, некваліфіковане лікування загострюють хворобу до стану, коли людину врятувати вже неможливо.

Ще тиждень тому провела Миколу до Польщі здоровісіньким. Перед від'їздом радісно гомоніли, складали плани, як зароблені гроші витрачатимуть, не підозрюючи, що то була в них остання ніч. Ніч перед вічною розлукою...

Ось найсвіжіший приклад. У кінці травня до Варшави приїхав на роботу Іван Мороз, маючи в «багажі» виразку шлунку у стадії гострого запалення. Аби зекономити гроші, ліків не купував. Як пояснював очевидці трагедії, пив лише соду. Допився до того, що стався прорив виразки. І від внутрішньої кровотечі за ніч чоловік помер. 4 червня консульська служба Посольства вже відправляла тіло на Україну...

Згадані трагічні фініші пошуку шматка наймитського хліба за кордоном — не випадковість. Тільки за п'ять місяців нинішнього року один консульський відділ Посольства України (а в РП є 5 консульських округів!) відправив на Батьківщину близько ста покійників та 18 тяжкохворих громадян.

Більшість із них можна було врятувати. Однак відсутність міждержавної угоди зв'язувала руки навіть тим польським благодійникам, які попри все намагалися допомогти нашим людям. Скажімо, таким, як керівник Західнопоморської Каси Хворих пан Марцин Шульвінський. Хоч поляки перші перевели свою мораль у капіталістичне русло, пан Шульвінський і досі керується принципом ще часів Гіппократа: «Якщо є загроза життю, то неважливо, хто заплатить за послуги, — пацієнт, Каса Хворих чи сам лікар». Та наш уряд не те що не повернув жодної витраченої копійки польському фондові, а й навіть не подякував за піклування про українських новітніх емігрантів. Бо є у цьому регіоні й велика діаспора українців, котрих перевезли під німецький кордон одразу після війни під час так званої операції «Вісла». Діаспора є, але немає товариства, яке під опікою Батьківщини пишалося б своєю приналежністю до української нації.

Та це тема окремої розмови. А от у тому, що держава не дбає про своїх громадян, котрі перебувають за кордоном, переконуєшся на кожному кроці, відчуваєш себе не просто сиротою, людиною без Батьківщини, а й без нації, котру мали б шанувати сусіди.

Нелюбиме батьками дитя і в гурті нелюбиме

Один із керівників нашої держави нещодавно цинічно бовкнув, що за кордон виїжджають люди, котрі не хочуть працювати. А на які тоді кошти, скажіть, милостивий пане, оті сотні тисяч громадян живуть? Невже їх утримують на закордонні рахунки наші шахраї-мільярдери? Звісно ні.

Під час однієї оказії познайомився з польським мільйонером паном Шефранеком. Розбагатів за останні десять років. Причому офіційно співпрацюючи з приватними підприємцями України багатьох обласних центрів, з яких левова частка продукції експортується до Росії. Має Шефранек і під Варшавою невеличке виробництво, де працюють три десятки людей. З них 25 — вихідці зі Львова та Львівської області. Керує ними тридцятирічна пані Стефанія, кандидат економічних наук. Спочатку познайомився з нею в офісі виробничого комплексу.

Стефа пригощала кавою і роз'яснювала окремі технічні терміни. Та згодом з'ясувалося, що молодиця виконує одразу безліч обов'язків: веде облік виробленої та збутої продукції, тримає постійні контакти із закордонними СП, опікується питаннями утримання робітників з України. В офісі вона і секретарка, і діловод, і менеджер. У кабінеті її не застати і о сьомій ранку, і опівночі. Мешкає зі своєю родичкою тут-таки, у сусідній кімнатці. Випрану білизну розвішують на ніч у коридорі.

— Невже, пані Стефо, — перепитую, — вас, праву руку, бос не може краще влаштувати?

— Чому, може, але тоді я буду значно менше одержувати платні. А я сюди приїхала не вилежуватися. От погляньте, над нашим виробничим корпусом облаштовано спальні для робочих. То там ліжок удвічі менше, ніж людей.

— Як так?

— Цехи працюють майже цілодобово. І люди у дві зміни, по черзі, відпочивають.

— Так там же гуркіт, гармидер. Це все одно, що спати між колесами поїзда! — дивуюся.

— До всього людина звикає, тим паче, коли бачить, що справді можна щось заробити. Мало того, люди вдячні пану Шефранеку, що він нас офіційно зареєстрував, тобто немає проблем з владою, з медичними гарантіями, страхуванням від нещасних випадків тощо. Ми ж розуміємо, що за це все він платить великі гроші в державну казну. Отже, аби заробити хоч на цент більше, треба утискати свої побутові умови...

— А скільки ви тут одержуєте?

— У всякому разі, — всміхається, — більше, ніж ректор мого інституту у Львові! Та й робочі мають пристойну зарплату — залежно від виробітку — від долара до півтора за годину роботи... Справді, пан Шефранек — один з небагатьох польських бізнесменів, що не тільки чесно використовує робочу силу, а й більш-менш людяно ставиться до українців, без отого зверхнього гонору. Серед польської еліти таке ставлення до простого українця — досить рідкісне явище. Однак приклади є. І таких робітників на території Польщі офіційно зареєстровано три тисячі осіб.

Це, звісно, крапля в морі, якщо зважити, що у Польщі нелегально трудиться українського люду більше ста (а може, й двісті!) тисяч осіб. Таку оцінку дає місцева преса. Всього за рік кордон, їдучи до Польщі, перетинає понад 3 мільйони українців. І з них справді велика частина їде в пошуках заробітку. Будь-якого. Скажімо, «туристи» з Львівщини, Волині, Івано-франківщини промишляють на польських ринках нелегальною торгівлею підакцизними товарами. Тільки за один день, 4 червня, Люблінська поліція затримали 12 осіб, у Лодзі — 15, у Хелмі — 26. Серед затриманих торговців багато людей з фальшивими закордонними паспортами, оскільки за справжнім паспортом в'їжджати вже не могли — були впіймані на контрабанді спиртного і вислані за кордон без наступного права в'їзду.

У Лодзинському агрогосподарстві «Полрос» братів Галкевичів, що вважається найбільшим виробником квітів у Польщі, не один рік нелегально працювали люди з України. Місцева влада не тільки серйозно попереджала господарів про порушення чинного законодавства, а й забороняла використовувати працю дітей. Однак під час чергової перевірки господарства наприкінці травня було виявлено 36 дорослих і дітей громадян України. Працю наймитів з ранку до пізньої ночі, проживання у льохах та підвалах тамтешня «Газета виборча» назвала жахливішими за рабські умови.

Не ліпші умови праці були і на підпільній швейній фабриці у містечку Галковек того-таки Лодзинського воєводства у пана Л. Собанського, коли поліція виявила тут 24 нелегали з України. Як зазначалося в офіційному повідомленні, «частину затриманих вже раніше депортували з Польщі, та вони повернулися до країни за підробленими документами. Усі затримані не повідомили мети свого перебування у Польщі та наголошували на тому, що належать до родини Собанського. Сам власник фірми спочатку стверджував, що вони приїхали до нього відзначати родинне свято. Потім він пояснив, що впродовж тривалого часу намагався знайти працівників у Польщі, але ніхто не погодився з його умовами праці й оплати».

— Чому вдруге повернулася в це пекло? — запитую Оксану Н.

— А то не пекло, коли дитина не бачить шматка хліба?! Де вам, ситим, бідного зрозуміти! Кажете, свинські умови? А там, показую на схід, які умови? Скажіть! Не скажете, бо й самі біля того жирного корита третеся і не бачите справжніх бід і справжніх злиднів. А скільки нині в Україні безробітних? Море!

Що після цих слів сказати? Нічого. Тут має робити негайні висновки влада: щоб люди не бідували, реанімувати померлі фабрики і заводи, створювати нові робочі місця для сьогоднішніх і вчорашніх випускників навчальних закладів. І тоді не буде рабом українець за кордоном...

Михайло ВАСИЛАШКО.

Варшава — Київ.

(Поч. у № 85 від 17.05., № 98 від 6.06. ц. р.)

А то не пекло, коли дитина не бачить шматка хліба?!

Сьогодні ми — в центрі світової уваги

16 жовтня 1978 року над Сікстинською каплицею у Ватикані з'явився білий дим, який, за традицією, засвідчив обрання нового Папи Римського. Ним став польський кардинал Кароль Войтила. «Відчиніть двері Христу! Не бійтеся», — це перші слова, з якими новий Понтифік звернувся тоді до народу на площі перед собором Святого Петра.

Позаду були важке дитинство, навчання, служба в парафіях. Попереду — всесвітнє визнання, величезна популярність і незаперечний авторитет. Одним з перших паломництв Папи Івана Павла II стала 1979 року подорож на батьківщину, до тоді комуністичної Польщі. Влада панікувала і намагалася виконати розпорядження Москви не допустити приїзду Папи. Врешті-врешт було досягнуто компромісу, що Іван Павло II приїде лише з нагоди церковної урочистості — 900-річчя з дня смерті святого Станіслава. Ступивши з літака на рідну землю, Папа Римський поцілував її і промовив: «Нехай зійде Дух Святий і відновить цю землю». Тепер можна стверджувати: Польща відновлена.

...13 травня 1981 року Папа був за крок від смерті: на площі Святого Петра злочинець-турок на ім'я Алі випустив у нього три кулі. Він дивом вижив. Згодом Іван Павло II відвідав у в'язниці того, хто вчинив замах. Припускають, що в двадцятихвилинній розмові Алі розповів Папі мотиви замаху: навіщо, за чиїм наказом чи планом це було зроблено. «Що ми сказали один одному, залишиться таємницею між ним та мною. Я розмовляв з ним як із братом, котрому я простив і котрому довіряю», — сказав потім Іван Павло II.

Ще 1969 року Кароль Войтила став першим католицьким кардиналом, що відвідав єврейську синагогу. А нещодавно в Дамаску він побував і в мусульманській мечеті. Прагнення до діалогу з іншими релігіями і церквами є однією з найхарактерніших рис Івана Павла II. Політика простягнутої для потиску руки здобула йому величезну повагу в світі. Тому сьогодні в центрі світової уваги опиниться Україна. Літак Понтифіка має приземлитися в аеропорту «Бориспіль» о пів на першу за київським часом. За ним Іван Павло II житиме в своєму житті вперше.

Анатолій МАРЦИНОВСЬКИЙ.

Як ви ставитеся до візиту Папи Римського?

Опитування «ГУ»

Дмитро ГНАТЮК, народний артист України, відомий співак, народний депутат, фракція «Трудова Україна»:

— Я дуже радий, що відбудеться такий візит. Знаєте, в нас ще залишилося «совкове» мислення. Нам потрібні якісь вороги: хто не з нами, ті — проти нас. Скільки це можна терпіти?! Ми хочемо дружити з усіма. Ми — мирна країна. Я схвалюю не тільки приїзд Папи, а й усі акції, які у нас проводяться, що допомагають спілкуватися з усім світом.

Наталя ВІТРЕНКО, народний депутат України, лідер прогресивних соціалістів:

— Приїзд Папи Римського треба розглядати не як приїзд державного діяча, якого запросила Україна, а як візит глави Католицької церкви. А вона не є найбільш поширеною в Україні. Я гадаю, що це правила доброго тону, взагалі нормальної моралі — погоджувати свій візит з тією церквою, яка є найбільш поширеною в Україні. І те, що візит не погоджено з православною конфесією, а саме з Московським патріархатом, я вважаю образою для православних України.

Олександр МОРОЗ, народний депутат України, лідер Соціалістичної партії:

— Папа запрошений Президентом України як керівник держави. Про це свідчить реклама на телебаченні. Хоч резонанс суспільний тут виходить за рамки офіційного візиту. Мене це цікавить саме в такому аспекті. Мої оцінки сьогодні вже ні до чого — факт є фактом. Ставлення моє таке: Папа Римський — великий моральний авторитет у світі, і якщо під час свого візиту в розмові з Президентом він торкнеться питань прав людини, а ми потурбувалися, щоб він поставив це питання, зокрема у справі вбивства журналіста Гонгадзе (особливо враховуючи причетність до цього злочину представників влади), то як вважаю, що позитивний ефект у цьому відношенні буде.І хочу заявити, що опозиція не збирається вдаватися до будь-яких акцій протесту щодо візиту.

Володимир ЖИРИНОВСЬКИЙ, заступник голови Держдуми РФ, лідер ЛДПР:

— Ми завжди були проти цього візиту, оскільки Україна — в переважній більшості православна країна. Я не можу охарактеризувати візит Івана Павла II інакше, як зухвалу витівку, що є намаганням посварити наші країни — Україну та Росію.

Янош КИШФАЛВИ, посол Угорщини в Україні:

— Вважаю це дуже позитивною подією в житті України. Папа Римський приділяє велику увагу країнам нашого регіону. Думаю, що його приїзд позитивно вплине також на міжконфесійні стосунки в Україні. Це подія не лише цього року, а, можливо, й десятиріччя незалежної України.

Люксембург від слова «люкс». Чи навпаки?

Щороку цього дня на авеню де ла Ліберте відбувається урочистий військовий парад регулярної армії, чисельність якої — 430 військовиків. Так відзначають національне свято Люксембургу — день народження Великого герцога Жана. Проте торік люксембуржці востаннє бачили винуватця торжества як правителя своєї країни...

Минулої осені він підписав Акт про зречення від корони на користь свого 45-річного сина Анрі. Анрі став шостим Великим герцогом династії Нассау, котра править у Люксембурзі з 1890 року. Нині рівень життя громадян його держави — найвищий у Європі. Проте так було не завжди. Напередодні свята про відносини найменшої за територією європейської держави з найбільшою державою Європи «ГУ» розповів почесний консул Люксембургу в Україні Микола НОВИКОВ:

— В Україні кількість почесних консулів уже перевалила за 20. Зазвичай їх призначають для розширення економічних і культурних зв'язків. Це громадяни тієї країни, в якій почесного консула призначають, і некар'єрні дипломати. Кожна держава сама визначає повноваження почесного консула. Деякі доручають йому політичні питання, а в інших країнах почесні консули займаються навіть видаванням віз. Приміром, в Україні почесні консули Кіпру та Австралії видають візи. Ми — ні. Наша мета — розвивати торговельно-економічні та культурні зв'язки. Надавати інформацію.

— Чому обрали саме вас?

— Це — доля. Звісно, були ділові стосунки з відомими людьми в уряді, в економіці, які й рекомендували мене на цю посаду. Мене призначили в лютому 1999 року водночас з призначенням посла Пауля Штайнмеца, який дуже часто приїздить в Україну. Штайнмец очолює також Департамент законодавства і культури МЗС Люксембургу. До речі, аж ніяк не в усіх країнах є посол Великого Герцогства, найчастіше посли виконують свої функції за сумісництвом. Гадаю, призначення посла Великого Герцогства демонструє значущість Києва для Люксембургу. Цікаво, що за межами Євросоюзу є лише шість посольств Люксембургу.

Серед друзів нашої країни і Клод Раду — почесний консул України в Люксембурзі. Він молодий, надзвичайно активний. Його робота знаходить жвавий відгук. Приміром, існує дуже велика програма допомоги (більш як 2 млн. дол.) люксембурзького Червоного Хреста у Львівській області для дітей із хворим серцем.

— Як часто до вас звертаються?

— Досить часто. Коли люксембурзька компанія приходить на новий ринок, її цікавить макроекономічна ситуація в країні. Ми в цьому сприяємо. На нашому ринку комфортно почуваються «АРБЕД», «ТДК», «Ферреро». Щодо українських бізнесменів, то їхній інтерес здебільшого зосереджений на виробництві сталі, супутників, банківській справі. Хоча зверталися і з лісопереробної промисловості, будівельної. Приміром, ми сприяли в установленні контактів з великою люксембурзькою компанією, яка будувала ультрасучасне крите поле на базі динамівців у Кончі-Заспі.

Кілька років тому було підписано договір між Міністерством фінансів України і Міністерством фінансів Люксембургу про навчання банківських працівників. Що активно й регулярно здійснюється.

Люксембург стоїть на двох ногах. Це — сталеливарна промисловість і банківський сектор. П'ятдесят років тому в країні було лише 6 банків, а тепер — майже 210 із загальними активами понад 620 млрд. євро. Із 436 тисяч осіб населення Люксембургу 133 тисячі працюють у фінансово-банківському секторі. Після війни це була дуже бідна країна лісників і сталеварників. Сьогодні на 436 тис. населення національний валовий продукт становить 17 млрд. євро, що є найвищим ВВП на душу населення у світі. Люксембург має одні з найкращих макроекономічних показників у ЄС. А бюджет України та Люксембургу практично однаковий...

Старий герцог Жан тепер «пенсіонер»

— Що вас найбільше дивує в цій, загалом дивовижній, країні?

— Мене найбільше вражає практицизм, з яким вони вирішують усі питання.

Люксембуржці жартують: якщо французи пишаються якістю, а німці — кількістю, то Люксембург поєднує в собі обидві ці якості.

Яна СТАДІЛЬНА.

З досьє «ГУ»

Країна з півночі на південь простягається на 82 кілометри, а з заходу на схід — на 57. У демократичній системі конституційної монархії виконавча влада здійснюється водночас Великим герцогом і урядом. Невідомо, скільки отримує Великий герцог, але й кабінет міністрів, який складається з 12 осіб, не надто обтяжує бюджет. Не спустошує його й армія. Її чисельність становить одну десяту відсотка населення. Палата депутатів у складі 60 осіб наділена законодавчою владою.

На знімку:

Великий герцог Анрі — полковник люксембурзької армії і за сумісництвом майор британських повітряно-десантних військ. Крім того, він доктор політичних та економічних наук. Зі своєю майбутньою дружиною Марією-Терезою Анрі, кубинкою за походженням, познайомився в університеті Женеви. В них п'ятеро дітей.

Хроніка. Факти. Події

Ангел смерті — солдат науки?

Британська газета «Індепендент» надрукувала нові відомості про діяльність військового злочинця Йозефа Менгеле, який проводив страхітливі досліди над в'язнями концтабору «Освенцім».

Менгеле був призначений головним лікарем «Освенціма» у 1943 році і зразу розгорнув бурхливу «наукову діяльність». Вишукуючи методи підвищення плодовитості арійських жінок, він водночас працював над обмеженням народжуваності «недолюдей» — євреїв, циган і слов'ян. Під час експериментів за його вказівкою були кастровані десятки чоловіків і жінок.

Головлікар з ентузіазмом розвивав гітлерівську расову теорію. Щоб довести, що карі очі не можна перетворити на очі істинного арійця, він робив євреям ін'єкції голубого барвника, внаслідок чого багато з них осліпли. Невдовзі ув'язнені прозвали свого мучителя «ангелом смерті».

І ось більш ніж через півстоліття стало відомо, що під час експериментів Менгеле виконував завдання відомих біологів Німеччини, які були добре поінформовані про походження його «піддослідних». Такого висновку в результаті власного розслідування дійшло німецьке Товариство Макса Планка. Співробітничав з Менгеле і колишній президент цієї авторитетної наукової організації професор Адольф Бутенандт — нобелівський лауреат, що зажив слави як розробник протизаплідних пігулок.

Натхненником програми дослідів Менгеле на близнятах, в результаті яких із 3 тисяч осіб вижили 200, був видатний генетик Отмар Вершуер. Близнятам проводили операції із зміни статі, переливали кров і пересаджували органи одне одного, сестер змушували народжувати дітей від братів.

Небагатьох в'язнів «Освенціма», які дожили до наших днів, Товариство Макса Планка запросило до Берліна, щоб висловити співчуття від імені всіх німецьких учених.

Ганна РОМАНЦОВА

(за матеріалами зарубіжної преси).

■ Ле-Бурже

Підступи Noga

Французька влада за позовом фірми Noga заарештувала літак Су-30, який бере участь у міжнародному авіасалоні в Ле-Бурже. За словами начальника прес-служби КБ ім. Сухого Юрія Червакова, Су-30 — бойова машина і його арешт може бути сприйнятий як посягання на найновіші розробки КБ.

■ Нью-Йорк

Знову Білл

Список найбагатших людей планети, оприлюднений журналом «Форбс», сьомий рік поспіль очолює президент корпорації «Майкрософт» Білл Гейтс. Тримає пальму першості за кількістю товстосумів Америка, де мешкає 271 людина зі статками більш як мільярд доларів. Потім іде Японія, де проживає 29 мільярдерів.

Оттава

Виступ відмінено

Відпрацьовуючи свої маневри над озером Ері, на кордоні Канади й США зіштовхнулися два канадські військові літаки. В кожному з них було по два пілоти, готувалися вони до повітряного виступу в Лондоні.

■ Скопье

Кому — війна, а кому...

Македонська армія знову розпочала масовану атаку на албанських сепаратистів, які укріпилися у місті Арачиново. Якщо атака триватиме, албанці загрожують відкрити вогонь по столиці країни, яка знаходиться всього за десять кілометрів від Арачиново.

За день до цього в Македонії було затримано наркокур'єра, який намагався провезти до Арачиново 5,71 кг героїну. Як стверджує поліція, героїн було виготовлено саме в цій країні.

■ Белфаст

Сутички тривають

Вночі з четверга на п'ятницю у Белфасті тривали сутички між католиками й протестантами. Поліцейських, які намагалися роз'єднати ворогуючі сторони, натовп закидав камінням і запальними бомбами. 24 стражі порядку постраждали.

За повідомленнями кореспондентів «ГУ» та зарубіжних інформагентств.

Фото АП.

Розквітне столиця — зміцніє держава

Валерій Кравченко не потребує особливих рекомендацій в інформаційному світі. Талановитий журналіст, аналітик, він авторитетний і знаний у журналістських колах. Кореспондент, власкор, завідувач відділу, заступник головного редактора газети «Молодь України», а пізніше — головний редактор газети «Культура і життя», керівник журналу «Місцеве самоврядування», журналу «Людина і влада». Валерій Кравченко пройшов через усі кола журналістського пекла.

Маючи характер сильний і жагучий до знань, він, крім журналістського факультету, навчався в Київському інституті народного господарства, став кандидатом філософських наук.

Як визнання його високого фахового рівня, окрім комсомольської і партійної роботи, був призначений членом колегії Міністерства культури України, заступником міністра цього відомства. А ще — входив до складу Національної комісії України у справах ЮНЕСКО.

Не дивно, що Валерій Кравченко має на своєму рахунку безліч теоретичних і публіцистичних статей, високі творчі відзнаки.

Журналістські кола України беззастережно прийняли призначення Валерія Кравченка начальником головного управління преси та інформації Київської міської державної адміністрації.

Валерій КРАВЧЕНКО,
начальник головного управління преси та інформації.

Як і людина, кожне місто, зокрема його територіальна громада, змушене за певних обставин вдаватися до важливого вибору — жити минулим чи прямувати до нової мети... У Києві пішли іншим шляхом. Ще на початку 1999 року, коли набув чинності Закон «Про столицю України — місто-герой Київ», у його майже трьохмільйонній територіальній громаді вирішили: потрібно сповна використати можливості сучасного місцевого самоврядування (визначені, до речі, в нашій Конституції), щоб поглибити соціально спрямовані ринкові реформи в економічній сфері, забезпечити комплексне оздоровлення промислових підприємств, які належать до комунальної власності; прискорити розвиток житлово-комунального господарства, системи охорони здоров'я, освіти й культури. Відтак і виникнуть сприятливі умови, за яких Київ стане сучасною європейською столицею, здатною вказати, так би мовити, «шлях до храму» всьому українському народові.

Уже сьогодні формуються нові, належно обгрунтовані засади стратегічного розвитку Києва в ХХІ столітті. Мабуть, як ніколи раніше, вдумливо, за сучасними науковими технологіями, визначаються основні пріоритети цієї масштабної, багатогранної роботи. Що переконливо й засвідчила, приміром, представницька науково-практична конференція «Київ у ХХІ столітті: стратегія розвитку», котра відбулася на початку 2001 року. Виступаючи на цій конференції, міський голова Олександр Омельченко, зокрема, зазначив, що концепція перспективного розвитку Києва у ХХІ столітті зумовлює значною мірою й оновлення генерального плану розбудови столиці, виконання масштабних соціально-економічних завдань, пов'язаних з ринковими реформами в Україні. Тому в Києві зосереджують організаційні зусилля передусім на визначальних напрямах соціально-економічного реформування — вони ж «програмують», по суті, становлення української столиці як центру виробництва і споживання науково-дослідних, інноваційно-інформаційних та освітніх послуг (що притаманне, до речі, так званим сервісним світовим містам).

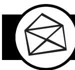
Багатогранна діяльність Київради, міського голови завжди на видноті, вона «прозора» для всіх громадян. Отож вони можуть пересвідчитися, що і Київрада, і міська держадміністрація удосконалюють управління столичним мегаполісом (саме тому й переглядають нині межі його районів, зменшують їхню кількість), створюють умови для оновлення житлово-комунального господарства, поліпшення транспортного, медичного обслуговування населення, вдосконалюють соціальний захист малозабезпечених громадян (згадаймо, приміром, міську програму «Турбота» — завдяки їй матеріальну допомогу отримують сотні тисяч зубожілих людей та інвалідів). Одне слово, київська міська влада прагне гідно відповісти на історичні виклики, зумовлені нашим реформаторським часом.

І це спонукає вдосконалювати, як тепер кажуть, інформаційний супровід столичних соціально-економічних проектів. Вагома роль тут належить головному управлінню преси та інформації Київської міської держадміністрації. Які завдання воно виконує? По-перше, відповідно до чинного законодавства здійснює певну координацію творчих дій ЗМІ, засновником яких виступає Київрада або міська держадміністрація. По-друге, наш інформаційний главк забезпечує — за допомогою спеціальної служби — функціонування web-сторінок Київської міської держадміністрації в мережі Інтернет. По-третє, започатковуємо здійснення видавничих програм, складених на конкурсних засадах. І, нарешті, по-четверте, ми створюємо проект концепції муніципальної інформаційної політики, покликаної забезпечувати змістовне, всебічне висвітлення в мас-медіа розмаїтого життя міської територіальної громади, публічний діалог городян про розв'язання в Києві актуальних соціально-економічних проблем.

Для чого потрібна згадана концепція? Вона має визначити пріоритетні напрями розвитку столичної комунальної системи, подальшого вдосконалення діяльності мас-медіа, засновником яких виступає Київрада або міська держадміністрація, що, сподіваємося, допоможе краще забезпечувати право громадян на інформацію, поліпшити відносини між органами місцевого самоврядування і журналістськими колективами. Як результат — з'являться умови для здійснення в столичному місті сучасної муніципальної інформаційної політики, зміцнення ділових зв'язків його керівних інституцій з редакціями газет, журналів, телерадіоорганізацій, котрі мають загальнодержавну читацьку або глядацьку аудиторію. Тобто маємо намір здійснити низку інформаційно-аналітичних проектів, які відтворюватимуть нові соціально-економічні тенденції в житті столичної територіальної громади. Реформаторський досвід Києва стане відомим у всій Україні, сприятиме її соціально-економічному розвитку.

Вагомий інформаційно-аналітичний проект здійснюватиметься спільно з редакцією парламентської газети «Голос України». До уваги читачів — перший випуск матеріалів, підготовлених у межах спільного інформаційно-аналітичного проекту.

Думка киянина

На чий млин воду, Анатолію Кириловичу?

Повідомлення сколихнуло киян: Прем'єр-міністр України Анатолій Кінах відкликав розпорядження попереднього уряду про передачу державного пакета акцій «Київенерго» розміром 50%+1 акція до власності територіальної громади Києва.

Практично всі, з ким довелося розмовляти на цю тему прямо на вулицях столиці, обурюючись таким актом, стверджували: це не державна політика. І не позиція нового прем'єра. Це шалений тиск олігархів, яким не спиться, щоб проковтнути ласий шматок власності. До чого призвела приватизація енергетичних комплексів деяких областей України, говорили учасники оперативного опитування, ми вже бачили: і подорожчання тарифів, і перебої з енергопостачанням, і перекачування коштів будь-куди, тільки не на розвиток галузі. Київ — практично єдине місто, де не знали від'єднань електроенергії, браку теплопостачання. І тільки тому, що «Київенерго» було в надійних руках людей, які думають не про офшорні зони, куди б перевести гроші, а про добробут людей.

Не менш категорично висловилися й деякі народні депутати України. Це перша ознака, казали вони, коли новий уряд починає танцювати під дудку олігархічних кланів. І шкода, що Прем'єр-міністр, який заявляв про свою державницьку і тільки державницьку політику, не вистояв перед натиском окремих кланових лідерів. Він одразу, фактично без опору, здав своє поле бою.

Заяву зроблено, рішення підписано. Що далі? Переоцінка власності, яка закладена містом взамін придбаних акцій, якою нібито займатиметься уряд, а вже потім буде прийнято остаточне рішення, — відмовка для наївних. Вочевидь одне: починається новий виток лютої боротьби між хижаками-егоїстами і справжніми політиками-державниками. І слово «реформи» звучить тут як розмінна карта.

І дуже-таки не хочеться, щоб новий прем'єр, який до цього своїми діями завоював повагу народу, так швидко і безславно її втратив.

Хліб, який сіють у місті

Регіональна політика

Підписано угоду про аграрне співробітництво державних адміністрацій Києва і Вінниччини.

Ця подія могла б здатися суто черговим адміністративним заходом, якби не одна обставина: для Київської держадміністрації і особисто її голови вона має принциповий характер. Адже йдеться не просто про забезпечення міста хлібом та іншими продуктами. А відпрацьовується нова модель співпраці міста і села. Модель державного підходу до розв'язання проблем села, пошуку саме тих ланцюжків, з допомогою яких можна витягти нашу аграрну галузь із кризи, підняти її на європейський рівень.

— Доки всі великі промислові центри, підприємства не підтримають село, не інвестують його технікою, добривами, фінансами, становлення сільського господарства буде важке і повільне, — каже Олександр Омельченко. — Ми переконані, що через рік-другий усі погодяться, що шлях, який обрала столиця у відносинах із селом, єдино правильний.

Справедливий, якщо хочете. Ми вже підписали стратегічні угоди про співробітництво у сфері АПК з Черкащиною. Нині підписуємо з Вінницею, Чернігівщиною, Житомирщиною. І цей процес наростатиме.

Що конкретно одержать від цього Київ і Вінниччина? Про це говорить голова обласної адміністрації Вінницької області Юрій Іванов, який щойно поставив підпис під новою угодою.

— Наша область найбільш потужна в аграрному секторі України, — каже він. — Ми виробляємо найбільше продуктів харчування. І найбільший їх споживач — Київ. Зі столицею в нас налагоджуються по-справжньому взаємовигідні відносини. Минулого року від столичних структур інвестовано в сільське господарство області 16,5 мільйона гривень. Цього року надійде до нас 92 мільйони гривень у різних формах допомоги — техніки, добрив, засобів захисту рослин тощо.

З'явилася й така форма допомоги — київський механізований загін, який виконує роботи в полі від посівної до жнив. Для нас, аграрників, ця технічна допомога просто неоціненна. Бо столичні посланці несуть нам найсучасніші технології, до яких у нас ще просто не доходять руки.

Останнім часом Київ почав інвестування в переробну галузь, що теж — нове слово у взаємовідносинах міста і села. На Вінниччині з'явилися підприємства, продукція яких уже конкурує з європейськими виробниками. У цьому теж чимала заслуга Києва. Це «Поділля-обст», що готує фруктові добавки до молочних продуктів, «Немирів», горілку якого не треба рекламувати, інші підприємства.

Минулого року в області зібрано по тонні зерна на кожного мешканця. Це в підсумку 1 мільйон 800 тисяч тонн. Нинішнього року плановано взяти 2,5 мільйона тонн зерна. Це надзвичайно великий стрибок уперед. Озимих восени ми посіяли більше, ніж у будь-які роки радянського часу. А як результат — торік вперше за повоєнні часи мали найбільший вал хліба. І знову — без допомоги столиці ми з таким обсягом не впоралися б.

Що від цього матиме Київ? Скільки захоче дешевого й смачного хліба, стільки й одержить.

Така ось подія сталася в столиці. За якою — нова ера у відносинах міста з селом. Тими, хто здатний підняти всю Україну.

Призначення

Завжди потрібний людям

Доля, як кажуть, ніколи не помиляється. Те, що Іван Андрійович Фоменко завжди відгукнеться на чужу біду, знає кожен. Тривалий час відповідаючи в міській держадміністрації за клопітне житлове та комунальне господарство, він навіть удома може нормально сприйняти повідомлення про ті чи ті неполадки на вуличній мережі, у дворі, навіть у персональній квартирі. І одразу діє. Рішуче і професійно. Якщо треба — всю ніч може провести на аварійній ділянці.

Професійний будівельник (випускник Київського інженерно-будівельного інституту), Іван Андрійович фактично все життя віддав цій неспокійній галузі. Він і досі свій і в 27-му тресті «Київміськбуд-6», і на підприємстві «Декор-2», і в «Київзеленбуді».

Керівники всіх рангів будівельної і комунальної індустрії постійно приходять за порадою і підтримкою до цієї людини. І завжди їх знаходять.

Тож недавнє призначення (саме напередодні свого дня народження) Івана Андрійовича Фоменка першим заступником голови Київської міської державної адміністрації сприйнято серед колег і в КДМА, і в районах міста, і в будівельно-комунальній сфері як вищий акт життєвої справедливості.

Редакція «Голосу України» приєднується до численних привітань з приводу цієї події і зичить Івану Андрійовичу довгих літ, здоров'я, успіхів на цій відповідальній посаді.

Сторінку підготував Анатолій КРАСЛЯНСЬКИЙ.

А з вас зняли «порчу»?

Тенденції

Головне — обіцяти диво

Якби на Житомирщині провели конкурс на найактивнішого рекламодавця, перше місце дісталося б не комерційній фірмі і не банку, не акціонерному товариству і не якому-небудь дилеру, трейдеру чи провайдеру. Бо як можуть суперничати їхні скромні оголошення на зразок «організація продає» чи «фірма пропонує» з рекламними публікаціями бабусі Гані? (Ім'я змінено, бо реклама тепер коштує недешево — не будемо рекламувати бабусю безплатно).

Кажуть, за ринкової економіки в чужий гаманець мають право заглядати тільки податківці. Але газетні підшивки — не гаманець, а якщо взяти обласні видання, що мають найбільші тиражі, за два останні роки, поміряти площу реклами, оплачену бабусею, помножити її на розцінки, за якими та площа надається газетами, то вийде, повірте, кругленька сума. Виходить, у бабусі найвигідніший бізнес, раз усе те окуповується.

Давайте згадаємо. Перші рекорди за площею реклами в місцевій пресі на початку дев'яностих били трасти й «селенги». Потім на тлі коротесеньких оголошень різних фірм і фірмочок стали різко виділятися розлогі за площею обіцянки певних осіб із французькими прізвищами. А бралися вони абсолютно безплатно навчити всіх, хто до них звернеться, вгадувати щасливі лотерейні цифри. Бо, бачите, доля дала їм такий дар, тож і інших хочуть ощасливити.

А тепер лідером стала бабуся.

Начебто зовсім різні речі. Насправді всіх їх об'єднує віра в диво. Спершу в карколомні відсотки від трастів. Потім у дивовижне везіння. (Насправді фірмочки, назви яких складалися з трьох букв, просто виловлювали адреси довірливих людей, потім ті одержували листи, нібито їм страшенно пощастило і вони виграли дуже дорогі речі, от тільки треба заплатити гроші і замовити книги. На цьому — «книга поштою» за дуже дорогою ціною — те «везіння» й кінчалося...

«Загавкала, закукурікала, зарохкала...»

Реклама від бабусі — то теж обіцянка дива. Але не грошей і не машин, а здоров'я і щастя. Тож бабусі Гані гарантовано значно довше процвітання. На чому ж воно тримається? Щоб автора не звинуватили в суб'єктивності, — жодних особистих вражень. Тільки те, що вона сама написала в рекламних публікаціях.

Читаємо: «Прибувши до неї, ви дізнається, як позбутися тяжких захворювань, що переслідують вас роками, відновити розумову та фізичну працездатність, статеву активність, назавжди забути про самотність, невдачі в коханні та бізнесі. Бабуся вважає, що більшість людей хворіє та страждає від чорного чаклунства, лютої заздрості, ревнощів, самотності. З вас, ваших дітей та онуків за допомогою старовинних замовлянь та молитов бабуся зніме «порчу», «пристріт», «прокляття», «привороти» та назавжди допоможе позбутися впливу чорних сил».

Як же лікує «відома знахарка і рятівниця»? Про це йдеться в уривках з «листів», вміщених у рекламних добірках:

«Не було в нас із сином порозуміння. Крав у нас гроші, продавав з дому речі. Майже силою повели його до бабусі. А знахарка вилила на нього віск та показала порчу, що йому робила мати дівчини, з якою він колись зустрічався. Як зняла рятівниця з Олеся чаклунство — у нього наче полуда з очей спала».

«Після зустрічі з бабусею від моєї алергії не залишилося навіть сліду. Також я перестала страждати від частих підвищень тиску, на голові більше не випадає волосся та підшлункова не турбує».

«На прийомі бабуся повикачувала мене яйцем, звільнила від пристріту. Читала молитви, щоб повернути мені здоров'я... Два місяці пила вдома заговорену воду, користувалася фотографією цілительки. Я забула про свої хвороби».

«Коли бабуся почала вичитувати її молитвами, сестра загавкала, закукурікала, зарохкала, а потім знепритомніла. «На город порчу сипали?» — спитала бабуся. «Сипали», — відповіла Люда. «Яйця в городі закопували?» — «Закопували». «На хвіртку похоронну стрічку прив'язували?» — «Прив'язували». Люда, яка страшно хворіла два роки, тепер про болячки й думати забула».

«Прийшов до бабусі по допомогу, а вона, викатавши яйцем і вичитавши молитвами, сказала, що порча в мене чужа, роблена чоловікові, який поруч зі мною працює».

«Бабуся навчила заговорювати воду вдома і сказала, що той, хто її п'є, має силу боротися з хворобами і неприємностями».

«Протягом року відбулося багато нещасть — чоловік розбився на машині, мені зробили операцію, сина побили та обікрали... Бабуся зразу сказала, що землю з могили під наш поріг сипали. А як вичитала молитви, так у чоловіка пальці на правій руці гнутися стали, а в мене щось у грудях прострілило і легше дихати стало... У мене мігрень пройшла, у чоловіка каміння повиходило з жовчного міхура».

Кілер для знахарки

Медики підтвердять: за будь-яких соціально-економічних систем були і будуть люди, для яких найкращими ліками є укол абсолютно нейтрального розчину чи порошок зі звичайнісінької крейди, бо для декого віра в чудодійність якогось препарату важливіша за те, чим їх насправді лікують — цього їм якраз знати і не треба. Тож дивує не те, що є люди, які вірять, нібито всі нещастя й болячки можна «викатати» яйцем. Вражає інше, що цих людей так багато. І це після стількох десятиліть суцільно матеріалістичного виховання. Виходить, усе суспільство хворе, якщо проста людина відчуває себе такою безпомічною, що єдина надія — на бабусю Ганю, Катерину чи Марфу.

Коли люди викладають за чудодійні фотознімки бабусі та амулети 50—60 гривень і вірять, що це їм справді допомагає, то їхня справа. Але ж як інколи далеко заходить така віра! Не буду переповідати розповіді медиків, як після лікування в цілительок та знахарів до них зверталися пацієнти з такими запущеними хворобами, що медицина вже була безсила. Бо є й зворотний бік медалі: охорону здоров'я довели до того, що люди вже більше бабусям вірять.

А от кримінальну історію розповісти варто. Це було одне з перших убивств на замовлення, скоєних на Житомирщині. Почалося все з того, що до цілительки в одне з сіл приїхала жінка з Києва й попросила, аби та допомогла вагітній дочці, яка от-от мала народити. А та сказала, що дитина народиться мертвою. На жаль, сумне пророцтво збулося. Жінка ж не мала сумнівів, що саме та знахарка накликала біду. Кілера —якогось алкоголіка вона найняла за сорок гривень...

Наївна віра в «порчу» завдає правоохоронцям значно більше клопотів, ніж зазвичай думають. Їм доводиться регулярно вміщувати в місцевій пресі фотороботи шахрайок, методи роботи яких примітивні, але надзвичайно ефективні. Знайшовши на вулиці чергову жертву, щось палять чи плавлять перед її очима, потім повідомляють, що на батьків наслано «порчу», і ті скоро помруть. Її легко зняти, але ж тоді всі гроші та золото, що в домі, на попіл перетворяться. Тому їх треба звідти винести. За один раз жертви обману віддають шахрайкам цінностей на кілька тисяч гривень. Якщо міліції вдається спіймати одних, то скоро з'являються інші.

А тим часом підростають нові жертви. Бо в деяких школах на уроках учням говорять уже мало не те саме, що бабуся Ганя. А деякі газети —то взагалі суцільна «порча».

***

Де б його взяти таке велике яйце, щоб викачати «порчу» з усієї нашої держави?

Олексій КАВУН.

Житомир.

Візити

На кожного прочанина — доволі турботи

Львів готовий прийняти півтора мільйона (а за потреби і більше) прочан, гостей, членів офіційних делегацій. Про це заявили на підсумкових прес-конференціях напередодні візиту Папи Римського керівники органів влади, силових структур. Голова Львівської облдержадміністрації Михайло Гладій запросив акредитованих журналістів на об'їзд територій, де перебуватиме глава держави Ватикан.

У храмі святого Юра Української греко-католицької церкви блаженнійший Любомир Гузар у присутності громади освятив чудотворну ікону Теребовлянської Матері Божої, яку щойно відреставровано. Передбачається, що Папа Римський помолиться до цієї ікони, як це він зазвичай робить у різних країнах світу. А львів'яни помоляться за його здоров'я із щирою вірою в те, що після візиту Понтифіка в місті запанує атмосфера злагоди і співпраці, що дасть добрі плоди на довгі роки. Власне, почин уже зроблено, і Львів за останні місяці змінився, помолодшав. Виділені державою і церквою кошти дали змогу провести реконструкцію тих об'єктів, які десятиліттями чекали своєї черги. Зокрема, розпочалася реконструкція Святоюрського комплексу — перлини архітектури світового рівня. Храм було збудовано ще 1770 року, востаннє реставраційні роботи велися 115 років тому. На сьогодні відреставровано митрополичі палати, де перебуватиме Папа Римський, розпочалося відселення сімей, які проживали на території заповідника.

Щиро помоляться за здоров'я Папи мешканці так званого спального Сихівського масиву, де проживають сто тисяч львів'ян, однак інфраструктуру масиву досі належно не розбудовано. Тепер впорядковано шість гектарів площі довкола церкви Різдва Пресвятої Богородиці, де відбудеться зустріч Найсвятішого Отця з молоддю, а також концерти відомих митців, приурочені до візиту Папи. У місті відремонтували магістральні вулиці, збудували трансформаторну підстанцію, відремонтували кінотеатр імені О. Довженка та парк культури імені Б. Хмельницького. Тобто приїзд Папи дав поштовх плановим роботам. Гордістю Львова віднині буде іподром, на відновлення котрого витрачено два мільйони гривень. Саме тут відбудуться 26 червня Служба Божа у латинському обряді, а 27 червня — Божественна літургія у візантійському обряді. Іподром поділено на сектори і вміщує він 1,2 мільйона прочан. Навпроти кожного сектора встановлено типовий військовий медичний намет, де чергуватимуть лікарі, медсестри, машини швидкої медичної допомоги. У підсекторах чергуватиме медичний патруль із аптечками, ношами, запасом води. До чергування залучено понад 1000 студентів медичного університету. Цілодобово працюватимуть медпункти в місцях прикордонних переходів прочан. Вони перетинатимуть кордон з Україною позачергово, не сплачуватимуть кошти на місцеві збори, страхування, декларування транспорту.

З 18 до 27 червня у приміщенні Львівського аеропорту працюватиме тимчасовий консульський пункт Міністерства закордонних справ України, де надаватимуть допомогу у відкритті віз іноземним прочанам, які прибудуть у дні візиту Папи Римського літаками. Львівська залізниця за допомогою Південної й Південно-Західної залізниць забезпечила додаткові потяги. Усі силові структури, працівники ДАІ проводили напередодні візиту відповідні тренування, які мали на меті підготовку до всяких несподіванок. За словами голови оргкомітету Івана Рудницького, до охорони громадського порядку залучено майже 20 тисяч силовиків, військових та волонтерів.

Міський голова Львова Василь Куйбіда рекомендував керівникам підприємств та установ за потреби й можливості зробити 26 і 27 червня вихідними днями і відпрацювати їх 23 та 30 червня. Передбачається, що упродовж трьох днів у місті пануватиме сухий закон, натомість зроблено великі запаси продуктів, борошна. Заклади громадського харчування працюватимуть у посиленому режимі.

До приїзду Папи видано карти Львова, путівник «Львів сакральний». Львівський театр опери і балету імені С. Крушельницької приурочив до події прем'єру опери Мирослава Скорика «Мойсей». У Палаці мистецтва та музеї етнографії експонуються фотовиставки, присвячені подорожам Найсвятішого Отця світом. Місцеві ЗМІ друкують зворушливі листи дітей до Папи. «Я маю заповітне бажання, щоб Ви, Найсвятіший Отче, якнайповніше дізналися про мою Батьківщину, історія якої схожа на хресну дорогу...», — звертається до Папи 15-літня Богдана Щурко із села Чишки.

Під час перебування у Львові Папа Іван Павло ІІ вручить дві почесні нагороди українсько-польського єднання. Серед претендентів на нагороду від України — ректор Львівського національного університету імені І. Франка І. Вакарчук, директор Львівської галереї мистецтв Б. Возницький та редактор журналу «Критика» М. Рябчук. Ім'я того, хто буде удостоєний нагороди — латунної статуетки із двох переплетених квіток волошки і маку, буде відоме 25 червня.

Оксана ТЕЛЕНЧІ.

Львів.

Імпічмент Мазепи 1707 року,

або Чому Василь Кочубей написав донос

Про донос генерального судді Василя Кочубея на Івана Мазепу є чимало літератури, яка пояснює його вчинок прагненням викрити гетьмана як зрадника царя, довести свою вірнопідданість Петру I і помститися за «наругу» над дочкою Мотрею. Тим часом уважне вивчення слідчих документів у цій справі, обставин появи чолобитної дають підстави зробити дещо інші висновки щодо мотивації написання викривального документа.

В. Кочубей, насмілившися в серпні 1707 року послати в Преображенський приказ ієромонаха Спаського монастиря з Севська Никанора з усним донесенням, що «гетман Иван Степанович Мазепа хочет великому государю изменить», дуже ризикував, маючи у своєму розпорядженні куці докази для звинувачення свого зверхника, які можна було легко спростувати. На перший погляд, він все те здійснив «по семейной своей злобе». Однак конфлікт між Кочубеями та Мазепою через Мотрю розгорівся 1704 року, тобто на три роки раніше написання доносу. Після невдалого сватання гетьман не вживав ніяких репресивних дій щодо генерального судді, навіть на час своєї відсутності у Батурині призначав Василя Кочубея наказним гетьманом, тобто тимчасово виконуючим обов`язки гетьмана. Першого січня 1707 року був у нього на іменинах. І в своєму доносі генеральний суддя оповідає про часте чаркування з гетьманом у власному домі або у гетьманській резиденції. Іван Мазепа при цьому висловлювався відверто, не приховуючи особистих антимосковських оцінок тих чи тих подій. Отже, не вважав Кочубея небезпечною людиною, яка на схилі літ може виступити проти нього.

В. Кочубея і гетьмана пов'язувала тривала тісна співпраця, служба спочатку у гетьмана П. Дорошенка, а потім у гетьмана І. Самойловича. Перший кар'єру зробив у гетьманських канцеляріях (у 1681 році призначений реєнтом). Другий — на різних військово-адміністративних посадах у Чигирині, Батурині. І. Мазепа, за своїм свідченням 1708 року, вважав, що він «Кочубея с простаго канцеляриста перш писарем енеральным, а потом судиею енеральным учинил, маєтностями, денгами, честию и славою в войску Запорожском убогатил». Уточнимо лише, що генеральним писарем В. Кочубей став все-таки в результаті Коломацького перевороту 1687 року, як найактивніший його учасник. Довготривале його перебування серед провідних урядовців гетьманату не випадкове. Це була дуже близька до гетьмана людина, яка багато знала про таємні плани козацького вождя ще з 1689—1693 років, обговорювала з ним найпекучіші проблеми. Якби генеральний писар належав до опозиційної партії ще з часів початку гетьманування Мазепи, він втратив би уряд, як чимало амбіційних старшин, невдовзі після Коломаку.

Стосунки між ними не завжди були безхмарними. Як на нашу думку, несподіване прагнення у квітні 1700 року В. Кочубея піти у відставку, згодом його категорична відмова віддати за гетьмана дочку є прямою ознакою великої поінформованості майбутнього доносщика про таємні радикальні задуми Мазепи, прагнення уникнути відповідальності у разі провалу їх реалізації. Якби Мотря стала гетьманшою, то зміщення гетьмана обернулося б лихом для всієї великої родини Кочубеїв, маєтності якої конфіскували б. Саме це, перспектива сибірського заслання, каторги, швидше за все змушували Любов Кочубей остерігатися Мазепи, дистанціюватися від нього, висувати привід для перешкоди одруженню дочки з сановитим вдівцем. Адже про такий вигідний шлюб мріяла не одна старшинська родина.

І. Іскра повідомив охтирському полковникові Федору Осипову щодо цього важливу деталь: «Теперь Кочубей, отбиваясь от судейства, чтоб ему не быть при гетманской измене, притворился больным и живет в имении своем Диканьке».

То що спонукало старого, хворого наказного гетьмана розпочати ризиковану справу? Помста? Прагнення розкрити очі Петру I? Розгадка ховається у зізнанні на допитах у справі доносу колишнього полтавського полковника Івана Іскри: «Слышал де он от Кочубея, что советовал он о том с миргородским полковником, со Апостоленком и с Чуйкевичем, с другим судьею, и что по извержению гетмана Мазепы, Миргородского полковника желали они учинить гетманом».

В. Кочубей після катувань також повідомив, що «предостерег меня от гетманской посылки миргородский полковник», тобто останній сприяв, аби скаржника не схопили за вказівкою Мазепи. Петро Яценко, який відвозив донос у Москву, назвав ще одного спільника генерального судді — Івана Черниша. На очній ставці той мав підтвердити, «что царскій указ (про реорганізацію козацького війська. — **Авт.**) крайне поруган и осмиян гетманом».

Петро I, канцлер Г. Головкін звернули увагу на ці деталі слідства, в яких, власне, і крилася вся суть, і вимагали від гетьмана закути в кайдани миргородського полковника Данила Апостола, а також І. Черниша та відправити їх для подальшого допиту. Мазепа, однак, знаходив солідні аргументи, аби не виконати ці розпорядження. Звісно, йому передусім не вигідно було розширювати коло підозрюваних для допитів. Він не знав, що міг посвідчити В. Кочубей. Якби миргородський полковник підтвердив сказане генеральним суддею, то справа набула б непередбачуваного для гетьмана результату. Як правило, у ході додаткового слідства могли виникнути інші деталі, подробиці, які б справді поставили Мазепу у незручне становище. Тому гетьман намагався обмежити доступ до російських урядовців важливих свідків, що йому і вдалося. Зокрема І. Черниш (Черняк) «взят и окован» та відправлений в Білу Церкву до Мазепи. Арештований був сином генерального осавула (1673, 1676—1677), полтавського полковника (1680—1682) Леонтія Черняка. І. Черниш у 1692—1693 роках вже займав уряд полтавського полкового писаря, а з 1695 року — полкового сотника. Командуючи сотнею, він того-таки року воював за взяття Казикермена. Ставши згодом військовим канцеляристом, старшина «також по царському указу посылан был к солтану турецкому в Царигород и оттуда привез постановления тогда мирные договори». У 1700—1703 роках мазепинський прибічник згадується як господар Гадяцького замку, 1705 року — як «начальник казацкой». Наближений гетьмана, однак, незабаром втратив прихильність і покровительство останнього. Амбіційний старшина бажав вищого уряду, ніж займав. Він навіть їздив до Москви і в Посольському приказі всупереч волі Батурина «домагался полковничества стародубского». Це розгнівало гетьмана.

І. Мазепа у листі від 16 травня 1708 року Г. Головкіну висунув таку аргументацію, чому для допиту «его (І. Черниша. — **Авт.**) в Киев посылать не надобно»: «...понеже он, Черныш, слуга мой дворовой, которой еще в то время, когда был у меня приказщиком, заслужил себе казнь, понеже он обличен был воровством, покрав у меня и деньги и кобылы войсковые, какие лицом отдал и сидел за то долго в заключении, а потом я, милосердствуя, свободил оного от оков и вину ему отпустил, но он, не благодарен того, посягал еще и на честь мою. А то мне наитяжше, что не хочет воровства своего признать: многожды спрашивал по указу моему от писаря хорунжего и бунчюжного генеральных и дерзновенно ответствует, что готов на тайнах Божественных присягнути, что нигде никому ничего о гонору моем не говорил и не писал и в помышлении того не имел». Як видно з написаного, гетьман не тільки применшив значення арештанта у старшинському оточенні, а й змалював його як злодія, не вартого уваги.

Таким само малоспроможним і невдячним постає в його оцінці полтавський полковник в 1696—1701 роках Іван Іскра, який був одружений з дочкою полтавського полковника Федора Жученка Параскою, сестрою дружини В. Кочубея. Він, як повідомляє гетьман у листі від 1 травня 1708 року розслідувачам доносу, «за инших гетманов мастерством кушнірским упразднялся, и не токмо сотником, но ни атаманом, ни войтом деревенским не был; а я его и полковником полтавским учинилем, и такожде маетностями, мельницами и собраниям многих скарбов в злоті и сребрі и денгах удовольствовалем».

Таке Мазепа не міг сказати про Д. Апостола. Миргородський полковник у 1707 році вже достатньою мірою міг претендувати на гетьманську булаву. Авторитет 53-річного полковника, який з 1682 року очолював Миргородський полк, на Гетьманщині був досить великий. Він брав участь мало не у всіх військових кампаніях за Самойловича, потім за Мазепи. Завдяки його вмілому керівництву свого часу козаки взяли Казикермен. У 1701 році Д. Апостол як наказний гетьман очолив 17-тисячне козацьке військо, яке у Ліфляндії успішно потіснило шведів. І в 1704, 1706 роках він за наказом гетьмана теж керував українськими полками у складі російських військ. Усе оте висунуло його в лідери у старшинському середовищі, яке на початку XVIII століття прагнуло радикальних перемін на теренах України.

Верхівку Гетьманщини непокоїли наступ російського абсолютизму на козацькі вольності, що наростав, права і водночас слухняне підкорення Мазепи царській волі. Перед початком 1707 року український генералітет фактично поставив ультиматум гетьману. Миргородський полковник сказав йому: «Очи всіх на тя уповають и не дай, Боже, на тобе смерти, а мы достанемо в такой неволи, то и кури нас загребуть». Прилуцький полковник Дмитро Горленко додав: «Як мы за душу Хмельницкого всегда Бога молим и имя его блажим, что Украину от ига Ляцкого освободил, так противным способом и мы и діти наши во вічные роды душу и кости твои будем проклинать, если нас за гетманства своего по смерти своей в такой неволи зоставиш».

Відповідь-реакція на полковницький тиск не змогла задовольнити старшин. Про цей епізод так розповідає у своєму листі до С. Яворського П. Орлик: «А когда таковыми переговорами часто ему Мазепі наприкралися, отказал им тыми словами: «Уже я до двору царского величества о таковых обидах и разорениях часто и многократне писал, и если вам угодно, зберите от себе до царского величества, или ты Прилуцкий їдь, а я от себе с енералной старшины пошлю с тобою Орлика, и буду через вас до царского величества писать и чолом бить, чтоб права и волности наши ненарушимы были». Соизволили на то всі, и надежды были, что он Мазепа обіщанное исполнит. Но по ніколиких днях предложил нам, будто он о той посылкі до царского величества говорил и совітовал с князем Димитрием Михайловичем Голицином и будто его княжая милость ему говорил, что то діло царскому величеству не угодно будет, и если пошлешь, то и себе біду зділаеш и их погубиш».

Це пояснення нікого не задовольнило. Воно, по суті, змушувало старшин змиритися з процесами руйнації гетьманату, перетворення його на звичайну російську губернію, зайняти споглядацьку позицію і плисти за течією, ритм якої визначали московські урядовці.

Безсилля, безпорадність гетьмана у стримуванні московської експансії викликали опозиційний щодо нього рух. Радикали старшинського генералітету бажали ризику і негайних дій для звільнення українського народу від нав'язливого патронату Москви.

Саме їх настрій сполучив, зв'язав докупи ситуативні інтереси довкола фігури миргородського полковника. Допити квітня-травня 1708 року називають кількох ключових учасників змови — В. Кочубея, В. Чуйкевича, Д. Апостола, І. Іскру, І. Черниша. Але їх, очевидно, було більше. Це можна зрозуміти з рядків листа Івана Мазепи до Г. Головкіна: «...он (Апостол. — **Авт.**) человек заслуженный и от всех полковников старейший, имеючий повагу и любов у всего войска, до того с генеральными особами як и с полковниками сприятился, понеже Ломиковский обозный и Чуйкевич судья и прилуцкий полковник близкие ему по сынах своих и по его миргородского полковника дочерях сваты, лубенский — дядя, нежинский — швакгер, и другие с ним близки». Тобто претендент на гетьманську булаву без остраху міг вільно обговорювати з багатьма генеральними старшинами, своїми родичами, таку делікатну тему, як зміщення Мазепи, не турбуючися про зраду. Водночас це родинне коло, ініціюючи імпічмент гетьмана, погоджуючи власні дії, в особі Д. Апостола бачило свого справжнього лідера.

І. Мазепа розумів, що В. Кочубей діяв не самостійно. Змовники, як повідомляв гетьман розслідувачам справи, «иміли надежду віроятия тому своему ложному оклеветанию, и были такой мысли и чаяния, что по доношению их лжеплетенном, зараз мене всемилостивейший мой царь и государь, его Царское Величество, повелит взять; а они б то тут в Украйні тым часом, учинивши бунт и возмущения, поставили себі, по желанию и намірению своем, инного гетмана».

Сергій ПАВЛЕНКО.

(Далі буде.)

Їздимо без гальм і напідпитку

Минув місяць від набуття чинності закону про внесення змін до Адмінкодексу про відповідальність за порушення правил дорожнього руху, згідно з яким працівникам ДАІ заборонено накладати штрафи за порушення правил дорожнього руху, знімати автомобільні номерні знаки, вилучати посвідчення водія та затримувати транспортні засоби. Давно, мабуть, наші законодавці не приймали нормативних документів, які викликали б такий потужний резонанс серед усіх без винятку прошарків суспільства, адже водіями є багаті й бідні, ліві й праві, молоді й літні люди. Щоправда, ставлення до цих правових новацій досить неоднакове: одні, які десь там у душі затаїли образу на співробітників ДАІ, гаряче вітають зміни в законодавстві, а інші, розважливіші, прогнозують погіршення ситуації на автошляхах узагалі...

До чергової частини УДАІ МВС України дедалі частіше надходять повідомлення про тяжкі дорожньо-транспортні пригоди, в яких гинуть та отримують каліцтва наші співвітчизники. Лише протягом першої декади червня автопригоди забрали життя 130 осіб.

Водії та пішоходи продовжують «грати в піжмурки» з небезпекою, порушуючи правила дорожнього руху, що і є головним чинником трагедій на дорогах. Найбільшого лиха завдають аварії, що трапляються через перевищення швидкості, керування транспортом у стані алкогольного сп'яніння, порушення правил маневрування і проїзду перехресть.

Фатально закінчилася поїздка «з вітерцем» для майстра ремонтно-експлуатаційної мережі з села Юр'ївки Дніпропетровської області Віктора М. Попередньо з'ясовано, що водій, їдучи вночі населеним пунктом, не помітив на проїжджій частині пішохода. Різко взявши ліворуч, Віктор усе-таки не зміг уникнути наїзду. До того ж його автомобіль опинився на смузі зустрічного руху. За збігом обставин саме в цю хвилину по ній рухався КамАЗ. Екстрене гальмування водія вантажівки не допомогло запобігти жахливої аварії, наслідком якої стала загибель чотирьох чоловік. Згодом від отриманих травм у лікарні помер і пішохід.

Не менш трагічною за своїми наслідками можна назвати дорожню пригоду, що сталася на 109-му кілометрі автодороги Одеса — Новоазовськ. Мабуть, дуже поспішаючи, водій автомобіля «Пежо» виїхав на смугу зустрічного руху, навіть не впевнившись у безпечності такого маневру. На його шляху опинилися «Жигулі», в яких молода сім'я поверталася додому. В результаті аварії загинуло троє осіб. Тяжкі поранення дістали 10-річний хлопчик, який вже тепер став сиротою, і 25-річний пасажир іномарки.

Тим часом найбільше покарання за перевищення швидкості, причому більш як на 20 км на годину від установлених обмежень, порушення правил обгону і зустрічного роз'їзду, проїзду перехресть згідно з прийнятими нещодавно змінами до Адмінкодексу про відповідальність за порушення правил дорожнього руху, становить «аж» 17 грн. І тут важко зрозуміти логіку законодавців, які вирішили, що стосовно таких порушень можна обмежитися сміховинним штрафом, а то й просто усним попередженням. А скасування покарання за перевищення швидкості менш як на 20 кілометрів за годину практично провокує водіїв на нехтування швидкісних режимів на автошляхах та вулицях, які за своїм технічним станом та умовами до цього не готові. Таке збільшення швидкісних режимів нічим не обгрунтовано. Адже з цієї причини вже в поточному році сталося понад тисячу дорожньо-транспортних пригод (тобто кожна шоста аварія від скоєних водіями).

Не менш парадоксальна ситуація і з відповідальністю за інші грубі порушення правил дорожнього руху. Що має, наприклад, робити відтепер правоохоронець з п'яним водієм? Дозволяється лише скласти протокол і направити його до суду, а порушникові порадити йти додому пішки. А деякі законодавці взагалі пропонують інспектору ДАІ сідати за кермо авто п'ятого водія і везти його додому, залишаючи при цьому місце несення служби. Чи не схоже все це більше на загравання, ніж на відвернення справді грубого правопорушення, яке в більшості цивілізованих країн розглядається як суспільно небезпечний злочин? Аналіз свідчить, що на дорогах країни нетверезі водії щороку спричиняють майже 2 тисячі ДТП, в яких гинуть більш як 200 та отримують травми 2,5 тисячі чоловік. До речі, прийняті норми суперечать частині 1 статті 265 КУпАП, де наголошується, що речі, які стали засобом правопорушення, можуть затримуватися і вилучатися. У даному разі цим предметом є автомобіль, на якому і скоєно таке порушення, як керування ТЗ у стані алкогольного сп'яніння. Вилучений транспортний засіб має зберігатися до розгляду справи у місцях, визначених працівником ДАІ, в тому числі на автомайданчиках, що охороняються, інших спеціальних майданчиках.

Схожа ситуація складається і з протидією експлуатації технічно несправного транспорту, порушенням правил паркування, екологічного законодавства. Якщо інспектор ДАІ раніше міг заборонити експлуатацію автомобіля, у якого, приміром, не працюють гальма, до усунення несправності вилучивши тимчасово номерний знак, то тепер такого заходу впливу на порушника за новим законодавством немає.

Дехто встиг навіть охрестити посвідчення водія, державні номерні знаки автомобіля недоторканною приватною власністю, яку нібито завжди незаконно вилучали співробітники ДАІ, однак забуваючи при цьому, що ст. 37 Закону України «Про дорожній рух» визначає перелік правопорушень, за які передбачено такі дії. Не слід також забувати, що номерні знаки і називаються державними саме тому, що їх видають на тимчасове їх використання на зареєстрований в державних органах влади автомобіль, а в разі зняття цього автомобіля з обліку або припинення його експлуатації —повертають державі. Водночас подарувати чи продати номер як власний автомобіль або будинок законодавством заборонено. Тобто номерний знак, так само, як і посвідчення водія, аж ніяк не можна вважати приватною власністю. Мало того, на підставі ст.15 Закону України «Про дорожній рух», ст.260 та ч.1 ст.265 КУпАП працівник ДАІ може вилучити посвідчення водія та додати його до протоколу про адміністративне правопорушення і не повертати до прийняття судом рішення.

Але головну суперечність закладено в самому Адмінкодексі. Річ у тому, що 5 квітня цього року Верховна Рада України прийняла два закони, якими внесено зміни до цього кодексу, що створило правовий вакуум у вжитті заходів впливу до порушників ПДР. За одним із них (№ 2350-ІІІ), поданим Комітетом ВР України з питань боротьби з організованою злочинністю та корупцією, більшість таких справ передається на розгляд районних та міських судів. Інший (№ 2342-ІІІ), ініційований Комітетом ВР України з питань законодавчого забезпечення правоохоронних органів, залишає за судами розгляд, як і раніше, лише двох статей: 121, ч.5 (повторне протягом року скоєння таких порушень, як керування водіями транспортними засобами, не зареєстрованими у встановленому порядку, з підробленим номерним знаком, без номерного знака або з номерним знаком, який не належить даному засобу або не відповідає вимогам стандарту чи з навмисно прихованим номером) та ст.130, ч.2 (повторне протягом року скоєння таких порушень, як керування транспортними засобами у стані сп'яніння, ухилення осіб, які керують ТЗ, від проходження відповідно до встановленого порядку огляду на стан сп'яніння). Решта справ залишається у віданні Державтоінспекції.

Судячи з усього, проблема стоїть дуже гостро. І хоча є непорушне правило про те, що закон є закон і вимога його виконання не підлягає обговоренню, реальна ситуація наштовхує на думку про необхідність приведення законів, чинних у сфері дорожнього руху, до єдиного знаменника на користь тих людей, які щодня наражаються на небезпеку на дорогах України.

Пригадаймо дещо з історії процесу лібералізації стосунків водій—інспектор. А то нині, читаючи газетні публікації, знайомлячись із заявами деяких законодавців, пересічний громадянин щиро переконаний, що саме останні ініціювали процеси лібералізації у сфері автомобільного транспорту, що тільки вони є поборниками прав водія, а МВС, керівництво УДАІ ніколи нічого в цьому напрямі не робили. Чомусь раптом усі забули, що саме МВС було ініціатором гуманізації стосунків міліції з населенням, в тому числі інспекторів ДАІ та водіїв. Це питання розглядали на засіданнях колегії МВС, нарадах Управління Державтоінспекції. Нагадаємо також, що в останні роки основним критерієм оцінки діяльності інспектора на лінії були стан безпеки дорожнього руху та участь співробітника ДАІ в наданні допомоги водіям. Постійно вимагали від інспекторів за незначних порушень правил обмежуватися таким заходом впливу, як попередження. А в останньому наказі МВС України про відносини ДАІ та водіїв чітко і недвозначно заборонено зупиняти транспортні засоби, водії яких не допустили порушень, вимагати всілякі дозволи та ліцензії на право діяльності, перевезення вантажів тощо.

А взагалі Державтоінспекція, незалежно від огульних заяв деяких мас-медіа з приводу ігнорування прийнятих законодавчих нововведень, у перший же день вступу в дію Закону «Про внесення змін до КУпАП щодо відповідальності за порушення ПДР» вилучила всі штрафні квитанції, припинила вилучати номерні знаки і посвідчення водія, затримувати і доставляти на штрафмайданчики транспортні засоби. Її співробітники, незважаючи на нічим не підтверджені факти звинувачень у різних земних та неземних гріхах, виконують покладені на них державою обов'язки у боротьбі з аварійністю та злочинністю на автотранспорті, при цьому нерідко ризикуючи власним життям.

Микола ГЕЛЕТКО.

Спорт

Найцікавіше — на закуску

■ Водне поло

Будапешт. Чемпіонат Європи. У жінок за золоті медалі поборються збірні Угорщини та Італії. У півфіналах господарки виграли в Росії — 7:6, а італійки розгромили ватерполісток Греції — 7:1.

У чоловіків визначилося фантастично цікаве півфінальне протистояння: Югославія—Хорватія, Угорщина—Італія.

Українська «діаспора» в НБА шириться?..

■ Баскетбол

Нападник збірної України та бельгійського «Гента» Богдан Каребін отримав запрошення із клубу НБА «Сакраменто кінгз». Але не тільки цей колектив розраховує на талановитого українця. Ще кілька клубів НБА мають намір поборотися за нього. Але сам Богдан поки що не вирішив, чи варто йому поспішати за океан, чи ще рік пограти в Європі.

За континентальні кубки

■ Футбол

Женева (Швейцарія). Учора тут відбулося жеребкування пар стартових етапів Ліги чемпіонів і Кубка УЄФА. Донецький «Шахтар» починає виступи в Лізі чемпіонів з другого етапу. Там його суперником буде «Лугано» (Швейцарія). Матчі — 25 липня і 1 серпня.

Один із наших повпредів у Кубку УЄФА — ЦСКА (Київ) —починає з кваліфікаційного раунду. І зустрінеться на цьому етапі з клубом «Йокеріт» (Фінляндія). Поєдинки — 9 і 23 серпня.

Сьогодні граємо з американцями

Чемпіонат світу з футболу серед юніорів (U-20). Аргентина.

ГРУПА D (Росаріо). Японія—Ангола. 1:2. Австралія—Чехія. 0:3. Чехія, Ангола — по 4 очка, Австралія —3, Японія — 0.

ГРУПА Е (Сальта). Нідерланди—Еквадор. 1:1. Коста-Ріка—Ефіопія. 3:1. Коста-Ріка — 6, Еквадор — 4, Нідерланди — 1, Ефіопія — 0.

ГРУПА F (Мар-дель-Плата). Іран—Гана. 0:1. Франція—Парагвай. 2:2. Гана — 6, Франція — 4, Парагвай — 1, Іран — 0.

Чергові матчі у _ГРУПІ С_ — сьогодні. Ми зв'язалися телефоном з аргентинським містом Мендосою і поговорили з тренером збірної України Анатолієм Крощенком.

— Як на мене, наш попередній суперник — збірна Китаю, — прокоментував пан Крощенко, — одна з найсильніших на чемпіонаті. Тому ми задоволені результатом — 0:0. Стосовно якості гри, то в кожного тренера завжди бувають претензії до підопічних. Ідеальних колективів у природі не існує. Приміром, в атаці ми зіграли дещо гірше, ніж у першому матчі проти чилійців. Та й китайці знали наші можливості, тому діяли напрочуд пильно і в'язко.

— У середині першого тайму травми зазнав львів'янин Сергій Даниловський. Чи дуже серйозне в нього ушкодження?

— Він сильно забив ногу. Але, слава Богу, обійшлося без тріщин і переломів. Сподіваємося, якщо вийдемо до 1/8 фіналу, то Сергій уже стане до боротьби.

— То ви вже майже у плей-оф...

— Так, але велике значення має, з ким там зустрітися. Третє місце в підгрупі, можливо, виведе нас на команду Аргентини. А кому, скажіть, хочеться на такому етапі грати проти господарів? Отже, в поєдинку проти США налаштовуватимемося тільки на перемогу. А там видно буде.

— Шановний Анатолію Миколайовичу, передайте вітання своїм хлопцям від читачів «Голосу України». Вони палко підтримують нашу збірну, щиро переживають за неї.

— Дякую.

Повернення Фоменка

Михайло Фоменко, який у десятому чемпіонаті України керував київським ЦСКА, повертається до харківського «Металіста».

Добірку підготував Віктор БРАНИЦЬКИЙ.

У попередньому числі нашої газети було опубліковано результати опитування журналістів, яке визначило найкращого футболіста України. Ним, як відомо, став Андрій Шевченко. А от слідом за ним фінішував півоборонець донецького «Шахтаря» і національної збірної Геннадій Зубов. На знімку він — праворуч.

Фото Юрія ВЕНГЕРЕША.

Бум

Професор Дерепа, позіхаючи, неквапом виконував те, що він називав гімнастичними вправами. Кволі амплітуди тілесних порухів науковця немов відбивали сповільнений пульс та наповнення кровообігу самої науки, заради якої, власне, і робилася вранішня фіззарядка як відчайдушна інстинктивна спроба звільнення від перманентного стану сонноти в науковому житті.

Під вікнами дерепиної квартири, в самому центрі знаного колись академмістечка, вирувало нове, і як на професорів погляд, химерне життя. Десятки торговельних наметів, кіосків та просто якихось закапелків окупували чималий майдан, котрий раніше вільно й демократично перетинали славетні академіки-директори знаменитих на весь світ інститутів, обожнювані численними володарями захоплених поглядів. Нині ж чудернацька панорама нагадувала професорові «також» дощових черв'яків серед благодаті перегнійної кучугури.

Чіпкий професійний погляд байдуже відзначив енергійне переміщення в бік базару хвалькуватого аспіранта Лапірука, але наступне характерне торохкотіння велетенської «кравчучки» професора Гопкала, виготовленої за найсекретнішими космічними технологіями в не менш засекреченому інституті, змусило Дерепу трішечки поворухнути мозковими звивинами:

— Соню! — лагідно гукнув він до рідненської жіночки. — Що я бачу — наша фундаментальна наука підтюпцем посунула до ринку?.. Що це за торговельний бум такий, га?

— Ой, лишенько, — зойкнула дружина. — Забула сказати: тільки-но по радіо сповістили про указ —нарешті до науковців повернулися, так би мовити, обличчям: відтепер зарплату вченим підвищено аж удвічі!

— Що?!! — в розпачі вигукнув професор. — І ти мовчиш?!! Ех, пропав наш агрус, гавкнулася смородинка, загуркотіла калина-малина... Ондечки повернення боргів із зарплати та пенсій якими цінами на сири й ковбаси обернулося! А теперечки з новими окладами для науковців цукор з борошном стануть достеменно золотими, а сіль для огірочків-помідорчиків — срібною. Мерщій бо, жінко нерозумна, тягни з балкону «кравчучку» та витрушуй гривні з заначки — братимемо у мішки цукор, борошно, сіль та... сірники.

Зарядка спрацювала — на спринтерській сотометрівці Дерепа спритно випередив доцента Гонорівського та провідного інженера Микулицю. І коли захеканий, але вдоволений нишком оцінював своє місце у чималій черзі, то, навіть незважаючи на жалюгідне наповнення старого потертого гаманця, професора, ніде правди діти, тішила власна молодецька спритність і притаманна лише сивобородим геніям мудрість — самого академіка Цурпалконоженка він випередив аж на сім душ!..

Юрій БОЛЬШАК.

Muta bor (Мута бор) *

Казка

Завдяки відомому Вікну в Європу ми тепер маємо європейські вікна і європейські двері, і взагалі — євроремонт!

Десь-колись в якійсь країні, відомій як Каліфат, де Каліф, навіть якщо він не Лелека, все одно важливий птах, раптом поповзли чутки, поширювані вітром Евром (відомий вітер, що дме з південно-східного боку), що досить вивчити вислів Muta bor (тобто навчитися вимовляти і запам'ятати якихось два слова), і будь-хто одразу ж перетвориться на лелеку-птаха й зможе летіти куди завгодно, до будь-якого Закордону! Де замало лелек, бо багато дятлів і папуг.

Усі, у кого вистачало розуму (вистачило) вивчити вислів Muta bor, одразу ж перетворилися на пернатих-крилатих (будучи завжди рогатими-горластими) — і полетіли. До відомих теплих країв.

І не лише тому, що вивчили магічний вислів і могли вимовити його повністю, на одному подихові, а ще й тому, що тепер у них окрім потрібного пір'я (крил за плечима) ще й необхідна порожнеча в голові (порожні кістки для птахів такі само важливі, як пір'я!), забувши рідну мову й «рідну речь».

Та не всім може бути тепло в теплих краях. Тому багато хто почав каятися, що поспішив відлетіти, і почав проситися назад.

Однак сюди їх не пускають, кажуть: тут треба знову стати людьми!

Але щоб стати людьми, треба перестати бути лелеками! А це ще важче! Важче, ніж було тоді перетворитися на лелеку! Тому що для цього треба забути фразу Muta bor!

А як це зробити? Адже лишень згадаєш, які слова треба забути, вони ще міцніше сидять у голові й пам'ятаються!

І виходить — ніяк не виходить: ані забути Muta bor, ані перестати бути лелекою!

А отже, не виходить стати людиною!

Хоча, знову-таки, як можна стати людиною, забувши людську мову?!

** Вислів Muta bor перекладає і тлумачить кожний у міру знання своєї мутаборської мови* (***Прим. авт.***).

Мирослав МИЛОРАДОВИЧ.
Мал. Василя ФЛЬОРКА.

Фотоусмішка

Зі свинячим рилом та в собачий ряд...

Фото Юрія ВЕНГЕРЕША.

Дивна дитина

У пологовому будинку
Сталася подія
—Народилася дитинка
Дивна в породіллі.
Ще не встигли перервати
Навіть пуповину,
А вже стала розмовляти
Розумна дитина.
Й здивувало те дитятко
Лікарів та рідних.
Бо все знало про порядки
У нашій країні.
І коли її спитали —
Яка ж в тім причина,
То з образою сказала
Їм на те дитина:
— Бо УТ-1 мама
з татком подивились
і повірите, «мать вашу»,
Я така й вродилась.

Анатолій РИЖЕНКО.

7 мішків гречаної вовни

Діагноз лікаря

Готуй грошенята!

Заклик

Злидні, всі як один вступайте в партію грошових мішків!

Затягування пасків

Відміна всіх незаслужених пільг боляче вдарила по олігархах Бананового Маразмадору. Адже тепер навіть у польоті на власному авіалайнері кожного з них обслуговує не 15 гарнесеньких стюардес, а лише 14.

По заслугах

Незадовільною визнана робота керівників Кизяківської держадміністрації. Як наслідок, всі вони отримали лише по одному ордену, а також матеріальну винагороду —лише по 25 посадових окладів.

Увага, розшук!

1 квітня цього року наш друг Степан пішов одружуватися і більше в пивбарі не з'являвся. Якщо комусь щось відомо про його місцезнаходження — прохання повідомити.

Пам'ятка депутату

Перераховуй свої мільйони, не виходячи із сесійної зали!

Ніякого криміналу

У Банановому Маразмадорі пройшов суперконкурс «Кримінальна еліта тисячоліття». Варто зауважити, що серед його переможців — жодного злодія, самі лише державні та політичні діячі.

Із спостережень

Чим більше плодиться мільйонерів, тим вище темпи вимирання народу.

Олександр ПЕРЛЮК.

Дошка пошани

По кому подзвін

Михайло Бродський, народний депутат, лідер партії «Яблуко»:

— Я голова комітету... Та один дзвінок — і міністр зобов'язаний до мене прийти...

ВІД ЧЕРГОВОГО.

От-от. І дзвінок цей встановити у вигляді дзвону на вул. Грушевського, попросити Папу, хай освятить, а дзвонарем призначити держслужбовця вашої комплекції, щоб дзвонив і почутий був.

Непрогресивний курник

Наталя Вітренко, народний депутат, лідер ПСПУ:

— Результат голосування свідчить, наскільки продажні і непослідовні фракції. Заявляють про свою позицію, а потім умить відмовляються від неї. Спочатку ставлять підписи, а потім відмовляються, спочатку кукурікають, а потім кажуть, що це не вони.

ВІД ЧЕРГОВОГО.

А все тому, Наталіє Михайлівно, що півні пішли якісь відбраковані. І ще одна біда: не мали вони прогресивного поводиря — квочки...

Поцілуй мене, не отруїшся

Микола Швець, голова держадміністрації Дніпропетровської області:

— Побачите дніпропетровця — потисніть йому руку!..

ВІД ЧЕРГОВОГО.

— Це дивлячись якого дніпропетровця. Є й такі, хто привчений цілуватися лише по-партійному, троєкратно...

Швидше, більше, ще більше

Олена Золотарьова, керівник Асоціації незалежних постачальників електроенергії:

— Бізнес у ролі того, що біжить, а держава — того, що наздоганяє...

ВІД ЧЕРГОВОГО.

Я б сказав, в енергетиці не біжать, а йдуть. До того ж усі в одній формі: авто — від «Мерседеса», костюмчики — від Кардена, краватки — від Вороніна...

Черговий по «Дошці пошани» Вілен КАЙДАШ.
Мал. Володимира ВАСЬКОВЦЕВА.

Партія, в якої безголові члени, може бути лише ударною силою!..

Інформація про десяту емісію акцій відкритого акціонерного товариства банку «БІГ ЕНЕРГІЯ»

Характеристика емітента

Повне найменування: Відкрите акціонерне товариство Банк "БІГ Енергія".

Місцезнаходження: 01032, м.Київ, вул.Комінтерну, 15, тел. (044) 246-59-42, факс 246-63-32.

Дата заснування: Відкрите акціонерне товариство Банк "БІГ Енергія" (далі - ВАТ Банк "БІГ Енергія") є правонаступником Акціонерного банку "Зевс", який був створений у вигляді закритого акціонерного товариства згідно рішення установчих зборів засновників від 11 червня 1993 року і зареєстрований Національним банком України 29 вересня 1993 року за № 199. Банк реорганізований у відкрите акціонерне товариство рішенням Загальних зборів акціонерів 31 травня 1994 року.
Рішенням Загальних зборів акціонерів, які відбулися 16 лютого 2001 року, назву Банку було змінено з Акціонерного банку "Зевс" на Відкрите акціонерне товариство Банк "БІГ Енергія".

Предмет діяльності: Предметом діяльності ВАТ Банк "БІГ Енергія" є виконання банківських операцій, перелік яких встановлено Законом України "Про банки і банківську діяльність".
На основі Ліцензії Національного банку України №41 від 11 травня 2001 року на проведення банківських операцій, яка включає в себе 25 пунктів з 30-ти можливих, ВАТ Банк "БІГ Енергія" надає своїм клієнтам широкий спектр банківських послуг, здійснює комплексне розрахунково-касове, кредитне і валютне обслуговування своїх клієнтів, проводить операції з цінними паперами, виконує операції з векселями, а також проводить операції з валютними цінностями на внутрішньому та зовнішньому ринках.

Відомості про Статутний капітал: на момент прийняття рішення про емісію ВАТ Банк "БІГ Енергія" має повністю сплачений і зареєстрований Статутний капітал у розмірі 50 000 000 (п'ятдесят мільйонів) гривень, який сформовано у результаті проведення дев'яти емісій простих іменних акцій.

Чисельність службовців (станом на 01.04.01р.) - 359 осіб.

Чисельність акціонерів (станом на 01.04.01р.) - 3579 осіб.

ЗВЕДЕНИЙ БАЛАНСОВИЙ ЗВІТ КБ
Акціонерний банк "Зевс" за 31 грудня 1999 року
Форма №11-КБ

(коп. та сота частка од. валют)

Статті балансу	На початок року 01-01-1999р.	Усього 01-01-2000р.		Резиденти			Не резиденти	
Активи	10239499834	15229310566	6470354501	2124225124	585493	980	146454266	6487690202
Готівкові кошти	44091810	146924435	91869251	54469691	585493	0	0	0
Банківські метали	0	0	0	0	0	0	0	0
Дорожні та інші чеки	85675	130408	0	130408	0	0	0	0
Кошти в НБУ	37837087	40416710	40416710	0	0	0	0	0
Коррахунки в інших банках	85883402	8340784686	280976091	1425688225	0	0	146454266	6487666104
Казначейські цінні папери	0	0	0	0	0	0	0	0
Резерв під знецінення цп	0	0	0	0	0	0	0	0
Нетто:казначейські цінні папери	0	0	0	0	0	0	0	0
Депозити та кредити в інших банках	5127183	0	0	0	0	0	0	0
Резерв під заборгованість інших банків	0	0	0	0	0	0	0	0
Нетто: депозитів, кредитів в інших банках	0	0	0	0	0	0	0	0
Цінні папери в портфелі банку на продаж	253814600	83771150	83771150	0	0	0	0	0
Резерв під знецінення цп на продаж	142500000	0	0	0	0	0	0	0
Нетто:цінних паперів в портфелі банку на продаж	111314600	83771150	83771150	0	0	0	0	0
Цінні папери в портфелі банку на інвестиції	433047180	360618737	360618737	0	0	0	0	0
Резерв під знецінення цп на інвестиції	0	0	0	0	0	0	0	0
Нетто:цінних паперів в портфелі банку на інвестиції	433047180	360618737	360618737	0	0	0	0	0
Кредити та фінансовий лізинг, надані клієнтам	4894515611	3966950623	3015990584	950960039	0	0	0	0
Резерв під кредити та фінансовий лізинг, надані клієнтам	121747127	404256107	94607155	309648952	0	0	0	0
Нетто:кредитів та фінансового лізингу клієнтам	4772768484	3562694516	2921383429	641311087	0	0	0	0
Довгострокове вкла-дення до асоційованих і дочірніх компаній	7040000	7040000	7040000	0	0	0	0	0
Основні засоби та нематеріальні активи	1450096605	1844238414	1844238414	0	0	0	0	0
Зношення основних засобів та нематері-альних активів	174576963	280606108	280606108	0	0	0	0	0
Нетто:основні засоби та нематеріальні активи	1275519642	1563632306	1563632306	0	0	0	0	0
Нараховані доходи до отримання	0	242267720	242266740	0	0	980	0	0
Інші активи	1742651600	742746750	740096939	2625713	0	0	0	24098
Резерв під можливі втрати за сумнівною дебіторською заборгованістю банку	0	225467249	225467249	0	0	0	0	0
Нетто: інші активи	1742651600	517279501	514629690	2625713	0	0	0	24098
Зобов'язання	7438092958	10998220136	3253032933	551999801	175006439	9154233	791539729	6217487001
Коррахунки банків	25368234	8988645	1	43577	158687	8786380	0	0
Депозити та кредити банків	1640492230	6778140000	0	0	0	0	782445000	5995695000
в т.ч. отримані від НБУ	420000000	0	0	0	0	0	0	0
Кошти клієнтів	1016453214	2517716252	1942987873	534285099	34632108	367853	5443319	0
Інші депозити	1598626930	181750000	181750000	0	0	0	0	0
Боргові цінні папери емітовані банком	425177798	42098840	42098840	0	0	0	0	0
Кредити отримані від міжнародних фінансових організацій	0	0	0	0	0	0	0	0
Субординована заборгованість	0	0	0	0	0	0	0	0
Нараховані витрати до сплати	0	195144237	45290106	17671125	132183006	0	0	0
Інші зобов'язання	1007841381	1274382162	1040906113	0	8032638	0	3651410	221792001
Капітал	2801406876	4231090430	4231090430	0	0	0	0	0
Статутний капітал	1800000000	3018108000	3018108000	0	0	0	0	0
Зареєстрований ста-тутний капітал банку	1800000000	3060000000	3060000000	0	0	0	0	0
Несплачений зареєстрований ста-тутний капітал банку	0	39124200	39124200	0	0	0	0	0
Нетто:сплачений заре єстрований статутний капітал банку	1800000000	3020875800	3020875800	0	0	0	0	0
Капіталізовані дивіденди	0	0	0	0	0	0	0	0
Викуплені власні акції	0	2767800	2767800	0	0	0	0	0
Результат минулих років	629036002	629036002	629036002	0	0	0	0	0
Прибуток минулого року що очікує затвердження	82546356	211575554	211575554	0	0	0	0	0
Збитки минулого року що очікують затвердження	0	0	0	0	0	0	0	0
Емісійні різниці	0	0	0	0	0	0	0	0
Загальні резерви	289824518	372370874	372370874	0	0	0	0	0
Результат поточного року	0	0	0	0	0	0	0	0
Сукупні зобов'язання і капітал	10239499834	15229310566	7484123363	551999801	175006439	9154233	791539729	6217487001
Активи-пасиви (повинна дорівнювати 0)	0	0	-1013768862	1572225323	-174420946	-9153253	-645085463	270203201
Активи №№380,390,391,392	1724133171	3828705931	2824634913	967924014	36147004	0	0	0
Пасиви №№380,390,391,392	1724133171	3828705931	1801712796	1895063877	131929258	0	0	0
Різниця (повинна дорівнювати 0)	0	0	1022922117	-927139863	-95782254	0	0	0

ЗВЕДЕНИЙ БАЛАНСОВИЙ ЗВІТ КБ
Акціонерний банк "Зевс" за 31 грудня 2000 року
Форма №11-КБ

(коп. та сота частка од. валют)

Статті балансу	На початок року 01-01-2000р.	Усього 01-01-2001р.		Резиденти			Не резиденти	
Активи	15229310566	21444937015	14530315691	1825855286	1055037	1100	418663480	4669046421
Готівкові кошти	146924435	345504436	191212398	153237001	1055037	0	0	0
Банківські метали	0	0	0	0	0	0	0	0
Дорожні та інші чеки	130408	135863	0	135863	0	0	0	0
Кошти в НБУ	404167107	2831222405	2831222405	0	0	0	0	0
Кошти в інших банках	8340784686	5761310245	200000000	473600344	0	0	418663480	4669046421
Казначейські та інші цінні папери, що рефінансуються НБУ, та цінні папери, емітовані НБУ	0	0	0	0	0	0	0	0
у т.ч. цінні папери, емітовані НБУ	0	0	0	0	0	0	0	0
Резерв під знецінення казначейських цп	0	0	0	0	0	0	0	0
Нетто:казначейські цінні папери та цінні папери, емітовані НБУ	0	0	0	0	0	0	0	0
Депозити та кредити в інших банках	0	295000000	295000000	0	0	0	0	0
Резерв під заборго-ваність інших банків	0	5900000	5900000	0	0	0	0	0
Нетто: депозитів, кредитів в інших банках	0	289100000	289100000	0	0	0	0	0
Цінні папери в портфелі банку на продаж	83771150	70000000	70000000	0	0	0	0	0
Резерв під знецінення цп на продаж	0	0	0	0	0	0	0	0
Нетто:цінних паперів в портфелі банку на продаж	83771150	70000000	70000000	0	0	0	0	0
Цінні папери в портфелі банку на інвестиції	360618737	1838738730	1838738730	0	0	0	0	0
Резерв під знецінення цп на інвестиції	0	58195427	58195427	0	0	0	0	0
Нетто:цінних паперів в портфелі банку на інвестиції	360618737	1780543303	1780543303	0	0	0	0	0
Кредити та фінансовий лізинг (оренда) надані клієнтам	3966950623	8866633196	6976178521	1890454675	0	0	0	0
Резерв під кредити та фінансовий лізинг (оренду), надані клієнтам	404256107	1150787641	339896385	810891256	0	0	0	0
Нетто:кредитів та фінансового лізингу (оренди) клієнтам	3562694516	7715845555	6636282136	1079563419	0	0	0	0
Довгострокове вкладення до асоційованих і дочірніх установ	7040000	207740000	207740000	0	0	0	0	0
Основні засоби та нематеріальні активи	1844238414	2051922158	2051922158	0	0	0	0	0
Зношення основних засобів та нематері-альних активів	280606108	400514572	400514572	0	0	0	0	0
Нетто:основні засоби та нематеріальні активи	1563632306	1651407586	1651407586	0	0	0	0	0
Нараховані доходи до отримання	242267720	363459893	360394822	3063971	0	1100	0	0
Інші активи	742746750	474863495	358608807	116254688	0	0	0	0
Резерв під можливі втрати за дебіторською та сумнівною дебіторською заборгованістю банку	225467249	46195766	46195766	0	0	0	0	0
Нетто: інші активи	517279501	428667729	312413041	116254688	0	0	0	0
СУКУПНІ АКТИВИ	15229310566	21444937015	14530315691	1825855286	1055037	1100	418663480	4669046421
ЗОБОВ'ЯЗАННЯ	10998220136	16419368209	10252933820	1405970827	2393846	104694646	2600245745	
Кошти банків	8988645	124567160	546024	0	101021535	0	22178738	820863
Депозити та кредити банків	6778140000	2971701700	200000000	380415000	0	0	0	2391286700
в т.ч. кредити, отримані від НБУ	0	0	0	0	0	0	0	0
Кошти клієнтів	2517716252	9504611072	6532734991	1004223736	1952067359	2316511	13268475	0
Інші депозити	181750000	227069500	227069500	0	0	0	0	0
Боргові цінні папери, емітовані банком	42098840	3037467588	3037467588	0	0	0	0	0
Кредити отримані від міжнародних фінансових організацій	0	0	0	0	0	0	0	0
Субординована заборгованість	0	0	0	0	0	0	0	0
Нараховані витрати до сплати	195144237	80027095	58617669	21332091	0	77335	0	0
Інші зобов'язання	1274382162	473924094	196498048	0	40431	0	69247433	208138182
СУКУПНІ ЗОБОВ'ЗАННЯ	10998220136	16419368209	10252933820	1405970827	2053129325	2393846	104694646	2600245745
КАПІТАЛ	4231090430	5025568806	5025568806	0	0	0	0	0
Статутний капітал	3018108000	3016785800	3016785800	0	0	0	0	0
Зареєстрований ста-тутний капітал банку	3060000000	3060000000	3060000000	0	0	0	0	0
Несплачений зареєстрований статутний капітал банку	39124200	0	0	0	0	0	0	0
Нетто:сплачений заре єстрований статутний капітал банку	3020875800	3060000000	3060000000	0	0	0	0	0
Капіталізовані дивіденди	0	0	0	0	0	0	0	0
Викуплені власні акції	2767800	43214200	43214200	0	0	0	0	0
Результат минулих років	629036002	629036002	629036002	0	0	0	0	0
Прибуток минулого року що очікує затвердження	211575554	795800576	795800576	0	0	0	0	0
Збитки минулого року що очікують затвердження	0	0	0	0	0	0	0	0
Емісійні різниці	0	0	0	0	0	0	0	0
Загальні резерви	372370874	583946428	583946428	0	0	0	0	0
Результат поточного року	0	0	0	0	0	0	0	0
СУКУПНИЙ КАПІТАЛ	4231090430	5025568806	5025568806	0	0	0	0	0
Сукупні зобов'язання і капітал	15229310566	21444937015	15278502626	1405970827	2053129325	2393846	104694646	2600245745
Активи-пасиви (має бути 0)	0	0	-748186935	419884459	-2052074288	-2392746	313968834	206880676
Активи №№380,390,391,392	3828705931	9078331295	5251428066	1886392122	1940511107	0	0	0
Пасиви №№380, 390,391,392	3828705931	9078331295	4500848351	2620245446	1957237498	0	0	0
Доходи №№608, 618, 638,648	0	0	0	0	0	0	0	0
Витрати №№708, 718, 738, 748	0	0	0	0	0	0	0	0
Різниця (має бути 0)	0	0	750579715	-733853324	-16726391	0	0	0

(Закінчення на 14–15-й стор.).

ЗВЕДЕНИЙ БАЛАНСОВИЙ ЗВІТ КБ
Акціонерний банк "Зевс" на 01 квітня 2001 року
Форма №11-КБ

(коп. та сота частка од. валют)

Статті балансу	На початок року 01-01-2001р.	Усього 01-04-2000р.		Резиденти			Не резиденти	
АКТИВИ	21444937015	29159840202	20429407287	5907964301	-13569489	1100	1274920380	1561116623
Готівкові кошти	345504436	303151322	169749091	128780928	4621303	0	0	0
Банківські метали	0	0	0	0	0	0	0	0
Дорожні та інші чеки	135863	135480	0	135480	0	0	0	0
Кошти в НБУ	2831222405	7590098604	7590098604	0	0	0	0	0
Кошти в інших банках	5761310245	4452879350	800000000	3469615737	0	0	168755801	14507812
Казначейські та інші цінні папери, що рефінансуються НБУ, та цінні папери, емітовані НБУ	0	0	0	0	0	0	0	0
у т.ч. цінні папери, емітовані НБУ	0	0	0	0	0	0	0	0
Резерв під знецінення казначейських цп	0	0	0	0	0	0	0	0
Нетто:казначейські цінні папери та цінні папери, емітовані НБУ	0	0	0	0	0	0	0	0
Депозити та кредити в інших банках	295000000	4720217372	1276000000	812880000	0	0	1085141150	1546196222
Резерв під заборгованість інших банків	5900000	78695257	22570000	37934465	18190792	0	0	0
Нетто: депозитів, кредитів в інших банках	289100000	4641522115	1253430000	774945535	-18190792	0	1085141150	1546196222
Цінні папери в портфелі банку на продаж	70000000	189948751	189948751	0	0	0	0	0
Резерв під знецінення цп на продаж	0	0	0	0	0	0	0	0
Нетто:цінних паперів в портфелі банку на продаж	70000000	189948751	189948751	0	0	0	0	0
Цінні папери в портфелі банку на інвестиції	1838738730	1722171674	1722171674	0	0	0	0	0
Резерв під знецінення цп на інвестиції	58195427	76915133	76915133	0	0	0	0	0
Нетто: цінних паперів в портфелі банку на інвестиції	1780543303	1645256541	1645256541	0	0	0	0	0
Кредити та фінансовий лізинг (оренда), надані клієнтам	8866633196	7939088074	6093213252	1845874822	0	0	0	0
Резерв під кредити та фінансовий лізинг (оренду), надані клієнтам	1150787641	1005975404	197606422	808368982	0	0	0	0
Нетто:кредитів та фінансового лізингу (оренди) клієнтам	7715845555	6933112670	5895606830	1037505840	0	0	0	0
Довгострокове вкладення до асоційованих і дочірніх установ	207740000	207740000	207740000	0	0	0	0	0
Основні засоби та нематеріальні активи	2051922158	2186509728	2186509728	0	0	0	0	0
Зношення основних засобів та нематеріальних активів	400514572	426960765	426960765	0	0	0	0	0
Нетто:основні засоби та нематеріальні активи	1651407586	1759548963	1759548963	0	0	0	0	0
Нараховані доходи до отримання	363459893	592667396	554318542	16911736	0	1100	21023429	412589
Резерви під сумнівну заборгованість за нарахованими доходами	0	2641185	2641185	0	0	0	0	0
Нетто: нараховані доходи до отримання	363459893	590026211	551677357	16911736	0	1100	21023429	412589
Інші активи	474863495	892584428	412515383	480069045	0	0	0	0
Резерв під можливі втрати за дебіторською та сумнівною дебіторською заборгованістю банку	46195766	46164233	46195766	0	0	0	0	0
Нетто: інші активи	428667729	846420195	366351150	480069045	0	0	0	0
СУКУПНІ АКТИВИ	21444937015	29159840202	20429407287	5907964301	-13569489	1100	1274920380	1561116623
ЗОБОВ'ЯЗАННЯ	16419368209	23849575257	15861818059	2792687148	1466826613	8044250	3642351006	77848181
Кошти банків	124567160	157058980	2305691	0	105907281	0	35664297	13181711
Депозити та кредити банків	2971701700	4789001046	0	1751485440	46117206	0	2991398400	0
в т.ч. кредити, отримані від НБУ	0	0	0	0	0	0	0	0
Кошти клієнтів	9504611072	9417842780	7168744827	1017884264	1212736006	7998599	10479084	0
Інші депозити	227069500	316950500	316950500	0	0	0	0	0
Боргові цінні папери, емітовані банком	3037467588	7510596365	7510596365	0	0	0	0	0
Кредити отримані від міжнародних фінансових організацій	0	0	0	0	0	0	0	0
Субординована заборгованість	0	0	0	0	0	0	0	0
Нараховані витрати до сплати	80027095	216937584	95071740	23117308	98674380	45651	28505	0
Інші зобов'язання	473924094	1441188002	768148936	200136	3391740	0	604780720	64666470
СУКУПНІ ЗОБОВ'ЗАННЯ	16419368209	23849575257	15861818059	2792687148	1466826613	8044250	3642351006	77848181
КАПІТАЛ	5025568806	5310264945	5310264945	0	0	0	0	0
Статутний капітал	3016785800	2757962000	2757962000	0	0	0	0	0
Зареєстрований статутний капітал банку	3060000000	3060000000	3060000000	0	0	0	0	0
Несплачений зареєстрований статутний капітал банку	0	0	0	0	0	0	0	0
Нетто:сплачений зареєстрований статутний капітал банку	3060000000	3060000000	3060000000	0	0	0	0	0
Капіталізовані дивіденди	0	0	0	0	0	0	0	0
Викуплені власні акції	43214200	302038000	302038000	0	0	0	0	0
Результат минулих років	629036002	629036002	629036002	0	0	0	0	0
Прибуток минулого року що очікує затвердження	0	795800576	795800576	0	0	0	0	0
Збитки минулого року що очікують затвердження	0	0	0	0	0	0	0	0
Емісійні різниці	0	0	0	0	0	0	0	0
Загальні резерви	583946428	583946428	583946428	0	0	0	0	0
Результат поточного року	0	543519939	543519939	0	0	0	0	0
СУКУПНИЙ КАПІТАЛ	5025568806	5310264945	5310264945	0	0	0	0	0
Сукупні зобов'язання і капітал	21444937015	29159840202	21172083004	2792687148	1466826613	8044250	3642351006	77848181
Активи-пасиви (має бути 0)	0	0	-742675717	3115277153	-1480396102	-8043150	-2367430626	1483268442
Активи №№380,390,391,392	8845123769	7727307182	4723225271	2764733613	239348298	0	0	0
Пасиви №№380, 390,391,392	8845123769	7727307182	4723225271	2764733613	239348298	0	0	0
Доходи №№608, 618, 638,648	1161735265	181475652	181475652	0	0	0	0	0
Витрати №№708, 718, 738, 748	1161735265	181475652	181475652	0	0	0	0	0
Різниця (має бути 0)	0	0	8043143	2367430634	-1483268443	-8043150	-2367430626	1483268442

Звіт про прибутки та збитки КБ
Акціонерний банк "Зевс"
за 31 грудня 1999 року
Форма №2-КБ
Код банку 827

(коп.)

Символ	Стаття доходів	Усього
	ДОХОДИ	26791086191
60	Процентні доходи	14431387657
601	Процентні доходи за коштами, розміщеними в інших банках	100425790
602	Процентні доходи за кредитами суб'єктам господарської діяльності	3233187515
604	Процентні доходи за кредитами фізичним особам	206067629
605	Процентні доходи за цінними паперами	10888960211
609	Інші процентні доходи	2746512
61	Комісійні доходи	3366353615
610	Комісійні доходи за операціями з банками	163360893
611	Комісійні доходи за операціями з клієнтами	3202992722
62	Результат від торгівельних операцій	8895650233
63	Інші банківські операційні доходи	76700611
639	Інші банківські операційні доходи	76700611
6397	Штрафи, пені, що отримані за банк. операціями	68106527
64	Інші небанківські операційні доходи	20994075
649	Інші небанківські операційні доходи	20994075
6497	Штрафи,пені, що отримані за госп. операціями	498744
	ВИТРАТИ	26579510637
70	Процентні витрати	1453751579
700	Процентні витрати за коштами, отриманими від НБУ	60318873
701	Процентні витрати за коштами, отриманими від інших банків	439459266
702	Процентні витрати за коштами до запитання суб'єктів господ. діяльності	259804989
704	Процентні витрати за коштами фізичних осіб	457907114
705	Процентні витрати за цінними паперами власного боргу	166274247
709	Інші процентні витрати	69987090
71	Комісійні витрати	21930565043
710	Комісійні витрати	21930565043
73	Інші банківські операційні витрати	76933755
739	Інші банківські операційні витрати	76933755
7397	Штрафи, пені, що сплачені за банк. операціями	9343209
74	Інші небанківські операційні витрати	2217771693
740	Витрати на утримання персоналу	501768749
7400	Основна і додаткова заробітна плата	375773184
7401	Внески на державне соціальне страхування	110714802
74011	з них:збір на соц.страх.на випадок безробіття	4359690
7403	матеріальна допомога та ін.соц.випл.	9340818
741	Сплата податків та ін.обов'язкових платежів крім податку на прибуток	1132019224
7410	Податок на додану вартість	43600
7411	Податок на землю	1292635
7419	Сплата інших податків та обов'язкових платежівкрім податку на прибуток	1130682989
742	Витрати на утримання основних засобів та нематеріальних активів	327314567
7420	Витрати на утримання власних основних засобів та нематеріальних активів	34192640
7421	Витрати на утримання орендованих основних засобів та нематеріальних активів	18941649
7422	Орендні платежі	89107579
7423	Амортизація	185072699
743	Інші експлуатаційні та господарські витрати	110617390
744	Витрати на телекомунікації	66116529
745	Супутні небанківські операційні витрати	62152621
749	Інші небанківські операційні витрати	17782613
7497	Штрафи, пені, що сплачені за госп.операціями	1208146
77	Відрахування у резерви	604162107
770	Відрахування в резерв під заборгованість	602368029
771	Списання безнадійних активів	1794078
	Прибуток (збиток) до сплати податку	507902014
79	Податок на прибуток	296326460
	Чистий прибуток (збиток)	211575554

Звіт про прибутки та збитки КБ Акціонерний банк "Зевс" на 01квітня 2001 року
Форма № 2-КБ

(коп.)

Символ	Стаття доходів	Усього
	ДОХОДИ	3479217182
60	Процентні доходи	1045629549
601	Процентні доходи за коштами, розміщеними в інших банках	91837445
602	Процентні доходи за кредитами суб'єктам господарської діяльності	694467119
604	Процентні доходи за кредитами фізичним особам	9785209
605	Процентні доходи за цінними паперами	249539776
61	Комісійні доходи	2326671568
610	Комісійні доходи за операціями з банками	5789928
611	Комісійні доходи за операціями з клієнтами	2320881640
62	Результат від торговельних операцій	98668033
63	Інші банківські операційні доходи	1875208
639	Інші банківські операційні доходи	1875208
6397	Штрафи, пені, що отримані за банк. операціями	590358
64	Інші небанківські операційні доходи	6261924
649	Інші небанківські операційні доходи	6261924
67	Повернення списаних активів	110900
671	Повернення списаних активів	110900
	ВИТРАТИ	2935697243
70	Процентні витрати	266891288
701	Процентні витрати за коштами, отриманими від інших банків	38636919
702	Процентні витрати за коштами до запитання суб'єктів господ. діяльності	79183365
704	Процентні витрати за коштами фізичних осіб	77275474
705	Процентні витрати за цінними паперами власного боргу	68219201
709	Інші процентні витрати	3576329
71	Комісійні витрати	2182922850
710	Комісійні витрати	2182922850
73	Інші банківські операційні витрати	81790215
739	Інші банківські операційні витрати	81790215
7397	Штрафи, пені, що сплачені за банк. операціями	14036877
74	Інші небанківські операційні витрати	390751431
740	Витрати на утримання персоналу	231668762
7400	Основна і додаткова заробітна плата	149128785
7401	Внески на державне соціальне страхування	35075331
74011	з них: збір на соц.страх.на випадок безробіття	1718630
7403	Матеріальна допомога та ін.соц.випл.	47260446
741	Сплата податків та ін.обов'язкових платежів крім податку на прибуток	28621957
7410	Податок на додану вартість	7112
7411	Податок на землю	311277
7419	Сплата інших податків та обов'язко-вих платежівкрім податку на прибуток	28303568
742	Витрати на утримання основних засобів та нематеріальних активів	54460775
7420	Витрати на утримання власних осно-вних засобів та нематеріальних активів	10630676
7421	Витрати на утримання орендованих основних засобів та нематеріальних активів	7148892
7423	Амортизація	36681207
743	Інші експлуатаційні та господарські витрати	33672857
744	Витрати на телекомунікації	30385771
745	Супутні небанківські операційні витрати	7854405
749	Інші небанківські операційні витрати	4086904
7497	Штрафи, пені, що сплачені за госп.операціями	132
77	Відрахування у резерви та списання безнадійних активів	- 46870809
770	Відрахування в резерви	- 49511994
772	Відрахування в резерви під сумнівну заборгованість	2641185
	Прибуток (збиток) до сплати податку	603732207
79	Податок на прибуток	60212268
	Чистий прибуток (збиток)	543519939

Звіт про прибутки та збитки КБ
Акціонерний банк "Зевс"
за 31 грудня 2000 року
Форма № 2-КБ
Код банку 827

(коп.)

Символ	Стаття доходів	Усього
	ДОХОДИ	35964293297
60	Процентні доходи	19720124304
601	Процентні доходи за коштами, розміщеними в інших банках	94984146
602	Процентні доходи за кредитами суб'єктам господарської діяльності	3020223603
604	Процентні доходи за кредитами фізичним особам	59203390
605	Процентні доходи за цінними паперами	16544957403
609	Інші процентні доходи	755762
61	Комісійні доходи	12000987546
610	Комісійні доходи за операціями з банками	2905599
611	Комісійні доходи за операціями з клієнтами	11998081947
62	Результат від торговельних операцій	4186367762
63	Інші банківські операційні доходи	50577669
639	Інші банківські операційні доходи	50577669
6397	Штрафи, пені, що отримані за банк. операціями	422406
64	Інші небанківські операційні доходи	3128920
649	Інші небанківські операційні доходи	3128920
6497	Штрафи, пені, що отримані за госп.операціями	1234200
67	Повернення списаних активів	3107096
671	Повернення списаних активів	3107096
	ВИТРАТИ	35168492721
70	Процентні витрати	996285817
701	Процентні витрати за коштами, отриманими від інших банків	152241509
702	Процентні витрати за коштами до запитання суб'єктів господ. діяльності	249077751
704	Процентні витрати за коштами фізичних осіб	498434341
705	Процентні витрати за цінними паперами власного боргу	81173041
709	Інші процентні витрати	15359175
71	Комісійні витрати	30853806726
710	Комісійні витрати	30853806726
73	Інші банківські операційні витрати	245001347
739	Інші банківські операційні витрати	24500134
7397	Штрафи, пені, що сплачені за банк.операціями	38855534
74	Інші небанківські операційні витрати	1659114933
740	Витрати на утримання персоналу	587772087
7400	Основна і додаткова заробітна плата	444981258
7401	Внески на державне соціальне страхування	112112095
74011	з них: збір на соц.страх.на випадок безробіття	4429843
7403	Матеріальна допомога та ін.соц.випл.	28910277
741	Сплата податків та інших обов'язкових платежів крім податку на прибуток	420122574
7410	Податок на додану вартість	90478
7411	Податок на землю	1076020
7419	Сплата інших податків та обов'язкових платежівкрім податку на прибуток	418956076
742	Витрати на утримання основних засобів та нематеріальних активів	392619327
7420	Витрати на утримання власних основних засобів та нематеріальних активів	35239972
7421	Витрати на утримання орендованих основних засобів та нематеріальних активів	30328416
7422	Орендні платежі	195578967
7423	Амортизація	131471972
743	Інші експлуатаційні та господарські витрати	120766636
744	Витрати на телекомунікації	81383684
745	Супутні небанківські операційні витрати	36320404
749	Інші небанківські операційні витрати	20130221
7497	Штрафи, пені, що сплачені за госп.операціями	155191
77	Відрахування у резерви та списання безнадійних активів	843856516
770	Відрахування в резерви	843856516
	Прибуток (збиток) до сплати податку	1366227958
79	Податок на прибуток	570427382
	Чистий прибуток (збиток)	795800576

ДОВІДКА ПРО ФІНАНСОВИЙ СТАН ВАТ БАНКУ "БІГ ЕНЕРГІЯ"

№ п/п	Основні обов'язкові економічні нормативи	Нормативне значення	Фактичне значення станом на 01.01.2001р.	Фактичне значення станом на 01.04.2001р.
1.	Мінімальний розмір статутного капіталу (Н2)	не менше 10,0 млн. грн.	30,60 млн. грн.	30,60 млн. грн.
2.	Платоспроможність (Н3)	не менше 8%	29,15	22,06
3.	Достатність капіталу (Н4)	не менше 4%	20,45	16,01
3.	Миттєва ліквідність(Н5)	не менше 20 %	141,55	151,63
4.	Загальна ліквідність(Н6)	не менше 100%	125,23	117,99
5.	Питома вага високоліквідних активів у робочих активах банку (Н7)	не менше 20%	29,40	29,32

ДАНІ ПРО КЕРІВНИЙ СКЛАД БАНКУ

Вищим органом управління Банком є Загальні збори акціонерів ВАТ Банку "БІГ Енергія".

Рада Банку здійснює контроль за діяльністю виконавчого органу.

Голова Ради Банку - Кружалов Олег Олексійович -1967 року народження, освіта вища економічна, виробничий стаж - 15 років, обраний на дану посаду рішенням Загальних зборів акціонерів Банку 06.10.2000р. (Протокол №31).

Контроль за діяльністю Банку здійснюється Ревізійною комісією.

Голова Ревізійної комісії Банку - Щукіна Оксана Вікторівна -1971 року народження, освіта вища юридична, виробничий стаж -10 років, обрана на дану посаду рішенням Загальних зборів акціонерів Банку 06.10.2000р.(Протокол №31).

Головний бухгалтер (член Правління Банку) - Михальченко Станіслав Іванович- 1960 року народження, освіта вища економічна, виробничий стаж -22 роки, на наданій посаді з 26.05.1999р. Керівництво поточною діяльністю ВАТ Банку "БІГ Енергія" здійснює Правління Банку.

Голова Правління Банку - Стеценко Віктор Володимирович -1957 року народження, освіта вища економічна, виробничий стаж 25 років, обраний на дану посаду рішенням Загальних зборів акціонерів Банку 21.07.2000р. (Протокол №30).

Члени Правління Банку:

Перший заступник Голови Правління Ломакін Олександр Олександрович - 1967 року народження, освіта вища економічна, виробничий стаж 12 років, на даній посаді з 21.01.2000р.

Заступник Голови Правління Мотрук Дмитро Якович - 1964 року народження, освіта вища економічна, виробничий стаж 21 рік, на даній посаді з 12.05.2000р.

Заступник Голови Правління Гура Олександр Іванович - 1957 року народження, освіта вища економічна, виробничий стаж 28 років, на даній посаді з 01.11.2000 р.

МОЖЛИВІ ФАКТОРИ РИЗИКУ В ДІЛОВІЙ ДІЯЛЬНОСТІ

ВАТ Банк "БІГ Енергія" відзначається фінансовою стійкістю та проводить зважену фінансову політику, спрямовану на його подальше зміцнення та розвиток. Правління Банку проводить єдину політику, визначену акціонерами ВАТ Банку "БІГ Енергія".

Банк забезпечений сучасним банківським обладнанням та комунікаціями, здійснює постійне удосконалення програмного забезпечення та застосовує новітні банківські технології.

Факторами ризику, що можуть вплинути на діяльність Банку є погіршення загальної політичної та економічної ситуації в Україні, виникнення загаль-

ної фінансової кризи, невизначеність та непослідовність економічної політики державних органів, нестабільність законодавства, і зокрема, банківського, залежність від коливання курсу іноземних валют при виконанні договорів із закордонними партнерами, форс-мажорні обставини.

Інші фактори, зокрема, наявність боргів та збитків, загроза банкрутства, можливість реорганізації Банку, наявність у його керівництві конфлікту інтересів, великі витрати майбутніх періодів, здійснення Банком ризикованих операцій, можливість невиконання договорів, можливість проведення страйків у діяльності Банку відсутні.

ОПИС ДІЛОВОЇ АКТИВНОСТІ

Діяльність ВАТ Банку "БІГ Енергія" спрямована на всебічне сприяння розвитку підприємств енергетичної галузі, і зокрема її складової - атомного енергетичного комплексу, а також підприємств, пов'язаних з енергетикою особливостями технологічного циклу, розширення і укріплення міжгосподарських та міжнародних зв'язків, сприяння вирішенню проблем неплатежів в економіці, а також інших завдань виробничого та соціального характеру, впровадження новітніх прогресивних форм банківського обслуговування.

Основа політики Банку базується на принципах надійності, прибутковості, оперативності та максимальної зручності для клієнтів.

Предметом діяльності Банку є виконання банківських операцій, перелік яких встановлено Законом України "Про банки і банківську діяльність".

На основі Ліцензії Національного банку України №41 від 11.05.2001 року на проведення банківських операцій, яка включає в себе 25 пунктів з 30-ти можливих, ВАТ Банк "БІГ Енергія" надає своїм клієнтам широкий спектр банківських послуг, здійснює комплексне розрахунково-касове, кредитне і валютне обслуговування своїх клієнтів, проводить операції з цінними паперами, виконує операції з векселями, а також проводить операції з валютними цінностями на внутрішньому та зовнішньому ринках.

ВАТ Банк "БІГ Енергія" має дозвіл Міністерства фінансів України № 723 від 23.08.1995 року на здійснення діяльності по випуску та обігу цінних паперів, а також дозволи Державної комісії з цінних паперів та фондового ринку №50-З від 08.09.2000 р. на право здійснення професійної депозитарної діяльності зберігача цінних паперів та №507-Р від 05.10.2000р. на здійснення діяльності щодо ведення реєстру власників іменних цінних паперів.

Перевірка фінансово-господарської діяльності Банку в 2000 році та першому кварталі 2001 року здійснювалася ТОВ Аудиторська фірма "Консультант" (Свідоцтво про внесення в Реєстр суб'єктів аудиторської діяльності №0202 видане рішенням Аудиторської Палати України від 26.01.2001р.) адреса: м.Київ, вул.Рейтарська, 35-а, Код ЄДРПОУ 21612486. За результатами перевірки надано підтвердження, що фінансова звітність ВАТ Банк "БІГ Енергія" достовірно і повно відображає його фінансову інформацію у відповідності до нормативних вимог щодо організації бухгалтерського обліку та звітності в Україні. Діяльність Банку є беззбитковою, він є фінансово стійким та платоспроможним.

Протягом всього часу своєї діяльності Банк не проводив наукові дослідження. Станом на 01.04.2001 року наукові дослідження Банком також не проводилися, а сума інвестицій, здійснених Банком, склала 19 299,12 тис. грн.

ДАНІ ПРО Х ЕМІСІЮ АКЦІЙ

З метою проведення активної фінансово-кредитної політики, підвищення платоспроможності Банку, нарощення масштабів його діяльності та підтримання високих темпів розвитку Загальні збори акціонерів (Протокол №34 від 18 травня 2001р.) прийняли рішення про збільшення Статутного капіталу до 100 000 000 (сто мільйонів) гривень, шляхом додаткового випуску 25 000 000 (двадцять п'ять мільйонів) штук простих іменних акцій номінальною вартістю 2,00 (дві) гривні кожна загальною намінальною вартістю 50 000 000 (п'ятдесят мільйонів) гривень.

Привілейовані акції та акції на пред'явника Банком не випускаються.

На момент прийняття рішення про додатковий випуск акцій у власності засновників Банку знаходиться 2 805 штук простих іменних акцій на загальну суму 5 610 гривень, що складає 0,01% від зареєстрованого статутного капіталу Банку.

У тому числі: АТ "Сервіспроматом" - 2 805 штук простих іменних акцій на суму 5 610 гривень.

Інші засновники Банку: АТ "Страхова компанія "Алькона", ВКФ "Дужа", АТ "Страхова компанія "Енергополіс", МП Фірма "Кумир, ЛТД" на даний час акціями Банку не володіють.

Фінансові ресурси, залучені від емісії, будуть використані для розширення можливостей ВАТ Банку "БІГ Енергія" щодо надання банківських послуг та для зростання масштабів його діяльності. Зокрема, на кредитування підприємств - 75% від загальної суми випуску акцій, на здійснення операцій з цінними паперами - 25%.

Даний випуск акцій Банку не здійснюється з метою покриття збитків.

Акції Банку випускаються у документарній формі без встановленого терміну обігу. Основним документом, який засвідчує право власності на прості іменні акції ВАТ Банку "БІГ Енергія", випущені в документарній формі, є сертифікат акцій.

Емісія буде проводитися серією Е за №№ 00000001 - 25000000.

Акції розповсюджуються шляхом відкритої підписки. Продаж акцій здійснюється пакетами. Мінімальний пакет акцій - 50 штук на 100 гривень. Оплата акцій здійснюється в гривнях. Продаж акцій здійснюється за ціною, яка є не нижчою за номінальну вартість.

Акції можуть продаватися за ринковим курсом в залежності від попиту, що буде складатися на фондовому ринку, але не нижче номінальної вартості за кожну акцію. Продаж акцій на позабіржовому фондовому ринку здійснюється за номінальною вартістю.

Прості іменні акції ВАТ Банку "БІГ Енергія" прийняті до лістингу на Фондовій секції Української міжбанківської валютної біржі (протокол засідання Котирувальної комісії УМВБ №9 від 01.04.1999р.). Протягом діяльності Банку його прості іменні акції через фондову біржу не продавалися.

На ПФТС прості іменні акції Банку продажу та котируванню не підлягають.

ВАТ Банк "БІГ Енергія" не користується послугами торговців цінними паперами і здійснює підписку на свої акції самостійно.

Розміщення акцій здійснюється Банком та його філіями за адресами:

ВАТ Банк "БІГ Енергія" - 01032 м. Київ, вул. Комінтерну,15, тел.: (044) 246-59-40;

Філії Банку:

Енергодарська філія - 71500 Запорізька обл., м.Енергодар,
вул. Будівельників, 46, тел. (06139) 3-38-12;

Запорізька філія - 69035 м.Запоріжжя, вул. Сталеварів, 19, тел. (0612) 13-15-80;

Кузнецовська філія - 34400 Рівненська обл., м.Кузнецовськ,
мікрорайон Вараш, буд. 25, тел. (03636) 2-23-24;

Маріупольська філія - 87500 Донецька обл., м.Маріуполь,
бул.Комсомольський, 74, тел. (0629) 23-27-53;

Южноукраїнська філія - 55000 Миколаївська обл., м.Южноукраїнськ,
вул. Енергобудівельників, 5, тел. (05136) 2-56-94;

Сумська філія - 40030 м.Суми, вул. Металургів, 16, тел.(0542) 21-10-15.

Термін підписки на акції встановлюється з 05 липня 2001 року по 05 листопада 2001 року.Підписка на акції здійснюється в два етапи.

Термін першого етапу підписки з 05 липня по 19 липня 2001 року. На першому етапі реалізується переважне право акціонерів на придбання акцій Банку десятої емісії. Усі акціонери Банку мають рівне переважне право на придбання акцій десятої емісії, у кількості, пропорційній їх частці у Статутному капіталі Банку на дату прийняття рішення про емісію акцій.

З дня, наступного за днем закінчення першого етапу підписки, на вимогу акціонера або іншого інвестора Банк надає інформацію про кількість акцій, на які здійснена підписка на першому етапі.

Другий етап починається з 20 липня 2001 року. На другому етапі реалізується право інших інвесторів на придбання акцій десятої емісії, та існуючих акціонерів у кількості, що перевищує кількість акцій, на яку акціонер реалізував своє переважне право. При цьому на другому етапі переважним правом на придбання акцій десятої емісії користуються акціонери Банку.

Особи, які бажають придбати акції ВАТ Банку "БІГ Енергія", подають заяву Правлінню Банку, засвідчену підписом передплатника-фізичної особи або печаткою і підписом уповноваженої особи передплатника-юридичної особи. Після подання заяви укладається договір передплати на акції, згідно якого передплатник повинен внести в оплату передплачених ним акцій не менше 10 відсотків їх загальної вартості у триденний термін від дати укладення договору, після чого Банк видає йому письмове зобов'язання про продаж відповідної кількості акцій. У термін до закінчення строку підписки передплатник зобов'язаний внести з урахуванням попереднього внеску не менше 30% загальної номінальної вартості передплачених ним акцій. На підтвердження внеску йому видається тимчасове свідоцтво. Термін повної сплати за передплачені акції - один рік з дати реєстрації змін та доповнень до Статуту ВАТ Банку "БІГ Енергія" щодо збільшення розміру Статутного капіталу Банку. Після реєстрації випуску та повної оплати акцій тимчасове свідоцтво замінюється на сертифікат акцій ВАТ Банку "БІГ Енергія".

Відповідно до вимог Національного банку України і Державної податкової адміністрації України з метою підтвердження наявності власних коштів, що можуть бути спрямовані на придбання акцій, юридичні особи, які передплачують акції Банку, повинні надати до установи Банку станом на перше число місяця, в якому здійснюється внесок до Статутного капіталу Банку наступні документи: "Баланс підприємства" (форма 1), "Звіт про фінансові результати та їх використання" (форма 2), аудиторські висновки про наявність власних коштів для придбання акцій Банку. Якщо юридична особа передплачує акції Банку вперше, разом з фінансовою звітністю вона надає до Банку нотаріально засвідчені копії установчих документів та свідоцтва про державну реєстрацію.

У разі придбання покупцем-фізичною особою акцій на суму, понад 200 (двісті) неоподатковуваних мінімумів, фізичні особи подають до установи Банку документи, що підтверджують наявність доходів, достатніх для оплати акцій, які вони передплачують.

Згідно Закону України "Про банки і банківську діяльність" "юридична чи фізична особа, яка має намір придбати істотну участь у банку або збільшити її таким чином, що така особа буде прямо чи опосередковано володіти чи контролювати 10, 25, 50 та 75 відсотків статутного капіталу банку чи права голосу придбаних акцій... в органах управління банку, зобов'язана отримати письмовий дозвіл Національного банку України. Для отримання такого дозволу заявник повинен надати інформацію, передбачену нормативно-правовими актами Національного банку України, щодо фінансового стану та ділової репутації майбутнього власника істотної участі банку".

У разі несплати у визначений строк, акціонер сплачує штраф у розмірі 10 відсотків річних від суми простроченого платежу. При несплаті загальної вартості акцій протягом трьох місяців після встановленого строку платежу, Банк має право реалізувати ці акції в порядку, встановленому його Статутом.

Зарахування коштів юридичних та фізичних осіб, які придбають акції Банку десятої емісії, здійснюється Банком на його балансовий рахунок №3630 "Внески за незареєстрованим статутним капіталом" (кор. рахунок №32003182701 в Головному управлінні НБУ по м.Києву та Київській області, Код 20023463).

У голосуванні питання про затвердження результатів підписки на додатково випущені акції беруть участь і особи, що підписалися на ці акції.

У разі перевищення (недосягнення) запланованого обсягу підписки, а також у разі дострокового закінчення підписки, рішення щодо затвердження результатів підписки приймається Загальними зборами акціонерів ВАТ Банку "БІГ Енергія".

Загальні збори акціонерів можуть відхиляти зайву підписку. Відмова у підписці проводиться згідно з переліком передплатників з кінця переліку, а відповідним особам, які підписалися на акції, повертаються внесені ними кошти не пізніше, ніж через 30 днів.

У разі дострокового досягнення запланованого обсягу підписки, за рішенням Ради Банку підписка на акції може бути достроково припинена.

При відмові від випуску акцій, Банк зобов'язується повернути внески осіб, які передплатили акції нової емісії, протягом 30 днів від дня прийняття такого рішення Загальними зборами акціонерів.

Власники простих іменних акцій мають право:

- самостійно розпоряджатися акціями у відповідності до чинного законодавства з обов'язковою реєстрацією зміни власника реєстратором, який веде реєстр акціонерів Банку;
- пріоритетне право на придбання додатково випущених акцій Банку;
- брати участь у розподілі прибутку Банку та одержувати дивіденди. Право на одержання частки прибутку (дивідендів) пропорційно частці кожного акціонера мають особи, які є акціонерами Банку на початок строку виплати дивідендів;
- брати участь у загальних зборах акціонерів особисто або через представника;
- одержувати інформацію про діяльність Банку;
- на одержання частини майна Банку, пропорційно до вартості належних йому акцій, у разі ліквідації Банку.

Відповідно до чинного законодавства України Банк не бере на себе зобов'язань щодо гарантованого викупу своїх акцій у акціонерів.

Виплата дивідендів здійснюється один раз на рік за підсумками календарного року за рахунок прибутку, що залишається у розпорядженні Банку після сплати встановлених законодавством податків та інших платежів, за рішенням Загальних зборів акціонерів.

Розмір прибутку, що спрямовується на виплату дивідендів акціонерам Банку, визначається Загальними зборами акціонерів.

Дивіденди нараховуються на номінальну вартість акцій пропорційно частці кожного акціонера в Статутному капіталі Банку.

Право на одержання частки прибутку (дивідендів) пропорційно частки кожного акціонера мають особи, які є акціонерами Банку на початок терміну виплати дивідендів.

Виплата дивідендів починається через один місяць після прийняття відповідного рішення Загальними зборами акціонерів та сплачуються протягом одного року шляхом перерахування відповідної суми на рахунок акціонера або готівкою через касу Банку. Виплата дивідендів здійснюється Банком та його філіями за місцем реалізації акцій.

Після закінчення встановленого терміну виплати дивідендів, неотримані акціонерами дивіденди депонуються Банком. Виплата депонованих дивідендів здійснюється за вимогою акціонерів.

ВАТ Банк "БІГ Енергія" не має гарантій від юридичних осіб щодо надходження коштів від розміщення акцій нової емісії.

ПЕРЕЛІК ТА РЕЗУЛЬТАТИ ПОПЕРЕДНІХ ЕМІСІЙ

Сплачений і зареєстрований у Національному банку України Статутний капітал ВАТ Банку "БІГ Енергія" на момент оголошення емісії становить 50 000 000 (п'ятдесят мільйонів) гривень, який сформовано у результаті проведення дев'яти емісій власних акцій, в результаті яких було випущено 25 000 000 (двадцять п'ять мільйонів) штук простих іменних акцій номінальною вартістю 2,00 (дві) гривні кожна. Акції на пред'явника та привілейовані акції Банком не випускалися.

У власності членів Правління Банку знаходиться 26 060 штук простих іменних акцій на загальну суму 52 120 гривень, що складає 0,10% від зареєстрованого Статутного капіталу ВАТ Банку "БІГ Енергія".

Перелік осіб, частки яких у Статутному капіталі Банку перевищують 5%:

ВАТ "Полтаваобленерго" - 24,90%;

ВАТ "Прикарпаттяобленерго" - 9,97%;

ВАТ "Сумське машинобудівне НВО ім.М.В. Фрунзе" - 9,97%;

ВАТ "Сумиобленерго" - 6,05%;

ВАТ "Львівобленерго" - 5,94%;

ВАТ ЕМЗ "Дніпроспецсталь ім. М.А. Кузьміна" - 9,96%;

ВАТ "Запорізький завод феросплавів" - 9,98%;

ДП НАЕК "Енергоатом" - 5,97%.

Перша емісія була здійснена на суму 500 млн. крб., було випущено 500 (п'ятсот) штук простих іменних акцій номінальною вартістю 1 млн. крб. Свідоцтво Міністерства фінансів України про реєстрацію випуску цінних паперів №91/1/94 від 14.03.94р.

Друга емісія була здійснена на суму 1 500 млн. крб., було випущено 1500 (одна тисяча п'ятсот) штук простих іменних акцій номінальною вартістю 1 млн. крб. Свідоцтво Міністерства фінансів України про реєстрацію випуску цінних паперів №219/1/94 від 02.06.94р.

Третя емісія була здійснена на загальну суму 10 млрд. крб. шляхом заміни 2 000 штук акцій попередніх емісій номінальною вартістю 1 млн. крб. кожна на суму 2 млрд. крб. на 10 000 (десять тисяч) штук акцій номінальною вартістю 200 000 крб. кожна та додаткового випуску 40 000 (сорок тисяч) штук простих іменних акцій номінальною вартістю 200 000 крб. на суму 8 млрд. крб. Свідоцтво Міністерства фінансів України про реєстрацію випуску цінних паперів №128/1/95 від 27.03.95р. Свідоцтва №91/1/94 від 14.03.94р. та №219/1/94 від 02.06.94р. втратили чинність.

Четверта емісія була здійснена на суму 190 млрд. крб., було випущено 950 тис. (дев'ятсот п'ятдесят тисяч) штук простих іменних акцій номінальною вартістю 200 000 крб. кожна. Свідоцтво Міністерства фінансів України про реєстрацію випуску цінних паперів №338/1/95 від 04.09.95р.

П'ята емісія була здійснена на суму 400 млрд. крб., було випущено 2 000 000 (два мільйони) штук простих іменних акцій номінальною вартістю 200 000 крб. кожна. Свідоцтво Міністерства фінансів України про реєстрацію випуску цінних паперів №165/1/96 від 22.03.96р.

Шоста емісія була здійснена на суму 620 млрд. крб., було випущено 3 100 000 (три мільйони сто тисяч) штук простих іменних акцій номінальною вартістю 200 000 крб. кожна. Свідоцтво Міністерства фінансів України про реєстрацію випуску цінних паперів №433/1/96 від 25.09.96р.

У зв'язку з переходом на нову грошову одиницю - гривню, Свідоцтвом Міністерства фінансів України про реєстрацію випуску цінних паперів №433/1/96 від 25.09.96р. засвідчено випуск 6 100 000 штук простих іменних акцій номіналом 2,00 гривні кожна на загальну суму 12 200 000 гривень. Таким чином, здійснено заміну раніше виданих свідоцтв про реєстрацію випуску цінних паперів №128/1/95 від 27.03.95р., №338/1/95 від 04.09.95р., №165/1/96 від 22.03.96р., які втратили чинність.

Сьома емісія була здійснена на суму 5 800 000 (п'ять мільйонів вісімсот тисяч) гривень, було випущено 2 900 000 (два мільйони дев'ятсот тисяч) штук простих іменних акцій номінальною вартістю 2,00 гривні. кожна. Свідоцтво Державної комісії з цінних паперів та фондового ринку про реєстрацію випуску цінних паперів №65/1/98 від 30.01.98р.

Восьма емісія була здійснена на суму 12 600 000 (дванадцять мільйонів шістсот тисяч) гривень, було випущено 6 300 000 (шість мільйонів триста тисяч) штук простих іменних акцій номінальною вартістю 2,00 гривні кожна. Свідоцтво Державної комісії з цінних паперів та фондового ринку про реєстрацію випуску цінних паперів №224/1/99 від 18.06.99р.

Дев'ята емісія була здійснена на суму 19 400 000 (дев'ятнадцять мільйонів чотириста тисяч) гривень, було випущено 9 700 000 (дев'ять мільйонів сімсот тисяч) штук простих іменних акцій номінальною вартістю 2,00 гривні кожна. Свідоцтво Державної комісії з цінних паперів та фондового ринку про реєстрацію випуску акцій №189/1/01 від 04.05.2001р.

Реєстр акціонерів ВАТ Банку "БІГ Енергія" веде реєстратор ВАТ "Український енергетичний реєстр" (Дозвіл Державної комісії з цінних паперів та фондового ринку на право ведення реєстру власників іменних цінних паперів №263-Р від 25 лютого 1997 року), адреса: 04071 м.Київ, вул.Набережно-Лугова,7, Код ЄДРПОУ 21656006.

ДАНІ ПРО ОСІБ, ВІДПОВІДАЛЬНИХ ЗА ІНФОРМАЦІЮ ПРО ДЕСЯТУ ЕМІСІЮ ПРОСТИХ ІМЕННИХ АКЦІЙ ВАТ БАНКУ "БІГ ЕНЕРГІЯ"

1. Резидент Стеценко Віктор Володимирович - Голова Правління ВАТ Банку "БІГ Енергія";
2. Резидент Герасимович Анатолій Михайлович - директор ТОВ Аудиторської фірми "Консультант".

ВІДОМОСТІ ПРО БУДЬ-ЯКІ ОБМЕЖЕННЯ ЩОДО ПРАВ ВОЛОДІННЯ ЦІННИМИ ПАПЕРАМИ

1. Статутний капітал Банку формується тільки за рахунок власних коштів акціонерів.
2. Дані щодо країн, бірж, позабіржових торгівельно-інформаційних систем, на яких продавадися або продаються акції ВАТ Банку "БІГ Енергія", відсутні.
3. ВАТ Банк "БІГ Енергія" входить до Українського промислово-інвестиційного консорціуму "Металургія". До інших груп підприємств (холдингових компаній, концернів, тощо) Банк не входить. ВАТ Банк "БІГ Енергія" є членом Асоціації українських банків (АУБ), Позабіржової фондової торгівельної системи (ПФТС).
4. Свою діяльність ВАТ Банк "БІГ Енергія" здійснює на підставі Ліцензії Національного банку України на право здійснення банківських операцій №41 від 23.06.98р.

Також ВАТ Банк "БІГ Енергія" має наступні дозволи:

- Дозвіл Міністерства фінансів України № 723 від 23.08.1995 року на здійснення діяльності по випуску та обігу цінних паперів;
- Дозвіл Державної комісії з цінних паперів та фондового ринку №50-З від 08.09.2000 р. на право здійснення професійної депозитарної діяльності зберігача цінних паперів;
- Дозвіл Державної комісії з цінних паперів та фондового ринку №507-Р від 05.10.2000р. на здійснення діяльності щодо ведення реєстру власників іменних цінних паперів.

5. Згоду на одержання відомостей про середню заробітну плату членів Правління ВАТ Банку "БІГ Енергія" не отримано. Відомостей не надається.
6. Відповідальною за проведення аудиту ВАТ Банку "БІГ Енергія" є Аудиторська фірма "Консультант", Свідоцтво про внесення в Реєстр суб'єктів аудиторської діяльності №0202 видане рішенням Аудиторської Палати України від 26.01.2001р.

Місцезнаходження: 01034 м.Київ, вул.Рейтарська,35-а, Код ЄДРПОУ 21612486.

Телефон 455-67-24.

7. Основними напрямками розвитку ВАТ Банку "БІГ Енергія" на 2001 рік є:

- Укріплення позиції Банку на фінансовому ринку України;
- Подальший розвиток банківських технологій і операцій;
- Розвиток філійної мережі Банку;
- Розширення кола клієнтів Банку;
- Збільшення ресурсної бази Банку.

Я, Стеценко Віктор Володимирович, резидент, Голова Правління ВАТ Банку "БІГ Енергія", засвідчую своїм підписом та печаткою ВАТ Банку "БІГ Енергія" достовірність відомостей, що містяться в Інформації про десяту емісію акцій Відкритого акціонерного товариства Банку "БІГ Енергія".

Голова Правління ВАТ Банку "БІГ Енергія" В.В. Стеценко

Я, Герасимович Анатолій Михайлович, резидент, директор ТОВ Аудиторської фірми "Консультант", засвідчую своїм підписом та печаткою ТОВ Аудиторської фірми "Консультант" достовірність відомостей, що містяться в Інформації про десяту емісію акцій ВАТ Банку "БІГ Енергія".

Директор-аудитор
ТОВ Аудиторської фірми "Консультант"
Свідоцтво про внесення в Реєстр суб'єктів аудиторської
діяльності №0202, видане рішенням Аудиторської
Палати України від 26.01.2001р.
Ліцензія Аудиторської Палати
України №000202 від 23.06.94р. (продовжена до 15.06.2003р.)
Сертифікати Аудиторської Палати
України серії А №001029 від 26.03.98р.
та серії Б за №000113 від 29.02.96р.
(продовжено до 28.01.2005р.)

А.М. Герасимович

Правління Закритого акціонерного товариства «Гірничошахтна асоціація»

повідомляє своїх акціонерів, що позачергові загальні збори акціонерів відбудуться за адресою: м. Дніпропетровськ, вул. Брегова,135, кабінет 18, другий поверх 10.08.2001 р. о 14 годині.

Порядок денний:

1. Затвердження змін до статуту закритого акціонерного товариства «Гірничошахтна асоціація». Реєстрація відбудеться з 13.00 по 14.00 в день і за місцем проведення зборів. Акціонерам при собі необхідно мати документ, який посвідчує особу, а уповноваженим особам — довіренність на право участі в зборах.

Правління ЗАТ «Гірничошахтна асоціація».

Повідомлення про Загальні збори акціонерів АТ «Укртатнафта»

Шановний акціонере!

Правління «Транснаціональної фінансово-промислової нафтової компанії АТ «Укртатнафта» повідомляє, що загальні збори акціонерів відбудуться 8 серпня 2001 р. о 10.00 (за місцевим часом) за адресою:

м. Київ, вул. Госпітальна,12, в «Президент-готелі «Київський».

Порядок денний:

1. Звіт Правління про результати фінансово-господарської діяльності АТ «Укртатнафта» у 2000 році і визначення стратегії розвитку та основних напрямків діяльності Компанії на 2001 рік.
2. Звіт Ревізійної комісії про результати перевірки фінансово-господарської діяльності товариства за 2000 рік.
3. Затвердження балансу, звіту про фінансові результати з урахуванням висновків Ревізійної комісії та аудиторської перевірки достовірності бухгалтерської звітності за 2000 рік.
4. Про розподіл прибутку за 2000 р. Затвердження термінів, порядку виплати дивідендів.
5. Про закриту підписку на акції дочірнього підприємства ВАТ «Татнефтепром» — ВАТ «Татнефтепром-Зюзеєвнефть».
6. Про постачання нафтової сировини на АТ «Укртатнафта», використання виробничих потужностей Компанії.
7. Затвердження бюджету АТ «Укртатнафта» на 2001 рік.
8. Вибори до складу Спостережної Ради, Ревізійної комісії. Довибори до складу Правління Компанії.
9. Внесення змін в статутні документи і внутрішні положення Компанії.
10. Про ліквідацію філій, представництв та дочірнього підприємства АТ «Укртатнафта». Про виведення об'єктів цивільної оборони із складу статутного фонду Компанії.
11. Про участь АТ «Укртатнафта» у створенні юридичних осіб.
12. Про викуп АТ «Укртатнафта» власних акцій.

Реєстрація учасників Загальних зборів акціонерів проводиться в день проведення зборів на основі документу, що посвідчує особу. Крім цього, представник акціонера повинен мати довіреність, керівник юридичної особи, яка є акціонером, — документ, що підтверджує його повноваження.

Початок реєстрації: 9.00.

Закінчення реєстрації: 9.55.

З матеріалами по питанням Порядку денного Загальних зборів акціонерів, можна ознайомитись в робочі дні починаючи з 25 червня 2001 р. за адресою:

м. Кременчук, вул. Свіштовська,3,

Управління з корпоративних прав та акціонерного капіталу.

Довідки за телефонами у м. Кременчуці (05366) 2-80-39, 2-86-17, 2-82-95.

Факс (05366) 2-83-02, 2-80-20.

Правління АТ «Укртатнафта».

Фото з конверта

— Дядю, дай цигарку!
Фото Юрія ПАВЛОВА.
Ізмаїл Одеської області.

Усміхніться

Зручний відвідувач

Спорожнілий зал ресторану. Метрдотель підходить до офіціанта і, показуючи на відвідувача, який спить за столиком, здивовано питає:

— Ти чого не викинеш цього типа? Він же все одно нічого не замовляє!

— Тсс! Нехай спить. Це — з «нових». Він платить щоразу, як я його бужу. Ось за п'ять хвилин розбужу знову... Підійдіть і переконайтеся самі.

Микола САМЦОВ.

Дніпропетровськ.

Дружина-гульвіса

П'яний чоловік прийшов додому. Довго намагався відчинити двері ключем, та так і заснув, залишивши ключ у дверях. Вранці дружина зібралася на роботу, не може відчинити двері зсередини і стукає. Чоловік прокинувся:

— Хто там?

— Це я, Галя, твоя дружина.

— Йди туди, гульвісо, де всю ніч швендяла. Я тебе не пущу...

Федір СТАРОСТІН.

Суми.

Народний календар

Улітку — з потом, а взимку — з повним ротом

24 ЧЕРВНЯ — Варфоломія і Варвари. З цього часу починає коротшати день.

25 ЧЕРВНЯ — Онуфрія, Онопрія. День літнього сонцестояння. Останній термін посівів гречки. До Онуфрія закінчували першу косовицю сіна і починали косовицю раннього ячменю.

29 ЧЕРВНЯ — Тихона. Перестає кувати зозуля.

Прикмети червня

- Червневий дощ почався під час сходу сонця — припиниться аж під вечір.
- Злива при сонці провіщає, що завтра теж можливий дощ.
- Трава в червні починає сохнути — на дощове літо.
- Комарі та мошка стовпом — на гарну погоду.
- Якщо місяць повний, то на зміну погоди, а щербатий — на дощ.

Це цікаво

Поцілуй мене, потім я тебе...

Цілком можливо, що поцілунок як форма захопленості виник у далеку давнину, коли мами пестили своїх малюків, як це вони роблять і нині.

Пізніше звичка цілувати була виявом гарних стосунків між людьми. З розвитком весільних церемоній поцілунок став частиною весільної урочистості. У багатьох країнах він завжди вважався ознакою поваги. І нині в африканських племенах тубільці цілують землю, яку скропив дощ. У давні часи поцілунок руки і ноги вважався виявом поваги. Римський імператор дозволяв цілувати себе в губи найшанованішим дворянам, менш знаним було дозволено цілувати руку, люди найнижчого стану задовольнялися цілуванням його ноги. І в наш час поцілунок залишається частиною офіційних церемоній, формою поваги і захоплення.

Михайло ТРЕМБИЧ.

Полтава.

Історія з конверта

Хустина

Літні канікули Мишко завжди проводив у селі в бабусі. Турбота в хлопчаків у цей час одна — риболовля. Ось і того літа якось він сидів на березі, ловив рибу. Поруч прала жінка. Коли вона йшла з пранням, загубила білу хустину. Мишко хутенько підібрав її, закопав у пісок і всівся зверху. Жінка невдовзі повернулася і запитала його, чи не бачив він загубленої хустини. Хлопчина відповів, що не бачив. Жінка, розчарувавшись, пішла.

Через деякий час прийшов розгніваний чоловік цієї жінки, грубо зіштовхнув хлопчину з горбочка і викопав хустину з піску. Розгадка виявилася простою: на другому березі річки інший хлопчик з цього ж села ловив рибу, бачив усе, що сталося, і розказав їм.

На цьому історія з хустиною не закінчилася. Мишкова бабуся свого часу навчалася на акушерських курсах і була в селі єдиним медичним працівником. До неї зверталися з усіх питань — від лікування простудних захворювань до приймання пологів.

Невдовзі до неї звернулася і жінка, котра загубила хустину, в сім'ї якої вже було троє дітей. На четверто просто не розраховували. І був ще час перервати вагітність. Та бабуся відмовилася брати гріх на душу. Пам'ятала про інцидент з хустиною.

— Іди, — сказала вона. — Я тобі нічого не робитиму.

Народився в сім'ї здоровий хлопчик. Виріс і став добрим трактористом. Мишко й далі приїжджав у село і сталося так, що їхні родини подружилися. Жартома Мишко розповідав, що появою на світ друг зобов'язаний йому. Бо якби не та історія з хустиною, людина могла не народитися.

От і виходить, що Бог робить добро через зло з тієї причини, що у нього під рукою на той час не було іншого матеріалу.

Олександр ШУСТОВ.

Симеїз.

Будьте здорові!

Цілющий лопух

Навіть не підозрюємо, які в рослинах цілющі властивості, коли спересердя вирубуємо їх на окраїнах наших городів. Мова — про лопух. Дорідний, соковитий, він просто чудодійний у боротьбі з радикулітом. Потрібно взяти 6—8 листків середньої величини, скласти стосиком світлим боком униз, а зверху поставити велику каструлю з окропом. Через п'ять хвилин утвориться лопуховий балабух. До болючого місця прикласти світлою стороною, щоб не було опіку, потім — компресний папір і примотати теплою шерстяною хустиною. Погрітися дві години. Можна повторювати процедуру двічі на день — зранку і обов'язково на ніч. За кілька днів біль зникне. На зиму так само можна запастися сухим листям лопуха. Найкраще це робити в серпні: у затіненому місці на мотузці висушити листя лопуха, а взимку через друшляк відпарити його. Робити теплий компрес так, як описано вище.

Марія МІРОШНИК.

Бровари Київської області.

Ліки від укусів

А я роблю так

Літо — це ще і час комарів. Свербіж від їх укусів я, приміром, знімаю так: відразу протираю місце укусу розчином питної соди (половина чайної ложки на склянку води) або розчином рівних частин нашатирного спирту і води. Можна використати одеколон або блідо-рожевий розчин марганцівки, розчин брильянтової зелені і навіть соки цитрусових. Змочіть клаптик вати розчином або соком і прикладіть його на кілька хвилин до місця укусу. Добре зніме біль листя черемхи, м'яти або евкаліпта, якщо ви їх злегка розімнете і прикладете на одну-дві хвилини до хворого місця.

Ніна ПРИХОДЬКО.

Баришівка Київської області.

Оголошення

Астрологічний прогноз

на 25 червня — 1 липня 2001 року

На цьому тижні вам можуть зробити несподівану пропозицію про співпрацю, а комусь освідчаться в коханні.

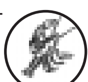
ОВЕН. Якщо ваша діяльність пов'язана з грошима, ви маєте бути гранично уважні й обережні під час прийняття рішення. Можливо, треба буде вмить зреагувати на обставини, що склалися.

ТЕЛЕЦЬ. Якщо у вас на роботі стануться непередбачені зміни, що вимагають вашої безпосередньої участі, постарайтеся прийняти правила гри, які вам пропонуватимуть, і ви опинитеся у виграшній ситуації.

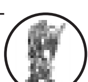
БЛИЗНЯТА. Цілком імовірно, що багато хто з вас несподівано зіткнеться з проблемою еміграції. Одні вирішать, що треба все кинути і їхати, інші — відхилять усілякі пропозиції про від'їзд через страх втратити те, що є.

РАК. Ви можете вирішити проблему інвестицій у свій бізнес або для підприємства, в якому працюєте. Для цього ви маєте діяти рішуче і нетрадиційно. Не поспішайте робити висновки і приймати рішення.

ЛЕВ. Несподівана пропозиція про роботу може захопити вас зненацька. Рішення доведеться приймати швидко, і якщо ви розгубитеся чи побоїтеся змін, то можете втратити свій шанс.

ДІВА. У вас може виникнути несподівана можливість вирушити на заробітки за кордон, або поїхати надовго у службове відрядження. Розв'язати свої поточні домашні або службові проблеми ви можете нетрадиційним способом.

ТЕРЕЗИ. Чоловіків очікує несподівана спокуса в образі чарівної жінки. Якщо ви одружені, то подумайте, чи варті випадкові задоволення тих прикрощів, яких вони завдадуть. Цього тижня вам потрібно бути вимогливішими до своїх дітей.

СКОРПІОН. Якщо хтось із подружжя зробить щось незвичайне вдома, то не поспішайте через це лаятися. Відреагуйте на все з гумором, це краще з того, що ви можете зробити. Не залишайте свою половину надовго зі своїми батьками.

СТРІЛЕЦЬ. Приємна співпраця з жінками несподівано сприятиме розширенню вашого кругозору. Завдяки цьому відбудуться цікаві зустрічі й знайомства. Ви можете використати цей тиждень для навчання і набуття навичок для роботи на комп'ютері або з іншим сучасним обладнанням.

КОЗЕРОГ. На цьому тижні ви будете здатні розтринькати на жінок і задоволення всю готівку, тому не носіть із собою великі суми. Звичайно, якщо ви закохані, то, може, і варто здивувати або зробити незвичайний і дорогий подарунок коханій або коханому.

ВОДОЛІЙ. Ваша надто вільна поведінка може шокувати рідних або тих, хто з вами живе. Якщо не хочете, щоб виник конфлікт, то постарайтеся не дуже демонструвати свою незалежність і самостійність.

РИБИ. Несподівано ви дізнаєтеся про таємницю, яку від вас приховували. Це може призвести до розчарування в жінці з вашого близького оточення, причиною вашого неспокою може стати сестра або сусідка.

Редактор номера Віталій СУДДЯ.
Редколегія: Леонід БРОВЧЕНКО, Анатолій ГОРЛОВ, Віталій ЖЕЖЕРА, Іван ІЛЛЯШ, Людмила КОХАНЕЦЬ, Анатолій МАРЦИНОВСЬКИЙ, Світлана ПИСАРЕНКО, Віталій СУДДЯ.
Головний редактор Сергій ПРАВДЕНКО.

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання — КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами. Індекс 60955. Загальний тираж 150000.

Комбінат друку видавництва «Преса України». 03047, Київ-47, проспект Перемоги, 50.

Фотоформи виготовлено в КЦ редакції газети «Голос України».

Зам. 03110111.

1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Голос України

Газета виходить з 1 січня 1991 року.
Адреса редакції:
03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.
ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-88-23;
телефакс — 224-72-54;
відділ реклами — 446-91-37, 441-89-34, 441-89-44;
телефакс — 449-85-62.
E-mail: mail@golos.com.ua — загальний
reklama@golos.com.ua — відділ реклами
let@golos.com.ua — відділ листів
Internet: http://uamedia.visti.net/golos